www.burmeseclassic.com

၈၈-မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်

မင်းကိုနိုင်

ထာဝရဧအောင်လံ

BURMESE CLASSIC .com

GRAPHIC DESIGN
THEIN SHWE KYI

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ – ပထမအကြိမ်
အုပ်ရေ (၁၅၀၀)၊ တန်ဖိုး (၁၅၀၀/–)ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်သင်းသင်းမွန်၊ သင်းစာပေ၊ အမှတ်(၁၀)၊
ရတနာမြိုင်လမ်း၊ (၁၂)ရပ်ကွက်၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးကျော်စိန် (၀၂၉၀၉)၊ ကျောက်စိမ်းပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်–၁၇၁၊ ၃၃–လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။

အတွင်းပုံနှိပ်

ဦး[illegible]ဘ်လွင်မြင့်၊ စန္ဒကူးပုံနှိပ်တိုက်
၉/အိတ်ချ်၊ နဝရတ်လမ်းသွယ်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။

ဖြန့်ချိရေး

ရဲရင့်အောင်စာပေ
အမှတ်–၂၅၊ အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ ဆရာစံမြောက်အရှေ့ရပ်ကွက်၊
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း – ၀၁ ၄၀၁၃၅၆၄၊ ၀၉ ၇၃၀၁၃၉၀၉

၈၉၄.၈၃
၈၈ မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် မင်းကိုနိုင်
ထာဝရအောင်လံ/၈၈ မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်
မင်းကိုနိုင်–ရန်ကုန်။
သင်းစာပေ၊ ၂၀၁၃။
၁၁၂–စာ၊ ၁၃ × ၂၀ စင်တီ။
(၁) ထာဝရအောင်လံ

၈၈ မျိုးဆက် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်

မင်းကိုနိုင်

ထာဝရ အောင်လံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွင်းပလင်

Image Art Work Film Group

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ (၁၁)ရက်

အဘပန်းချီဆရာကြီး ဦးသိုက်ညို၊ ဒေါ်လှကြည်

တစ်ဦးတည်းသောသား

အခြေခံပညာ၊ သယ်နီးကျွန်း အ-ထ-က (၁)

တက္ကသိုလ်ပညာ

(ပထမ+ဒုတိယ)နှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်(ဗိုလ်တထောင်)

တတိယနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်(ပင်မ)

အဓိကဘာသာရပ် - သတ္တဗေဒ

၁၉၈၈-၃-၁၆ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဆန္ဒပြပွဲများမှာ စတင်ပါဝင်

၁၉၈၈-၈-၂၈ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ် ဗ-က-သ ဆရာဝန်
ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီမှ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရွေးချယ်ခန့်အပ်ခြင်းခံရ

၁၉၈၉-၃ - ပုဒ်မ ၁၀-က ဖြင့် ၃ နှစ်တာဖမ်းဆီးခြင်းခံရ

ရိုရင့်အောင်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၉၀-၉၂ - စစ်ခုံရုံးမှ ပုဒ်မ-၅-ည ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၁၅ နှစ်ချမှတ်ခံရ

၁၉၉၃ - စစ်တွေအကျဉ်းထောင်ပြောင်းရွှေ့ခံရ

၂၀၀၄ - အမျိုးသားထောက်လှမ်းရေးမှ မှားယွင်း ဖမ်းဆီးထားသူများအား ပြန်လွှတ်သည် ဟူသောခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပြန်လည် လွတ်မြောက်၊ ၈၈ မျိုးဆက်ကျောင်းသားများ ပြန်လည် စုစည်း၍ မပြီးဆုံးသေးသော ဒီမိုကရေစီရေး၊ လူ့အခွင့်အရေးလုပ်ငန်းစဉ်များ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်

၂၀၀၆-၀၇ - သတင်းဌာနပ်ပွဲ၏ ချုပ်နှောင်ခြင်း (၃)လ ကြာခံရ

၂၀၀၇-၀၈ - ၈၈ ကျောင်းသားဟောင်းများနှင့်အတူ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရ

၂၀၀၈ - ထောင်ဒဏ် ၆၅ နှစ် ၆လ ချမှတ်ခြင်းခံရ

၂၀၁၂ - ပြန်လည်လွတ်မြောက်၊ ၈၈ ကျောင်းသားဟောင်းများပြန်လည် စုစည်းပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပွင့်လင်းလူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း ဖော်ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းများ ယခုအချိန်ထိ ဆက်လက်ပြုလုပ်၊

- ဒီမိုကရေစီအရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုများအတွက် နော်ဝေ၊ ချက်(စ်)၊ ကနေဒါ၊ အမေရိကန်နိုင်ငံတို့မှ ဂုဏ်ပြုဆုများ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရပြီး ပန်းချီရေးဆွဲခြင်း၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည် ရေးသားခြင်း အနုပညာခရီးလမ်း ဆက်လက်လျှောက်လှမ်းလျက်ရှိ -

ထာဝရအောင်လံ

ကျွန်တော့် အထ္ထုပ္ပတ္တိဖတ်တဲ့ ညီမက ကျွန်တော်ကဗျာရေးတာ ရေး၊ ပန်းချီဆွဲတာရော၊ သီချင်းစပ်တာရော၊ ဝတ္ထုရေးတာရော အနုပညာတွေလုပ်တာ တော်တော်များများ ပြောညာပေးသွားပါတယ်။ ကျန်ပါသေးတယ်။ ဝလတ်စတစ်အခွံတွေ ဝယ်ပါသေးတယ်။ စပါးတွေ ငါးတွေလည်း ဝယ်ပါသေးတယ် ... ကျွန်တော့်မှာတော့ ပိုက်ဆံမရှိဘူး ... ဒါပေမဲ့ ပေါင်းပြီးတော့စားရင် ... ငါးသဘောက်တောင် အရိုးလွတ်တယ်ဆို ပြောဖူးလို့ပါ ... ပေါင်းပြီးတော့ ...

"မပေါင်းပါနဲ့ခင်ဗျာ ..."

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတွေကတော့ မလွယ်ဘူးဗျ။ အမှားဆိုတာဘာနဲ့တူလဲဆိုတော့ ... လူသားတွေမှာ အမှားနဲ့ဘယ်သူမှ မကင်းကြဘူးတဲ့။ ဟုတ်ပါပြီ။ ငါးထစ်တောင်ဟာ အရိုးနဲ့မကင်းသလို ... လူတိုင်းမှာလည်း အမှားနဲ့မကင်းဘူး။ အဲဒီတော့ ... အရိုးနည်းတဲ့ ငါးကတော့ အမှားနည်းတဲ့လူလိုပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ လောကကြီးမှာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အမှားနည်းတဲ့လူကောင်းတယ်။ အရိုးနည်းတဲ့ငါးကောင်းတယ်လို့ ယေဘူယျ ထင်ရပေမဲ့ လူတစ်ယောက်က အမှားတွေသိပ်များနေပါစေ ... ဘယ်လောက်အမှားတွေပဲများများ သူ့မှာအာကာဆိုတဲ့ ငါးသလောက်လို အရသာရှိရင် လူတွေက ပေါင်းပြီးစားသွားကြတာပဲလို့ ကျွန်တော် တွေးမိပါတယ်။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ကိုင်း ... ကျွန်တော် ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်နဲ့ခြောက်လဆိုပြီးတော့ နောက်ဆုံးအခေါက်ထောင်ကျတာကို လူတွေက တော်တော်များများ သိချင်ကြတယ်။ ဘာအမှုတွေများ ကျူးလွန်ခဲ့မိလို့လဲလို့ သိချင်ကြမယ်။

ပထမဆုံးတစ်ခေါက်လွှတ်တုန်းက ဘာပါလိမ့်မလဲ ...။ ကျွန်တော့်ကို ပထမဆုံးချတုန်းက ဆယ့်ငါးနှစ်ချတာနော် ... ပထမအကြိမ်တုန်းက ... အခေါက်တွေကလည်း နည်းနည်းတော့ရှုပ်တယ်နော် ... ကျွန်တော့်မှာ ပြက္ခဒိန်က မှတ်ရတာနည်းနည်းခက်တယ် ... သူများတွေကို

ကျွန်တော်ပြောပါတယ် ... တချို့တွေကတော့ စင်္ကာပူပြက္ခဒိန်ထဲမှာ ဆရာခေါင်သာချို (ဂျတ်-တွမ်းခြံကုန်း) နာမည်နဲ့ ရေးတဲ့အထဲမှာ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က သူ့ဘာပြောပြော စင်္ကာပူ ပြက္ခဒိန်တဲ့။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ "ဘယ်ကိစ္စဖြစ်တုန်းက ကျွန်မ မရောက်လိုက်ဘူး၊ အဲဒီ ဘယ်တုန်းက ဖြစ်သွားတာလဲ" ဆိုရင် ...

"အို ... အဲဒီ သမီးအကြီး စင်္ကာပူမသွားခင်နှစ်လလောက် အလိုတုန်းကဖြစ်တာ ..."

ဟာ ... နောက်တစ်ခါ ...

"အဖိုးလေးဆုံးသွားတယ်ကြားတယ် ... ကျွန်မတို့မရောက်လိုက်ဘူး၊ ဘယ်တုန်းကဆုံးသွားတာလဲ ..." ဆိုရင်လည်း -

"အဲဒါက ... သားအလတ်ကောင် စင်္ကာပူကပြန်လာပြီး ဘယ်နှစ်ရက်မှာ ဆုံးသွားတာ ..."

ဘာပဲလုပ်လုပ် ... သူက ... သူ့စင်္ကာပူမှာဆေးသွားကုတဲ့ ရက်နဲ့တွက်လိုက်ပြီးတော့မှ ဘယ်လောက်အကွာပေါ့ ...

ကျွန်တော်တို့ကျတော့ ပြန်ထွက်လာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော့် ညီလေးတွေ တလေးလေးတွေ တန်းစီပြီးတော့ လာနှုတ်ဆက်တယ်။

"ဒါက ဘယ်တုန်းကမွေးတာလဲ ..." ဆို

"ဒါ ... ကိုကို အင်းစိန်ထောင်မှာတုန်းက မွေးတာ ..."

"နောက်တစ်ယောက်မွေး ..."

"ကိုကို စစ်တွေထောင်မှာတုန်းကမွေးတာ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နောက် … တွဲဆောင်းလေးတစ်ယောက်ပါတောဖြန်ရော"

"ကိုကို ကျိုင်းတုံထောင်မှာတုန်းကစွေးတာ …"

"ကျွန်တော် ပြတ္တဒိန်က ထောင်ပြတ္တဒိန် … အဲတော့ ပထမအကြိမ် ကော်တော်သိချင်ကြတယ် … ပထမအကြိမ်တုန်းက ဆယ့်ငါးနှစ်ချတယ်။ ချတာက ဆယ့်ငါးနှစ်၊ နေရတာက ဆယ့် ခြောက်နှစ်၊ ကိုင်း … စဉ်းစားသာကြည့်ကြ။ ဘယ်လိုများဖြစ်သလဲဆိုတာ …"

ပထမဆုံးက … ပထမဆုံးက (၁၀-က)ဆိုတဲ့ ပုဒ်မနဲ့ စွဲတာ။ (၁၀-က)ဆိုတာက လုံခြုံရေးအရ လိုအပ်လို့ထိန်းသိမ်းတာတဲ့ဗျာ။ ထိန်းသိမ်းတာ ဆိုတော့ ဘာတွက်လဲလို့ … မေးတဲ့အခါကျတော့ မိသားစုနဲ့ ထောင်ဝင်စာ မတွေ့ရဘူး။ ပြဿနာ …

ရိုးရိုးအပြင်လောကကြီးမှာ ကြိုက်တဲ့အမှုကိုကျူးလွန် … လူသားတွေခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့အမှုတွေ … လူသတ်၊ မုဒိမ်း၊ အဆောင်း ဖျောက်၊ ကြိုက်တာလုပ်၊ ဖမ်းသွားပြီးရင် ရုံးခန်းမှာ သွားတွေ့လို့ရတယ်။ ရှင်းပါတယ်နော် … ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးလုပ်တဲ့ ကျောင်းသားတွေ သုံးနှစ်လောက် လုံးဝအိမ်နဲ့မတွေ့ရဘူး။ လာတွေ့လို့လည်းမရဘူး။ အတွေ့လည်းမခံဘူး။ နေကောင်းလား။ အမေနေကောင်းလား။ သား နေကောင်းရဲ့လားလို့တောင် ရေးလို့မရဘူး။ သုံးနှစ်မှာနော် … ။

အဲဒါကြောင့် နောက်ပိုင်းမှာ တတ်ထတ်ကြွကြွလုပ်လာတဲ့ လူငယ် တွေကို မေးကြည့်တယ်။

"မင်းတို့ မကြောက်ဘူးလား" မေးရင် …

"မကြောက်ပါဘူး …"

"မင်းတို့ ချစ်သူနဲ့ခွဲရမှာကွာ" ဆို

"မဟုတ်ဘူးလေ …" တဲ့

"လာတွေ့လို့ရတာပဲ …" တဲ့

"ဘယ်လို လာတွေ့လို့ရမှာလဲ" ဆိုတော့

"ဗီဒီယိုထားတွေထဲကလို မင်းသားတွေ မတော်တဆ ရဲအချုပ် ထဲရောက်သွားတယ်၊ ချစ်သူနဲ့ မိသားစုကလာပြီး သံတိုင်ကြားထဲကနေ အလွမ်းသယ်လို့ရတာပဲ …"

အဲဒါမျိုးထင်နေကြတယ် …

မထင်ပါနဲ့။ မရပါဘူး … သိပ်မကြာပါဘူး … သုံးနှစ်တည်း ပဲ။

အေး … ရာဇဝတ်မှုတွေတော့ ကြိုက်တာလုပ်၊ အဆင်ပြေ နေရင်တော့ … ဒီလိုပဲ အပြင်မှာရှိနေမယ်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အဖမ်းခံရရင်လည်းပဲ ရုံးခန်းမှာလိုက်သွားပါ။ တူညီဖို့ အဆင်သင့်ရှိနေတယ်။ ရေးထားတာပဲ။

"တူညီပါရစေ …" လို့ရေးထားတာ။ တူညီပါလိမ့်မယ်။

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

"အထုပ်ကြီးကြီးတော့ ဆွဲသွားပေါ့ဗျာ …"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

"ကိုယ့်အိမ်သားစားဖို့ပြောတာ … ကိုယ့်အိမ်ကလူတွေစားဖို့ …"

"အဲဒီအထုပ်ကြီးက သံတိုင်ကြားထဲကနေသွင်းလို့မလွယ်ဘူး။ အထုပ်ကြီးတော့ … အဲတော့ အထုပ်သေးသေးလေး သူက လုပ်ပေးလိမ့်မယ်။ ကူညီလိုက်တာပေါ့ … ဟုတ်လား … အထုပ်သေးသွားမှ သံတိုင်ကြားထဲကနေသွင်းလို့ရမှာပေါ့ …"

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

"မနောက်ကြပါနဲ့ … ကူညီတဲ့လူက ကူညီနေတဲ့ကိစ္စကို"

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ကျွန်တော်တို့ ဗမာလူမျိုးက … လမ်းမသိရင် ဘုန်းပြရဲ့ အားရေလို့ လိုက်ပို့တဲ့လူတွေ … အဲဒီလိုလူမျိုးပါ။

ရေတစ်ခွက်လောက်တောင်းသောက်ရင် … ထမင်းစားပြီးပြီလားလို့မေးပြီး ထမင်းဝိုင်းထဲခေါ် သွင်းတဲ့ လူမျိုးပါ။

အင်မတန်ကူညီတတ်ပါတယ်။

ကူညီတတ်လွန်းတဲ့လူမျိုးတာ ဘာကြောင့် ကူညီပါရစေဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ် အထူးတလည်ရေးထားလဲဆိုတာတော့ဖြင့် စဉ်းစားလို့ထိုရတော့ပါဘူး … ဘယ်လိုများကူညီပါသလဲ …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ကူညီပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်မှာ အကောင်းတောင်းမွှန်မွှန် တကယ်ကူညီတာပါ။ သူတို့ကို ချစ်စနိုးနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့က စဖို့တောင်းပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အကြောင်းတွေအများကြီးရှိလို့ပါ။ ပြီးတော့ … စကားထဲ့ရင် ရှင်းပြပါမယ်။ အခုလောလောဆယ်တော့ အမှုအကြောင်းတွေ ကျွန်တော်ရှင်းပြပါမယ်။

အမှုက … ပထမဆုံးက လိုရင်းပြောရင် ကျွန်တော့်ကို သုံးနှစ်အခန်းထဲမှာ ပိတ်ထားပြီးတဲ့အခါမှာ … ဘာစလုပ်ပါသလဲဆိုတော့ …

ပုဒ်မ (၁၀-က)ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတာပါ သုံးနှစ်ပဲသိတာပေါ့။ သုံးနှစ်ပြီးရင် ပြန်လွှတ်ရတယ်ပေါ့။ အဲဒီတော့ သုံးနှစ်ပြည့်ခါနီးကျတော့ ကျွန်တော့်အခန်းတံခါးလာဖွင့်တယ်။ ကျွန်တော်ဝမ်းသာသွားတယ်။ လွတ်ပြီဆိုပြီးတော့ … ပေါ့။ ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ခေါင်းစွပ် ကြိုးစွပ်ပြီးတော့ ခေါ်သွားတာ … ခြေထားယား၊ လက်ထားယားနဲ့ တိုက်ကျတော့ ခေါင်းစွပ်ကြီးလည်း ချွတ်လိုက်တော … ဟိုတုန်းက ဥက္ကဋ္ဌကြီး ခင်ညွန့်ဝင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပွဲကြီးတပြုံးပြုံးနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်နေတယ်။ အပေါ် တနေ၊ ဟာ …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ငါတော့ ဂုဏ်ပြုခံရပြီ။ သေချာပြီ။

အဲဒီအချိန် ကျွန်တော့်ရှေ့က စားပွဲခုံအကြီးကြီးမှာ လူသုံးယောက် ထတ်လာပါတယ်။ တပ်မတော်ရေတ ဗိုလ်မှူးကြီး တစ်ယောက်၊ တပ်မတော်လေတ ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက်၊ အလယ်ခေါင်က တပ်မတော် ကြည်းက ဒုဗိုလ်မှူးကြီးထိုင်လိုက်ပါတယ်။

ဟာ … ငါ့ကိုတော့ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ ပူးပေါင်းစစ်ဆင်ရေးကြီး စပြီ … ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်ကို … တစ်ယောက်တည်းပါ … ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်းပါ … သူတို့က သုံးယောက်ပါ … သုံးယောက်နဲ့ တစ်ယောက်တွေ့ကြပါတယ်။ တွေ့ကြတော့ အင်မတန် ရှင်းပါတယ် … ကျွန်တော်က မိသားစုနဲ့ အင်မတန် တွေ့ချင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ အဖေနဲ့စကားပြောချင်တယ်။ အမေနေကောင်းလား မေးချင်တယ်။ ကိုယ်ချစ်သူ ကိုယ်ခင်သူတွေအကြောင်း သိချင်တယ်။ သုံးနှစ်မသိရဘူးဆိုတော့လေ … သူက ကျွန်တော့်ကို ခေါင်းငွပ်ကြီးနဲ့ခေါ် သော ပြီး ဆွဲချတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ …

"မင်း … ဒါတွေ ဒါတွေလုပ်ခဲ့တယ် … ဟောဒီစာရွက်တွေ ရေးပြီးတော့ပေတယ် … ဟောဒီလို တရားတောခဲ့ဖယ် ထုတ်လား"

"ထုတ်တယ် … ဒီ့ထက်တောင်လုပ်သေးတယ်"

"အဲလောက်လုပ်တယ်ဆိုရင်ပြီ … တဲ့။ ဆက်မပြောနဲ့ရပြီတဲ့"

ပြီးလည်းပြီးရော အထဲဝင်သွားပြီတော့ … စာရွက်တစ်ရွက် ထလေးကိုဖတ်ပြီးတော့ ပြုံးစိပြုံးစိနဲ့ ပြန်တက်လာပြီးတော့ …

"ထောင်ဒဏ် ၁၅ နှစ်ချတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ပြီးသွားရော …

လွယ်လိုက်တာဗျာ … လွယ်လိုက်တာ … ပြန်စဉ်းစားကြည့် တော့ လွယ်လိုက်တာ … ဘာရှေ့နေ၊ ရှေ့ရပ်မလည်း ခေါ် လို့မရဘူး။ ဘာမှ ချုပ်ချောတ်လဲလို့လည်း မရဘူး။

"ဒါလုပ်လား …"

"လုပ်တယ်၊ ဒီ့ထက်တောင်လုပ်သေးတယ်"

"လုပ်ရင် ဆယ့်ငါးနှစ်ချတယ် … "

ဂျိန်း …

"ပြီးပြီတဲ့ … ထဲ"

"ဘာလဲ… စစ်ခုံရုံးတဲ့ဗျာ… စစ်ခုံရုံးဆိုတာ ဒီလိုပါလား … ဆုတ်ပြီ"

အိမ်က ထောင်ဝင်စာတွေ့ရပြီဆိုတော့ တစ်ပတ်လောက် ကြာ တော့ … အိမ်က အဖေနဲ့ အမေက သုံးနှစ်လောက်မတွေ့ရတဲ့သားကို တွေ့ဆုံပြီးတော့ …

"သား … ဘယ်လောက်ကျလဲ …" ဆိုတော့ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမေ ... သား ဆယ့်ငါးနှစ်ထဲညီး" ဆိုတော့ ...

"ဟွတ် ... ဆယ့်ငါးနှစ်ကိုများ ... မင်းပြောင်စပ်စပ်လုပ်နေတာ ထေး ..."

"စတာတ်ဘူးလေ ... သား ... သုံးနှစ်နေပြီးပြီ ဆယ့်နှစ်နှစ်ပဲ ကျန်တော့တယ်" ဆိုတော့ အေးကလောင်မျှူးက ဘာပြောလဲဆိုတော့ ...

"မဟုတ်ဘူး ... ပထမနေခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်ကအလကားဖြစ်သွားပြီ၊ အခုထစ်ကနေပြန်စပြီ" တဲ့ ...

"ဟာ ... တကယ်ပါဗျာ ..."

ဖြောင်း ... ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

"ဟောဗျာ ... သက်ခုပ်တီးတယ် ... ထူးချားသားသမီး ဒုတ္ခ ရောက်နေတဲ့ဟာကို ..."

"အားပေးတာပါ ..."

"အေးဗျာ ... ဟုတ်ပါပြီ ... တစ်နည်းနည်းနဲ့ အားပေးတဲ့ သဘောပါ။ ဟုတ်ပါတယ်။ တုတ်ပါတယ်။ အဲဒီအားတွေနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ အသက်ဆက်ရတာဗျ။

ဟိုမှာ ပြည်သူတွေ အဲသလိုချစ်စရာကောင်းလို့လည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ ခဏခဏ သတ်သာရာရခဲ့တာဗျ။ ရှစ်လေးလုံးကာလကလည်း ကျွန်တော်တို့အလံတွေထူပြီးတော့ချီတက်ကြတာ ... မိုးတွင်းကြီးချီတက်ကြတာ ... လမ်းတွေပေါ်မှာပြည့်နေအောင် တက်ကြတာ ... နေ

ထစ်နေ့တစ္ ဖစ်ထား၊ ပစ်ခတ်ထားတာတွေကြားထဲက ထက်ထ ...

အဲဒီမှာ အနောက်ဘက်က ထီအီးတွမ်တီဝမ်းထားတွေနဲ့ မီးထိုး ပြီးတော့ ဟွန်းတွေအဆက်မပြတ်တီးပြီးတော့ ခွဲတာ ... ကျွန်တော် ဆိုတို ...

ဝေါ ...

ဝေါ ...

ဝေါ ...

နဲ့ အဲဒီမှာ နှစ်ခြမ်းခွဲပြီးတော့ တစ်ခြမ်းကအုတ်နံရံတွေဘက် ဆိုတော့ အမိုတ်ခံရတာ ... အတုန်လုံး ယိမ်းပြုံးရိုက်၊ ဘက်နက် တွေနဲ့ရိုက်၊ ဒိုး ... သေနတ်ဒင်တွေနဲ့ထု၊ ပြီးတော့လည်း တားတွေပေါ် ဆွဲတင်၊ အတုန်ထပ်၊ မိန်းကလေးသော၊ ဘာသော၊ ညာသော၊ အပိုသော၊ အဖိုသော၊ ဘာမှနားမလည်ဘူး၊ အတုန်ထပ်၊ အတုန် လုံးထဲကြ၊ တွဲကြ ... နဲ့ ...

ကျွန်တော်တို့ကတော့ လတ်ဖတ်ရည်ဆိုင်ရှိတဲ့ဘက်ကို "ဝုန်း" ဆို ကျွန်တော်ပြုတ်ကျသွားတာ ... ပြုတ်ကျသွားပြီးပြန်ထတော့ အနောက်မှာ ဆိုက်လာပြီ။

ခေါင်းစည်းနဲ့ လတ်ဖတ်နဲ့တောင် ... ဆိုပြီး လိုက်လာပြီ။

ကျွန်တော်သေချာနေတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ဘာလုပ်ရ မှန်းမသိတဲ့အချိန်မှာ လတ်ဖတ်ရည်ဆိုင်က အစ်မကြီးက တောင်ထဲမှာ ဆိုင်နေရာက ပြေးဆင်းလာပြီးတော့ ... ကျွန်တော့်နဖူးစည်း ဆွဲဖြုတ် ထပ် ... ကျွန်တော့်အပြင်အင်္ကျီဆွဲချွတ်တယ် ... ကျွန်တော်တွေပ်တယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသီးအနှံလေးတဲ့ကျွန်တော့တယ် ... ဝူဆိုးတလည်း ရှုံ့တွေနဲ့ပေကျံ နေတာ။

အဲဒါကြောင့် အဝတ်တစ်ထည်လှမ်းဝတ်လိုက်တယ်။ ဂျုံမှုန့်တွေ ပေနေတဲ့အဝတ်ဖြူကြီး၊ စည်းလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ကို နံပြားဖိုနား ထို ဝိတ်ဘွင်းလိုက်တယ်။ နံပြားဖိုနားကိုရောက်သွားတယ် ကားယားလေး ...

အဲ ... အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ကြောက်လို့ ဒူးလည်းတုန်နေပြီ၊ လက်တွေကလည်း တုန်နေပြီ။ ကျွန်တော့်လက်ထဲ ဂျုံလုံးလေး တစ်လုံး ရောက်လာတော့ ဒီလိုဖြစ်နေတယ်(နံပြားလုပ်ဟန်ပြလျက်)

တတယ်ပါဗျာ ... တတယ်ပါ။ ကြောက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းဝန်ခံတာပါ။ အနောက်က ဘက်နက်နဲ့ထိုးတယ်ဗျာ။ သေနတ် ဒင်နဲ့ထုတယ်ဗျာ။ ထုတ်နဲ့ရိုက်တယ်ဗျာ။ ပြီးရင် ကားပေါ် ဆွဲတင်တယ်ဗျာ။ ဝစ်ထင်တာဗျာ။ အဲဒီအချိန်မှာ ထောင်ထဲရောက် သွားရင်လည်း တံကြမ္ဘာက ဘာမှန်းမသိဘူး။ အပြင်မှာလည်း အထုအနှက်တွေခံဆိုတော့ အင်မတန် ကြောက်နေတဲ့အချိန်မှာ လက်တွေ တလည်းတုန်ပြီ။ လှုပ်နေတဲ့ လက်ထဲက ဂျုံလုံးလေးက ဒီလိုလည်နေတာ ... တော်တော် သဘာဝကျနေတာပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ပြေးဝင်လာပြီး ...

"ဘယ်မှာလဲ ... ခုနကကောင် ဗိနားထိုဝင်သွားပါတယ်၊ တွေ့ပါတယ် ..." ဆိုတဲ့အချိန်။

ဆိုတော့ အစ်မကြီးက ဘာပြောလဲဆိုတော့ ...

"ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်၊ ချောက်ပေးမနေနဲ့တော်ကြာနေလို့ ရှိရင် အထင်မှားနေဦးမယ်၊ နင့်ကိုပါဆယ်မှာထားတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တဲ့" ဆိုပြီး

နံပြား တစ်ချပ်ရိုက်ပြီး ဖုတ်လိုက်တယ်။

သုန်း ...

ဆို ... ခပ်တည်တည်နဲ့ ...

သူတို့လိုက်ရှာတယ် ... ခုလေးတင် ... ဒီနားမှာတစ်ယောက် ဝင်သွားပါတယ်ပေါ့ ...

သံချိတ်လေးနဲ့တော်လိုက်တယ် ... နှီးလေးနဲ့ထိုးလိုက်တယ်။

"ရော့ ... အစ်မ ပါဆယ်ရပြီ" ဆိုတော့ ...

"အေး ... တဲ့"

လွတ်သွားရော ... ကိုင်း ... ပြည်သူတွေကယ်လိုက်တာ။ ပြည်သူတွေ အမြဲတမ်းရှိခဲ့လို့ ကျွန်တော်ချမ်းသာတာ။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ပြည်သူလည်းမကယ်နိုင်တော့ဘူး။ ပြည်သူပါမီရာအမှုတွေနဲ့ ဆိုတ်ခဲ့ ရတာတွေလည်း ရှိတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့က ရှေ့ကသွား ပြည်သူတွေ က နောက်ကလိုက်၊ မခွဲနိုင်တဲ့ပြည်သူတွေက လိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ထောင်ထဲ ကို ... ဘာအမှုတွေလဲပြောပြပါ့မယ်။ ကမ္ဘာမှာ မရှိတဲ့အမှုတွေပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုအမှု ရှိတာတွေ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်းပြည်မှာတီထွင်ထားတာတွေ ...

ကျွန်တော်လည်း အမြဲတမ်းပြောပါတယ်။ ပြန်စဉ်းစားကြည့် ထူးဆန်း ဆရိုတန်ဒေါ် လာကြားဖူးတယ်၊ လူတိုင်း ... အိန္ဒိယက ရူပီး၊ ထိုင်း ဘတ် ထောင်ထိုင်ရိုးယားက ဝမ်ငွေ၊ ထိုင်း တတ်ငွေ အတုန်လုံးကြား ပိုးဆယ်ငါးကျပ်တန်တို့ လေးဆယ့်ငါးကျပ်တန်တို့ ခုနစ်ဆယ့်ငါးကျပ်တန်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်မှာမှမရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ပဲ တီထွင်ခဲ့တယ်။ ဘယ်လောက် ထွင်ခဲ့ချက်ရခက်တဲ့ဟာကြီးတွေလဲ။ ဘာသဘော လဲဗျာ။ အဲဒါကြီးတွေ က ... တိုးဆယ်တန်တဲ့ဗျာ ကြည့်စမ်း ... ဆယ့်ငါးကျပ်တန်တဲ့ ... ဟာ... ထိုဆိုထားသား ဘယ်လောက် နိုင်သလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်စမ်း ... ဦးဆည်း ပြီးရော လူက တွက်ရခက် ... ချက်ရခက် ... ခေါင်းတွေချိုး၊ ခြေတွေချိုး၊ လက်တွေချိုး လုပ်တဲ့အချိန်မှာ ခုနစ်ဆယ့်ငါးကျပ်တန်၊ သုံးဆယ့်ငါးကျပ်တန်၊ အစိတ်တန် တရားမဝင်တော့ဘူးတဲ့။ လုပ်ပြန် ရော ... သူပဲထုတ်ထားပြီးတော့ ... ကျွန်တော်တို့မှာခံလိုက်ရတာ ... ခယာခယာ ... ဘယ်နှယ့်လဲ ကလေးများလို ကလေးထက်တောင် ဆိုးသေးတယ်၊ ကလေးတွေ သစ်ရွက်တို့ ပိုက်ဆံလုပ်ပြီးတော့ ဆော့သလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒီ ပိုက်ဆံလို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံဓတုတ်တော့ပြန်ထုံး။ တွယ်လိုက်တာဗျာ ... ဘာလို့လုပ်လို့ရတာလဲ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ... အာဏာရှင်ကိုးဗျ ... ကြိုက်တာလုပ် ... အဲဒီဒဏ်တွေကို သူပြန်ခံရတာပဲ။ ရှစ်လေးလုံးကျတော့ မတော့နပ်တော့ ပိုင်းပြီးဖြုတ်ချ၊ သမ္မတသုံးယောက်၊ တစ်ခါတည်း ဖြုတ်သွားရော ... အေးသွားရော ...

အေးသွားရောလို့ အောက်မေ့ပါတယ်။ သူထက်ကဲကြီးက လာပြန် ရော ... ဟွန်း ... ထပ်တွေ့ကြရတာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူတွေလည်း အစွမ်းအစကိုရင်ဆိုင်ကြရတာ မနည်းပါဘူး။ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေခံရ၊ လူသတ်လက်နက်တွေနဲ့ခြိမ်းခြောက်၊ မကြောက်ဘူးဆိုတော့ တကယ် ပစ်သတ်၊ တကယ်ပစ်သတ်တော့ ထပ်တက်၊ ထပ်တယ်။ ထပ်တက်တဲ့အခါ

ကျတော့ လူတွေဖမ်းပြီးတော့ ထောင်နဲ့ခြောက်၊ မကြောက်ဘူးတွေ ဆိုပြီးတော့ ပြန်ထွက်လာကြတော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ ဘာလုပ် ရမှန်းမသိတော့တဲ့အချိန်မှာ လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်လိုက်တာကတော့ ရသေ့ ရှစ်သောင်းဆေတ်ကို ထကြတော့တာပါပဲ။

ရသေ့ရှစ်သောင်းဆိုတာကတော့ လူကြီးတွေလည်းသိပါတယ်။ ဒီတာတို့ တခြားမြို့လိုက်လာတဲ့ လူတွေက အဲဒါထပ်ပြောပေးစမ်းပါတဲ့။ ဒီမြို့မှာတဲ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရယ်လည်းရယ်ချင်တယ်တဲ့။ သိပ်လည်း လိုတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်အပေါင်းတွေ ပြောရတာ အားနာတယ်။ သို့သော် ဒီမှာလည်း သေတဲ့လူတွေလည်း ရှိနေတော့ မဖတ်ဘူး ... မကြားဘူးတော့ တချို့ ကျတော့ အခွေတွေမကြည့်ရဘူး။ တစ်ခုနှစ်ခုတော့ ပြန်ထည့်ပေးပါတဲ့။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ အဟောင်းထဲမှာ အဟောင်းတွေပါလို့ ပြန်ထည့်ပါတဲ့။ ဒီကြောင့် ထည့်ပေးတာပါ။

ရသေ့ရှစ်သောင်း ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲဆိုတော့ ... တစ်ခါက ရှင်သေးရုပ်တဲ့ ဆေတ်ရှေ့ကြီးက ဈေးလာပြီးတော့ နယ်တွေမှာ လိုက်တဲ့ရင်း နဲ့ လှေမှောက်သွားတယ်။ လှေမှောက်သွားတော့ တိုင်းသူပြည်သား အရုပ်တွေအတုန်လုံး ဒုက္ခရောက်တာပေါ့။ ရေထဲကို မျောသွားတာ၊ မင်းသမီးရုပ်တွေရော၊ သူငယ်တော်ရုပ်တွေရော၊ ဇော်ဂျီရုပ်တွေရော၊ ဘောကျားရုပ်၊ မိန်းမရုပ်တွေ ဆင်းရဲသားရုပ်တွေ အတုန်လုံးမြုပ်သွား တာ ... တမန်းတတမ်းနဲ့ အရေးတကြီးဖမ်း ဆယ်လိုက်တာ ... ထရှင် (သစ်ရုပ်)ပဲရတယ်။

ဖြောင်း ... ဖြောင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောင်း ...

တစ်ရုပ်ပဲရတယ်ဆိုတာနဲ့ လက်ခုပ်တီးတယ်ဆိုတော့ ... တကယ်တို့ နောက်ဆုံးကျတော့ တရုတ်(တစ်ရုပ်)ပဲရတာ ...

ဟာ ... ဒီတရုတ်(တစ်ရုပ်)နဲ့တော့ ဘယ့်နှယ်လုပ်ရမလဲပေါ့။

အဲဒါနဲ့ သိသွားတာပေါ့ ... ပုသိမ်မှာတမယ်ဆိုပါတော့၊ လာပြီးတော့ ... ပုသိမ်သားတွေကလည်း

"ဟာ ... မကနဲ့၊ တရုတ်(တစ်ရုပ်)နဲ့တော့မဖြစ်ဘူးမထနဲ့၊ ဒီတစ်ရုပ်နဲ့မထပါနဲ့" ဆိုတော့

"မဟုတ်ဘူးထဲ့ ..."

"ကမယ့်ဆက်နှာမည်လည်း ကြည့်ပါဦးတဲ့"

အံ့ဩသွားတယ်။

"တာ ... ဘယ်လိုများထမှာလဲ"

"ဒါဆိုလည်း ကြည့်လေ ... တကြည့်လေ ... ကြည့်လေ၊ ကြည့်မယ်လေ ..."

ဆိုတော့

တစ်ခါတည်း တောကား၊ တောင်တားနောက်ခံထားပြီး ထွက်လာပြီ၊ ထွက်လာပြီ၊ ရသေ့ရုပ်ကလေး ..."

မူလကတော့ ကြည့်ရတာ သတ်နဲ့နဲ့ကထစ်ခြား ထစ်ခုဖြစ် လိမ့်မယ်ဗျ။ အခြေအနေသိပ်မကောင်းဘူးထင်လို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဒေါက်ချာကြီးစွပ် လိုက်တာ။

အဲတော့ ထွက်လာတယ်။ ထွက်လည်းထွက်လာရော ...

"ကျွန်တော်ကတော့ ရသေ့ကြီးဘယ်သူပါ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မှာ သီတင်းသုံးပါတယ်"

လို့ ဝရိုဘက်ကို မိတ်ဆက်ပြီးပြုံးစိပြုံးစိနဲ့ ဒီဘက်ထဲပြန်ဝင်သွားတယ်။

နောက်တစ်ခါ ဒီဘက်ကနေ ပြန်လာပြန်တယ်။

လူတွေက ကြည့်နေတာ။

"ဒီမျက်နှာ ငါမြင်ဖူးပါတယ်" ပေါ့

အံ့မယ် ... သူ့အကျိုလေးဘာလေးတော့လဲလိုက်မှာပေါ့ဗျာ။ ထွက်လာပြီးတော့ ...

"ကျုပ်ကတော့ ရသေ့ကြီးဘယ်သူပါပေါ့၊ ဟိမဝန္တာမှာ သီတင်းသုံးပါတယ်"

ပြောပြီးတော့ ပြုံးစိပြုံးစိနဲ့ ပြန်ဝင်သွားတယ်။

လူတွေက ...

"ဟွန်း ... ထူလွန်းတယ်နော် ... ဟွန်း အခြွာညီအစ်ကို မှာချင်ဖြစ်မှာ ..." ပေါ့လေ ...

ပြီးတော့ ဒီတစ်ရုပ်ပဲရှိတာပဲ။ တစ်ရုပ်ပဲ ပြန်လာပြန်ရော- လူတွေက သိပ်တော့မဟုတ်ဘူး။ မှတ်မိနေပြီ။

"ဟော့ ... ဟော့ ... ဟော့ ... ဒီမျက်နှာကြီးကို [illegible] ချွတ်လိုက်မလေပ်နဲ့၊ မှတ်မိတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတော့ ထူထလည်း ...

"ရသေ့ကြီး ဘယ်သူပါ ... ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးပါတယ်"

ဆိုပြန်တော့ လူတွေက ...

"မတွေ့တော့ဘူး ... ခင်းတို့ဟာကတော့ ... ဒီတစ်ရုပ်နဲ့ပဲ ငါတို့တို့လှည့်ပြီးတော့ ချနေတာ။ သိပ်များနေပြီ" ဆိုတော့

"မဟုတ်ဘူး" တဲ့

"အစောကြီးတည်းက ကြော်ငြာထားတာပဲ ရသေ့ရှစ်ထောင်းဝါဆို နေ့မှ ... အခုမှ သုံးရုပ်ပဲရှိသေးတယ်" တဲ့

ဟေ့ပြီပေါ့။ ထကယ်လည်း နောက်ဆုံးကျတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဆိုတော့ ... ရသေ့ရှစ်ထောင်းဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့မိုးလင်းမယ်။ မိုးလင်းရုံတင်မကဘူး နောက်နေ့ပါထူးသိမ့်မယ်။ နောက်နေ့ ကူးတော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ... ဟို ... အလှူခံတန်းမှာ မီးပျက်သလိုဖြစ် မယ် ... ထလိုလဲဆိုတော့ ...

ဖလားကြီးထဲမှာ တစ်ထောင်တန်တွေ၊ ငါးထောင်တန်တွေ၊ တစ်သောင်းတန်တွေပြည့်ပြီးတော့ ထွပ်နေပြီ၊ အဲဒီထဲမှာ အလှူခံဌာနမှာ ဖလားကြီးကလည်းအကြီးကြီး ...

အဲဒီအချိန်မှာ မီးပျက်သွားရော ... မီးပျက်သွားတော့ ...

"ဟော့ ... ဟော့ ... ဟေး"

နဲ့ လူတွေက ရောက်လာတယ်။ ရုပ်ပျက်ခတ်သွားလို့ အဲဒီမှာ မီးစက်ပြေးနှိုးရတာပေါ့။ မီးစက်လည်းနှိုးပြီး မီးလည်းလင်းလို့ကြည့်လိုက်

တော့ ... အဲဒီဖလားကြီးထဲမှာ တစ်ဝက်လောက်ပဲကျန်တော့တယ်။

"ဟာ ... ဒုက္ခပါပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ"

လူတွေက ဝေးဝေးမသွားဘူး။ အဲဒီရာဇဝင်ထားထားတဲ့နားမှာ ပုံးစိပုံးစိနဲ့ ကြည့်နေကြတယ်။ အဲတော့ ... တာဝန်ယူထားတဲ့ လူက တော်တော်ခေါင်းကြီးသွားတယ်။ ဘယ်နှယ့်လုပ်ရမလဲပေါ့။

လူတွေ အပြင်လည်းမထွက်သေးဘူးဆိုတော့ သူ့ရုတ်တရက် အကြံ ရသွားတယ်။

"ဟာ ... တော်တော်နောက်တဲ့လူတွေဗျာ ... ဒီလို အများအတွက် ပိုက်ဆံကို ဘယ်သူမှ သံသရာအကြွေးတင်အောင် ယူသွားမယ် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ကျွန်တော်ယုံပါတယ်။ မီးပျက်သွားတာကို နောက်ချင် ပြောင်ချင်တဲ့ အနေနဲ့ ဒီလိုလုပ်တာပဲဆိုတာလည်း ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ပျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့ဗျာ။ ရယ်စရာလည်း ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ မီးတွေ့ဗျာပြီးတော့ လန့်သွားတာပဲဗျာ။ ကဲ ... ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ ဘယ်သူမှ လာထည့်မှာမဟုတ်ဘူး။ မီးခဏ ပြန်ပြီးတော့ပျက်ပေးမယ်။ ပြီးတော့ ထည့်ကြမယ် ... အားလုံး သဘောတူလား ..."

"တူပါတယ် ..."

"အိုကေ ..."

မီးခဏပိတ်ပေးတော့လာကြတယ်။

"ပြီးပြီလား ..."

"ပြီးပြီ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုလို့ ဖွင့်လည်းဖွင့်လိုက်တော … ဖလားကြီးပါမရှိတော့ဘူး။ ပြီးသွားပြီ။

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ရယ်မနေပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ဘဝမှ အနှစ်ငါးဆယ်လောက် ကျွန်တော်တို့ဘဝတွေ မီးပျက်ခဲ့တာ … ကျွန်တော်တို့စားရမယ့်၊ သောက်ရမယ့်၊ တလေးတွေဆေးကုရမယ့်၊ စာသင်ရမယ့် ပိုက်ဆံတွေ … လူကြီးတွေ ဆေးကုရမယ့် ပိုက်ဆံတွေ၊ ဖလားကြီးထဲထနေ တစ်ဝက်ပါသွားပါပြီ။ နောက်ထပ် မီးမပျက်ပါစေနဲ့။ မီးမပျက်အောင်ကြိုးစားကြပါ။ ပြန်ထည့်ဖို့တော့ အစီအစဉ်လုံးဝမရှိပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ အားလုံး အားလုံးတိုက်ယောင် ဖျောက်ပြီးတော့ ပုံစံတွေ ပြောင်းပြီးသွားပြီ။ သိတဲ့အတိုင်းပဲ။

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

အဲဒီပိုက်ဆံတွေ ဘယ်ရောက်သွားလဲလို့မေးပါ။

ကျွန်းသစ်တွေရောင်းလိုက်တယ်။

ကျောက်စိမ်းတွေရောင်းတယ်။

ဂတ်(စ်)တွေ ထုတ်ရောင်းတယ်။

ဟိုတကကကမ်းတ မီးထိန်ထိန်၊ ဂတ်(စ်)ရောင်းတဲ့အိမ်တ မီးမှိန် မှိန်

မှိန်ရဲ့တောင်မတပါဘူး။ မီးကလာတိုမတောတာပါ။ နောက်ဆုံးတော့ ဘယ်သူတွေအလုပ်ဖြစ်သလဲဆိုတော့ စစ်အစိုးရလက်ထက်မှာ အတွယ်မြင် တဲ့လူတွေက ဖယောင်းတိုင်လုပ်ရောင်းပါတယ်၊ ခြင်ဆေးခွေလုပ်ရောင်းတဲ့ လူတွေ သူဌေးဖြစ်ပါတယ်။ မီးပျက်တယ်၊ ခြင်ကိုက်တယ်နဲ့ ပြီးသွားတာပါ။

"အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေအတုန်းလုံး၊ သယံဇာတတွေထုတ်ရောင်းခဲ့တဲ့ ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်ရောက်သွားသလဲ" မေးကြည့်ပါ။

"သား သားကျောင်းမတက်ဘူး၊ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်၊ မေးလို့ ရတော့ဘူး၊ နောက်ထပ် မီးမပျက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်နော် … ကျွန်တော်တို့ တွေ … "

အဲဒီတော့ အခုနကပြောတဲ့ ကျွန်တော့်အမှုအကြောင်းကို ပြောရရင် သာခဆယ့်ငါးနှစ်မှာ ကျွန်တော့်အမှုကဘာလဲဆိုတော့ …

"နိုင်ငံတော်အစိုးရကို အကြည်ညိုပျက်စေမှုတဲ့"

စဉ်းစားကြည့်ရအောင် စစ်အစိုးရနော်။

၁၉၈၈ အာဏာသိမ်းခဲ့တဲ့ စစ်အစိုးရက ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို သာထ

"နိုင်ငံတော်အစိုးရကို အကြည်ညိုပျက်စေမှု" တဲ့

ထဲ … တလာချေသေးတော့ဗျာ …

သူတို့ နဂိုကပြည်သူတွေက ကြည်ညိုလွန်းလို့ကြည်ညိုနေတဲ့အစိုးရ ကျွန်တော်ကပျက်အောင်လုပ်လိုက်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်အပြစ်ပေါ့။

"တိုင်း … စဉ်းစားကြပါဦး … ကိုယ့်ထိုယ်ထို သိသူဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည်သူတွေက အစကတည်းက ကြည်ညိုတာလား၊ အစကတည်းက မကြည်ညိုတာလား … ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသိဆုံး"

"အဲဒါကြီးကို ကျွန်တော့်ကိုထရေးခံလုပ်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် လုပ်လိုက်လို့ ပျက်သွားတာတဲ့။ အဖယ် … ကျွန်တော်သာမလုပ်ဘူး ဆိုရင် လူတွေက သူတို့ကိုကြည်ညိုထယ်ပေါ့ … ကြည့်စမ်း ချထည့်လိုက်တာ ဆယ့်ငါးနှစ်တဲ့။

ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့်တော့ ပြန်ရမယ်လားအောက်မေ့တာ မဟုတ်ပြန်ဘူး။

"ဒီနေ့ ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့်ပြီလေ …" ဆိုတော့

ထောင်ပိုင်ကြီးကရောက်လာပြီး …

"ဟုတ်တယ်လေ … ပြည့်တော့ပြည့်တယ်လေ … တဲ့။ ဒါပေမဲ့ ပုဒ်မ ၁၀-က နဲ့ ပြန်ပြီးတော့ ထိန်းသိမ်းပြန်ပြီတဲ့။

"ဟာ … သွားပြန်ပြီ"

အဲဒီတော့ ဘယ်တော့မှ ပြန်လွှတ်လဲဆိုတော့ … သူတို့ အချင်းချင်းတွေ ဖြစ်ကြပြီးတော့ … ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အစည်းတွေ ဖျက်သိမ်းလိုက်တဲ့အခါကျမှ … ထောက်လှမ်းရေး၊ အမျိုးသား ထောက်လှမ်း ရေးတပ်ဖွဲ့က မလျော်မကန်ပြုခဲ့တဲ့ အမှုတွေကို ပြန်ပြီးတော့ လွှတ်ပါတယ်" ဆိုပြီး ပြန်လွှတ်တော့ ကျွန်တော် ထံထောင်းထောင်းထောင်နဲ့ အိမ်ပြန်ရောက် ခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ခါကျပြန်တော့ … အားလုံးသိတဲ့အတိုင်း … ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်တဲ့။ ချပြန်ရော …

ဘာလုပ်လို့လဲဆိုတော့ တော်တော်မေးကြပါတယ်။ ဒီတောက် အမှုကြီးတော့ …

စာ … ပို့လိုက်လို့ …

ဘယ်ကိုပို့တာလဲဆိုတော့ … ရုရှသမ္မတနဲ့ ထရုတ်သမ္မတ နှစ်ယောက်ဆီကို စာနှစ်စောင်ပို့တာ။ အဲဒါ Electronic စာ၊ E-mail ခေါ်တာပေါ့။ Electronic Mail နဲ့ပို့တာ တစ်စောင်ကိုဆယ့်ငါးနှစ်၊ နှစ်စောင်ဆိုတော့ ဆယ့်ငါးဆေးလီခြောက်ဆယ် … တဲ့။

လွယ်လိုက်တာဗျာ … ။

ပြီးတော့ ငါးနှစ်ကဘာလဲဆိုတော့ …

အသင်းအဖွဲ့ ဖွဲ့မှုတဲ့။

ဒါဖြင့် ခြောက်လကဘာလဲဆိုတော့ …

တရားရုံးမှာ အမှုတွေများလွန်းလို့ နားတွေ၊ မျက်စိတွေ ရှုပ်လာတဲ့ အခါကျတော့ …

"ခင်ဗျားတို့ကလည်းဗျာ … ချရင်လည်း ချတာမဟုတ်ဘူး၊ ခိုးဆာဘင်လာဒင်ကို အရှင်ဖမ်းမိရင်တောင် အဲလောက် အမှုမများဘူး"

လို့ပြောလိုက်လို့ …

"တရားရုံးကို မထီမဲ့မြင်ပြုမှု" ဆိုပြီးတော့ ခြောက်လထပ်ချတာ … တိုင်း … အဲလိုရှိတယ်။

ကိုယ့်အမှုကိုယ်ဆိုးမှာချေးဆိုပြီးထင်တာ။ ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ကိုယ့်ထက်ဆိုးတာတွေ တွေ့ပြန်ရော …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးတဲ့အခါမှာ အနိုင်ရတဲ့အမတ်တွေ အားလုံးကို လွှတ်တော်ထဲကိုပို့ရမယ့်အစား သူတို့မျက်စိသိပ်မတောင်းဘူးထင်တယ် ဗျ … မိုထဲ့နေရာက ထောင်ဆိုတဲ့နေရာကြီးကို ပို့လိုက်ရော … ပြီးရော။ စာဖတ်တာမှားသွားတာထင်တယ်။

အဲဒီအခါကျတော့ အပြင်လောကကြီးမှာလည်း ရုံးတွေကို ပါတီရုံးတွေကို ချိတ်ပိတ်၊ ပါတီခေါင်းဆောင်တွေကို အိမ်မှာအကျယ်ချုပ်ထား အတုန်းလုံး မလှုပ်နိုင်အောင်၊ ပြားနေအောင်ဖိထားတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ … တော့ပြီ … စမ်းချောင်းမြို့နယ်က ကျွန်တော် နာမည်နဲ့တတွ ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်။ ဝေဠုဝန်နားက အလှူခံဌာနမှာ …

တစ်ယောက်ကလာလှူတယ် … အလှူတော်ငွေငါးရာကျပ် ထဲ့ …

ဘယ်ကလှူတာလဲ … ဆိုတော့ စာရွက်လေးနဲ့ …

တောက်ဖတ်လိုက်တော့ …

"အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကလည်း အလှူတော်ငွေ ငါးရာကျပ်တိတိဖြင့် သဒ္ဓါပေါက်လို့ လာရောက်လှူဒါန်းသွားပါတယ်။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကြီး အောင်ပွဲအဆက်ဆက်ရပါစေ ခင်ဗျား"

"ဆိုတော့ …"

"လာ … ဆိုပြီး ခေါ် သွားတယ်၊ အင်းစိန်ထောင်ထဲရောက် သွား ရော …"

တာအမှုလဲ … ကျွန်တော်တို့က နာမည်ပေးလိုက်တယ် ဆုတောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြစ်ချင်ဖြစ်ရစေ … ဆုတောင်းတာလည်းပြည့်ဆုတောင်းပါ။ အဲဒီလို …ထ်တို့ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတော့ နောက်တစ်ယောက်လာပြန်ရော … ထောင်ထဲကို …ယ်ဆိုတော့ ရာဇဝတ်သားလား၊ မုဒိမ်းသမားလား၊ သူခိုးလား၊ …လား။ အဲဒီမှာ လူဆိုးတွေအချင်းချင်း ဓာန်စောင်ကြတာပေါ့။ ဆုံးမ … အနိုင်ကျင့်ပြီး စောစောစီးစီးဦးချိုးထားမယ်ပေါ့။

အဲဒီလူကြီးက လူကဖြူဖြူသန့်သန့်နဲ့ …

"ဟေ့ … တစ်ယောက်မှမတပ်နဲ့ … မင်းတို့ မင်းကိုနိုင် …ပူလား …"

"ကြားဖူးတယ် …"

"အေး … ပြောလိုက်။ ငါဟာ ဘာလဲဆိုတာ မင်းတို့သိချင်ရင် …ဆိုထ်၊ မင်းကိုနိုင်ဟာ ငါ့လက်အောက်ကနေထွက်သွားရတာ"

…နာမည်မေးကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အထူးဆောင်ထ …စာ အဲလိုပြောတယ်ဆိုတော့ … ထုတ်တယ်။

…ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ထဲက ဆံပင်ညှပ်တဲ့ဦးဆောင်ကြီး …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တုတ်တယ်လေ။ သူ့လက်အောက်က မထွက်ချင်လို့လို့ဖြစ်ဘူး။ သူ့စိတ်ကြိုက်ခြယ်လှယ်ပြီးတော့မှ သူ့လက်အောက်ကထွက်ရတာ။ ခဏ ခဏ ... အင်မတန်ခင်မို့တောင်းတဲ့ ဦးလေးကြီးပါ။

သူ့အမှုက ဘာလဲဆိုတော့ ဒေါ် အောင်ဆန်းစုကြည်ပြန်လွှတ်ပြီးတဲ့အခါမှာ ခြံရှေ့တရားပွဲတွေမှာ သွားနားထောင်ပြီးတော့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ အားရပါးရပြောတာ။ လူတွေကလည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စောင့်နေတာ။

"ဟာ ... လာပြီ၊ ဒီနေ့ ဘာတွေဟောလဲ၊ ဘာတွေပြောလဲ"

အဲဒီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရဲ့ရှေ့နားမှာ ရပ်ကွက်ရုံး။

ကြည့်နေပြီ။ ဟိုလူကြီးက ခါးထောက်ပြီးတော့ ...

နောက်ကျတော့ မရတော့ဘူး။

"လာစမ်း ... ခင်းနောက်တစ်ခါ အဲဒီဟောပြောပွဲကို နားထောင်ပြီးတော့ ပြန်ပြောလို့ကတော့ တည်ဆဲဥပဒေအရ မင်းကို ထိရောက်စွာ အရေးယူမယ်"

"တည်ဆဲဥပဒေဘာလဲလို့ သူမေးကြည့်၊ သူလည်းမသိဘူး၊ ခပ်တည်တည်နဲ့"

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဆံသဆရာကြီး တော်တော်ဒုက္ခရောက်ရတယ်။ သူပြောတဲ့အထဲမှာ သွားနားမထောင်ရဘူးဆိုတော့ မပါဘူးထင်ပါတယ်။ အဲတော့ သွားတော့ နားထောင်လိုက်တယ်။ နားထောင်ပြီးတော့ ပြန်လာတယ်။

လူတွေက စောင့်နေတယ်။

သူ့ကို ခါတိုင်းလိုပဲ အားရပါးရပြောမယ်ဆိုပြီးတော့ စောင့်နေကြတဲ့အချိန်မှာ ...

ဒီနေ့သွားသေးလား။

"သွားခဲ့တယ် ... ဒေါ် အောင်ဆန်းစုကြည် ..."

လို့ပဲပြောရသေးတယ်။ နောက်က ခါးကြီးထောက်ပြီးတော့ ကြည့်နေတော့ ...

"ဒေါ် အောင်ဆန်းစုကြည် ကျန်းမာပါစေ ..."

လို့အော်လိုက်တာ နောက်နေ့ကျ သူလည်းရောက်လာတာပဲ။ ထောင်ထဲကို ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဘာအမှုလဲ ... ဆုတောင်းများမှု ...

အဲဒီလို ဆုတောင်းများတဲ့အမှုတွေ ပြီးသွားတော့ နောက်ထပ်ထူးဆန်းတဲ့အမှုတွေ ပေါ်လာပြန်သေးတယ် ... အိမ်ထောင်ကျသွားတော့ ... ဟိုဘက်ရပ်ကွက်မှာ အိမ်ခွဲပြီးနေတာ ... ဒီည အမေ့အိမ်မှာ သွားအိပ်တာ။ ညဉ့်စာရင်း မတိုင်လို့ဆိုပြီး ဖမ်းသွားတာ အမှုက ...

"အမေ့အိမ် သွားအိပ်တဲ့အမှု၊ ထထယ်ရှိတာပဲ၊ ကြည့်စမ်း အမှုက ဘာထဲဆိုတော့ ..."

နောက်ဆုံးပေါ် အမှုကတော့ နောက်တစ်မျိုးကမ္ဘာမှာ ရှိတာတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညည်းတဲ့ အခုအိမ် သားအိပ်မှုမရှိဘူး။ ဘယ်နိုင်ငံမှာမှ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံခြား ရောက်သွားတယ် ... ။ ဘယ်မှာမှ ဒေ့်စာရင်း မတိုင်ရဘူး။ ကြည့်စမ်း ... သူများတိုင်းပြည်သွားခဲ့တာ။ ကိုယ့်နိုင်ငံထဲ ကိုယ်နေတော့မှပဲ ဧည့်စာရင်းတိုင်ရတယ်။ ဘာလဲ အဲဒါကြီးက –

ဘာလဲ မလုပ်နဲ့။ အဲဒီ ဘယ်တုန်းက ဥပဒေကြီးလဲ ပြန်စဉ်းစားကြည့်။ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်ကဟာကြီး။ အင်္ဂလိပ်က ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ ... တိုင်းပြည်တစ်ပြည်လုံးကို ကျွန်ပြုပြီး သိမ်းလိုက်တဲ့အခါမှာ လက်နက်ကိုင်ပြီး ပြန်ချမယ်ဆိုတဲ့ မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးသမားတွေ တောထဲမှာလှုပ်ရှားနေတဲ့အချိန်မှာ မြို့ပေါ်ထက်ပြီးတော့ လာလှုပ်ရှားမှာကို ကြောက်လို့၊ အဲဒါနဲ့ လူစိမ်းလာလို့ရှိရင် သတင်းပို့ရမယ်ဆိုပြီးတော့ ... ပြည်သူကို Informer ပြန်လုပ်ခိုင်းတဲ့ ဥပဒေ ... ကြည့်စမ်း။ ကိုယ့်စားရိတ်နဲ့ ကိုယ် Informer လုပ်ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတွေဘာဝ။ ငါ့အိမ်ကို ဘယ်သူလာနေပါတယ်။ ဘယ်ကလာပါတယ်ပေါ့။ ကြည့်စမ်း ... အဲဒါတွေသိချင်ရင် ထောက်လှမ်းရေး၊ စုံစမ်းရေး ... သူတို့မှာ တပ်ဖွဲ့တွေက အများကြီး ... ဘယ်လောက်များသလဲဆိုတော့ ... ဘယ်လောက်များသလဲ သိချင်ရင် ကာရာအိုကေ တစ်ဆိုင်လောက်သာဖွင့်ကြည့်လိုက်၊ လာလိမ့်ကြမယ်။ ဘယ်လောက်များသလဲဆိုတာသိရလိမ့်မယ် ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ရဲရင့်အောင်စာပေ

တည်းခိုခန်းထောင်ကြည့်လိုက်၊ လာကြလိမ့်မယ်။

ဒါမှ မဟုတ်ရင် ဓာတ်ဆီမှောင်ခိုလုပ်ကြည့်လိုက်၊ လာကြလိမ့်မယ်။ ဘယ်လောက်အများကြီးလဲဆိုတာ ...

အဲလောက်အများကြီးက ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်လုပ်ပေါ့။ ဘယ်အိမ် ဘယ်သူဝင်လဲဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ကြည့်ပေါ့။ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူက ထပ်ပေးလုပ်ရဦးမယ်။ သူတို့ကို ... အဲဒီ ပိုက်ဆံလည်း ပေးရဦးမယ်။ သတင်းလည်းပေးရဦးမယ်။ ဟိုကျတော့ ... တဲကြည့်စမ်း။

အဲဒါကို မကျေနပ်လို့ လွှတ်တော်အမတ်တစ်ယောက်က လွှတ်တော်မှာ ...

"ဒါမထရေးဘူး၊ ဧည့်စာရင်းဥပဒေကိုဖျက်ပါ"

ဆိုလို့ နောက်ဆုံး မဲခွဲလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ... ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ ...

"ဧည့်စာရင်းတိုင်ရင် ပိုက်ဆံမပေးစေ ... "တဲ့

ကြည့်စမ်း ... လျှော့ချကြီးလိုက်တာ ... ပိုက်ဆံမပေးရတော့ဘူးတဲ့။ ကြည့်စမ်း။ ကိုယ့်စားရိတ်နဲ့ကိုယ် ပိုက်ဆံပေးပြီးတော့တောင် ဧည့်စာရင်းတိုင်ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖြစ်က Informer လုပ်ရတယ်။ ကိုယ်က ပိုက်ဆံလည်း ပေးရသေးတယ်။ သတင်းပေးလည်းလုပ်ရသေးတယ်။ ဘယ်လောက် ခိုင်းလွယ်တဲ့ဟာကြီးလဲ။ လူတွေကို မယုံသင်္ကာဘယ်လောက်ဖြစ်သလဲ။ ဒီလိုတိုင်းပြည်ထဲ ကိုယ်နေပြီးတော့ ... နော် ...

ဆိုခဲ့ကြတာ တို့ဗမာသီချင်း ...

ရဲရင့်အောင်စာပေ

www.burmeseclassic.com

"တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို ကိုယ့်အိမ်မှတ်ပါ။ တိုင်းယိုယာမှတ်ပါ"

ဆိုတဲ့ သခင်အဖိုးကြီးတွေ ... အခုနေများ ကိုယ့်အိမ်တိုင်းယိုယာမှတ်ဆို တစ်ပြည်လုံးလျှောက်သွားရင် အဖမ်းချည်းခံနေရမှာ ဘယ်တော့မှ လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး ... ဘယ်တော့မှ လွတ်မှာမဟုတ် ဘူး။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

တာလဲ ... အဲဒါကို ... အကန်းကိုအကောင်းလုပ်ပြီးတော့ ဒီနေ့ထိထားနေတုန်း ... အနိုင်ကျင့်တဲ့ ဥပဒေ ... ဒီနေ့ထိ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ဖူးဘူး ... အမေ့အိမ် သားအိပ်တဲ့အမှုတဲ့။

နောက်ဆုံး အမှုတလည်းရှိသေးတယ်။ မုံရွာဘက်မှာ ...

"တောင်ကြည့်မှု" တဲ့ ကြည့်စမ်း ...

ဟောဗျာ ... ထတယ်ဖြစ်တာကိုး။ လက်ပံတောင်းတောင်ကြီးကို ... ဒီတောင်ကို ဖောင်ဖြိုပါမယ်ဆိုတဲ့ ပေါက်ဖော်ကြီးတွေက လုပ်နေတဲ့အခါ ...

မဖြစ်တော့ဘူး ... ဒီတောင်ကြီး မရှိတော့ရင်တော့ ရွှမ်းစရာကြီး နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အလွှမ်းပြေကြည့်ကြမယ်။ မုံရွာတစ်ဖက်ကမ်းကနေပြီးကြည့်နေကြတယ်။

"တောင်ကြည့်မှု" တဲ့။

ဒါကြောင့် လူကြီးတွေပြောပါတယ်။

"တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့်လုပ်မနေနဲ့" ဆိုတာ ဒါပေါ့

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

တီထွင်တဲ့နေရာမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ဗမာတွေကို မမီဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်တို့တွင်ခဲ့တာတွေအများကြီး ရှိသေးတယ်။ ပြောရရင် မြန်မာတို့ရဲ့ တီထွင်မှုများဆိုပြီးတော့ ဟောပြောပွဲတစ်ပွဲလောက်ထိုင်ရှိတယ်။ စဉ်းစားကြည့်လေ ...

အရှည်ကြာဆုံးပြည်တွင်းစစ် ... ဗမာပြည်မှာပဲ၊ လွတ်လပ်ရေးရကတည်းကဖြစ်လာခဲ့တဲ့ ပြည်တွင်းစစ်၊ ဒီကနေ့အထိ မပြီးသေးဘူး။ ခုထိကြတာ။

နောက်ထပ်ဘာလဲ။

၂၀၀၈ တုန်းကလည်း အင်မတန်ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်တွေ့ရတယ်။ နာဂစ်မုန်တိုင်း တိုက်ခံရတဲ့ ဧရာဝတီတိုင်းသားတွေပိုသိတာပေါ့။ မုန်တိုင်းဝင်ပြီဆို တစ်ရွာလုံးကျွတ်ကုန်ပါပြီဆိုမှ သေကုန်တဲ့ ရွာတွေက လူတွေ အကုန်လုံးက ထောက်ခံပါတယ်ဆိုပြီးတော့ပါသေးတယ်။

ဘယ်နှယ့်လဲ ...။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဝတစ်ပါးကတောင် လှမ်းထောက်ခံနေတာ။ မလွယ်တော့ဘူးထင်တယ်။

၂၀၁၀ ရောက်လာပြန်တော့လည်း ရွေးကောက်ပွဲမှာ ညတ ရှုံးပြီးတော့ မနတ်ကျတော့နိုင်တယ်တဲ့ဗျာ ... တိုင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ကြိုတင်မဲတွေနဲ့တဲ့ဗျာ။ ထူးထူးဆန်းဆန်းဗျာ။ အသက် ခြောက်နှစ်သားတလေးတလည်း မဲပေးထားတယ်။ သေပြီးတော့ တစ္ဆေဘဝရောက်နေတဲ့ လူတလည်း သူတို့ထောက်ခံတယ်တဲ့၊ စာရင်းထဲမှာ။ ကမ္ဘာမှာ ဘယ်မှာမှ မကြားဖူးဘူး။ တီထွင်ဆန်းသစ်မှုတွေက အင်မတန်မြန်တောင်းနေလို့ လိုက်လို့မမီဘူး။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တို့ ဝင်တိုက်တဲ့လေယာဉ်ပျံလည်းရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာပါ ...

သူတို့တီထွင်တာတွေက များပါတယ်။ ဘာတွေရှေ့လျှောက် တီထွင်ဦးမလဲ မသိပါဘူး။

ရေနဲ့ဖျန်းပြီးတော့ ... ရေဖျန်းပြီးတော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ သတ်နိုးထို မီးသောင်အောင်လည်း သူတို့ပဲလုပ်တတ်ပါတယ်။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဇာတ်မှာ ... မုဆိုးသောနုတ္တိုရ်ဟာ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းရဲ့ အစွယ်တို့ ဖြတ်ချင်တော့ ... ဉာဏ်ထုတ်တာ ... စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ သူတော်ကောင်းဆင်ကြီး၊ ဘုရားလောင်းဆင်မင်းကြီးဆိုတော့ ရတနာသုံးပါးတို့ ကိုးကွယ်မှန်း၊ ကြည်ညိုမှန်းသိတဲ့အခါကျတော့ မြားနဲ့ပစ်ပြီးသတ်မယ်၊ အစွယ်တို့ဖြတ်မယ်ဆိုတဲ့အခါမှာ သူ့ကို မိသွားရင်တက်နင်းပြီး မသတ်အောင်လို့ ... သင်္ကန်း ကြီးခြုံပြီးတော့ သောနုတ္တိုရ်က သွားတယ်။ အခုနေများ သောနုတ္တိုရ်ကြီးရှိရင်တော့ သင်္ကန်းခြုံဖို့ လုံးဝစဉ်းစားရဲတော့မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

အင်း ... ပြီးတော့လည်း ပြန်တော့တောင်းပန်သားဗျ။ ခက်တော့ နည်းခက်သား။ ဆရာတော်ကြီးတွေခမျာ ခွင့်မလွှတ်ဘူးဆိုရင်လည်း မဖြစ်သေးပါဘူးဆိုပြီးတော့ ခွင့်လွှတ်လိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြောတော့ ပြောတယ်။

“ငါတို့ကို ဆေးထုပေးရင် ... ကြိုက်တဲ့တိုင်းပြည်ပို့ပါတွား၊ ဒါပေမဲ့ [illegible]ပြည်တော့ မပို့ပါနဲ့ ... တဲ့။ မှာတော့မှာသွားသေးတယ်။

ထာတွန်းထဲမှာပါတာ ... တကယ်ပါတာ။ တာတွန်းတွေ အခုတိုင်း ဝိုတောင်းလာပြီနော် ... ဖတ်ကြည့်ပါ။ အင်မတန် တောင်းတော်ပြီ။ ထိုစာ အုတ်မြို့ရိုးကြီးနဲ့ မြို့ပြနိုင်ငံတော်ကြီးကို ရန်သူတွေ ဝိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထာ … ရန်ကုန်ဘူတာရင်တဲ စစ်အင်အားတွေအများကြီးနဲ့ဝိုင်းလိုက်တယ်။ အော်လိုက်တယ်၊

အောက်ကနေ ရာဇသံပေးတာပေါ့။

“ထိုင်းပြည်ကိုအပ်မည်လော … စစ်ခင်းမည်လော”

လို့အော်လိုက်တာ … အပေါ်က အဝိုင်းခံရတဲ့ ရှင်ဘုရင်က မြို့ရိုးပေါ် တနေ ချက်ချင်း …

“ထိုင်းပြည်ကိုအပ်ပါမည်” တဲ့ …

“ဟာ … လွယ်လှချည်လား …” လို့ အပြင်ကဝိုင်းတဲ့ ဘုရင်က ပြောတော့ …

“လွယ်တာပေါ့ကွာ … ငါ့အတွက်လုံးရောင်းစားထားတာ အခွံချည်းပဲ ကျန်တော့တယ် … လိုချင်ယူသွားတဲ့ …” တဲ … ။

ကျွန်တော်ပြောတာမဟုတ်၊ ကာတွန်းဆရာဆွဲတာ … တကယ် ပြောတာပါ။ ကာတွန်းဆရာဆွဲတာပါ။

အဲတော့ … ကာတွန်းဆရာတွေဟာ သတ္တိရှိရှိနဲ့တာဝန်ကျေ နေပြီ။ ခေတ်ကို သူတို့မြင်သလို … လိုအပ်တယ်ထင်တဲ့ ကာတွန်းတို့ သူတို့ဆွဲနေပြီ၊ လူတို့နားမျက်စိတွေဖွင့်ပြီ။ သူတို့လက်တွေက တလောင်သွား ထက်ပြီ။ ကဗျာဆရာတွေလည်း ကဗျာတွေနဲ့ရေးသား ဖော်ထုတ်နေကြပြီ၊ သီချင်းရေးဆရာတွေလည်း သီချင်းတွေနဲ့ခေတ်ကိုဖော်နေကြပြီ။ ကျွန်တော် တို့ ပြည်သူတွေက ဘာလုပ်ဖို့ခဲဆိုတော့ နား၊ မျက်စိ၊ ပါးစပ်တွေဖွင့်ထား ဖို့ပဲ။

အမှန်တရားအတွက်၊ သစ္စာတရားအတွက်၊ တရားမျှတမှု ဘယ်ထဲနေ ပြီးတော့ … အဲဒီနားတွေ၊ မျက်စိတွေ၊ ပါးစပ်တွေဖွင့်ရမယ်။ ကြားရင် ပြောတဲ့အတိုင်း၊ အမှန်တရားအတိုင်း၊ ဘယ်မြို့ ဘယ်ရွာမှာ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်အနိုင်ကျင့်နေတယ်၊ စားနေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတွေပြောရလိမ့်မယ်။ မပြောလို့ မရဘူး။ မပြောရင်ဘာဖြစ်မလဲ ဆိုတော့ … ခုနက ဖလားကြီး ဥပမာလည်းပေးပြီးပြီ။ နောက်ထပ် ဥပမာ ပေးဦးမယ်။ ဘာလဲဆိုတော့။

ရွာတစ်ရွာကို လှေကြီးတစ်ယောက်လာတယ် … လာတဲ့လှေကြီးက ဘယ်လိုလှေကြီးလဲဆိုတော့ … သူလာရင် ထုံးရောင်းတဲ့လူတွေက သိပ်ပျော် ။ ထုံးတွေ အတုန်ထုတ်ရတယ်။ အဲဒီလှေကြီးလာရင် ဘာရောဂါ ပါလာလို့ လဲတော့မသိဘူး။ ထုံးသုတ်လိုက်တော့ ရောဂါ နည်းနည်းကင်းစင်တာပေါ့။ ရေထိုးမွှားတွေသေတာတို့ပေါ့။ ပြီးတော့ သူလာရင်သစ်ပင်တွေကိုဆွဲနုတ်ပြီး ကျော ထျင်းတွေထုံးပြီးတော့ ရှေ့ပြီးတာ့စိုက်ရတယ်။ သူလာရင် ရှိသမျှ ထိုင်က တွန်ဂျုံတာတွေရှေ့ပြီးတော့ ထူသွားပြီးတော့တျောင်းတွေမှာ ထားတယ်။ မီးကလည်း မလာဘူး။ သူကလည်း ဒါတွေသိပ်စိတ်မဝင် စားဘူး၊ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်လိုက်ရင်၊ တွန်ဂျုံတာတွေရှေ့မှာ သူပါတွဲပြီး ရိုက်ရင်ပြီးသွားပြီ။ ပြီးတဲ့အခါကျရင် လိုအပ်သည်များထိုလစ်ခွာ ပြန်သွားပါတယ်။ ပြီးပြီ။

ဒီတစ်ခါ သူက ဘယ်သွားစားလဲဆိုတော့ မုဆိုးမသားအမိနှစ်ဦး — ဆိုပဲ့က …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒုက္ခပဲ။ မုဆိုးမသားအမိက လှူကြီးလာမယ်ဆိုတော့ ကလေးလေးတွေပြောတယ်။

"အမေ ... မဖြစ်ဘူးထင်တယ်၊ သမီးတို့စားဖို့အထဲက တစ်ဝက်ဖောက်ခွဲထားပြီးမှ ပေးလိုက်ဖို့ကောင်းတယ်ဆိုတော့ အမေက ..."

"ကွယ် ... သူလှူကြီးဝဲကွယ် ... သိပါတယ် ဒီဖောက်တော့ မလုပ်ပါဘူး ... ငါတို့ စားဖို့တော့ သူချန်ပြီးမှာပေါ့"

ကလေးက ...

"လှူကြီးမို့လို့ပြောနေတာပေါ့ ... အကုန်စားသွားရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ ..."

ဆိုတော့ အမေက ...

"မဟုတ်ပါဘူးကွယ် ... ဒင်းလှူကြီးပါ၊ လှူကြီးတသိတတ်ပါတယ်။ သူ့အတန်အသင့်ပဲစားပြီးတော့ တို့သားအမိအတွက်ချန်ထား မှာပေါ့ ..." သမီးကလည်း ...

"အမေ ... နော် ... ဟုတ်ရင် ဟုတ်ပေါ့။ မဟုတ်ရင်တော့ ဒုက္ခရောက်မယ်နော် ..."

"ကွယ် ... ကြည့်ပါတွယ်" ပေါ့ ...

အဲဒါနဲ့ သူတို့သားမိနှစ်ယောက်စားမယ့် ငါးတင်ကြီးတစ်ကောင်ကို ဝန်းကန်နဲ့ချကျွေး။ လှူကြီးက သိတဲ့အတိုင်းပဲ ... လိုအပ်တာများကို မှာစား ... ငါးကြီးကို ... ကလေးလေးကကြည့်နေတယ် ... ငါးတင် အပေါ်က တစ်ခြမ်းလုံးဝတုန့်သွားတဲ့အခါမှာ လှူကြီးက သူ့ယုံးစံအတိုင်း

အောက်ကအခြမ်းကိုစားမလို့ လက်ဝါးကြီးထိုးပြီးတော့ လှန်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကလေးကနေ အော်လိုက်တယ်။

"အမေ ... အမေ့လှူကြီး လှန်နေပြီ"

တဲ့ ... အော်လိုက်ပါတယ်။

လှူကြီးက ...

"ဟုတ်ပါဘူးကွာ ... သမီးတို့စားဖို့ပြန်ပေးမလို့ပါ"

ဆိုပြီး ပြန်ပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူလူထုတွေ ကာတွန်းဆရာတွေက ရုပ်ရောတွေဆွဲနေပြီ။ သီချင်းတွေလည်းရေးနေပြီ။ သရုပ်တွေလည်း ဆော်နေပြီ။ အဲဒါတွေအားလုံးကို နားတွေ၊ မျက်စိတွေနဲ့ နားထောင်ပြီးတော့ ပြီးတော့ ကိုယ့်ပါးစပ်တွေနဲ့ပြန်ပြောကြ၊ စားရင်လည်း စားတဲ့အလျောက် စားပြီးသွားတာတွေတော့ ဗိုက်ထဲကနေ တလော်ထုတ်လို့ မရတော့ဘူး။ ထုတ်လို့မရတော့ဘူး။ အဲတော့ နောက်ထပ် နောက်တစ်ခြမ်း မလှန်ခင် ... ခလှန်ခင် လှန်မယ်ကြံရင် ...

"အမေ့လှူကြီး လှန်နေပြီ" လို့ အော်ရတော့မယ်။ ကျွန်တော်တို့ အောင့်ထ စတတ်နိုင်တော့ဘူး။ နောက်ထပ် ကလေးတွေစာသင်ရမယ့် ပိုက်ဆံတွေရှိသေးတယ်။ လှူကြီးတွေကို ဆေးကုရမယ့်ပိုက်ဆံတွေမှာ ကျန်သေးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ မအော်လို့မရဘူး။ အော်နိုင်မှ ထန်တာတွေမယ်။ အော်ချင်ရင်လည်း နောက်ကကလေးလေးတစ်ယောက်လိုလုပ် ... အော်ဆို ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြက်သားတင်းနဲ့ သွားစားတဲ့အိမ်မှာ … ဝထမတော့ သူစားတာပဲ။ ကြက်သားတုံးတွေဆွဲတာ … အောက်က အိမ်ရှင်ကလည်း …

"စားပါဆရာ … စားပါ အဘ"

အဘကစားလို့ကောင်းတုန်း နောက်တစ်ခါကြက်သားတုံးကို လှမ်းနှိုက်လိုက်တဲ့အခါမှာ လက်တွန့်သွားတယ် … ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခန်းစည်းကြားထဲကနေ ကလေးလေးက လေးခွနဲ့ချိန်ထားလို့ … အဲဒါနဲ့ သူက ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူးဆိုတော့ ငါးပိရည်လေး ခပ်ပြီးတော့စား၊ နောက်တစ်ခါ လစ်ပြီလားလို့ ကြက်သားနားကိုရောက်တဲ့အခါမှာ ကလေးက လေးခွနဲ့ ပြန်ချိန်ပြန်တယ်"

ကြာတော့ အိမ်ရှင်က …

"စားလေ … ဆရာ၊ အဘစားလေ"

ဆိုတော့ … ကိုက … ကလေးရှိရာဆီ ဒီလိုကြည့်ပြတော့ အိမ်ရှင်က နောက်လှည့်ကြည့်တော့ လေးခွနဲ့ချိန်ထားတဲ့သူ့ကလေးက အဲလို လေးခွကြီးနဲ့ ချိန်ထားတာတွေ့တဲ့အခါကျတော့ အဖေက–

"ဟေ့ကောင် … မင်းဘာလုပ်တာလဲ"

ဆိုတော့ …

"အဖ … သားသားတို့စားဖို့ မကျန်တော့ဘူး" တဲ့

မှန်တယ်။ အဲသလိုပြောခါမှ တန်တာကျမှာ။ မဟုတ်ရင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး နောက်ထပ်ကျန်တာတွေလည်း တန်မယ်။ ခုနကပြောသလို … ကလေးတွေအတွက် လူကြီးတွေအတွက် ကျွန်တော်တို့ ရဲရဲပြောမှရတော့မှာ အလေ့အကျင့်ကိုလုပ်ယူရတော့မှာ …

အခုက ဘယ်လိုဖြစ်လဲဆိုတော့ …

"သန့်ရှင်းသောအစိုးရ ကောင်းမွန်သောအုပ်ချုပ်ရေး"

လို့ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးကပြောပါတယ်။ ဒါဆိုရင် လာဘ်ပေးလာဘ်ယူတိုက်ဖျက်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ဝမ်းသာစရာစကား တစ်ခု ပြောပါမယ်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ဝန်ထမ်းတွေအများကြီးရှိတယ်နော်။ ဌာနနဲ့ဌာနနဲ့ချိတ်ပြီးရှိတယ်နော်။ အဲဒီမှာ Custom ခေါ်တဲ့ အကောက်ခွန်ဌာနက သုံးဆယ့်ငါးယောက်ပဲ လာဘ်စားတာရှိပါတယ်။ အဖမ်းခံရတာ သုံးဆယ့်ငါးယောက်ကည်း၊ ကျန်တဲ့လူတွေ တစ်ယောက်မှ မစားဘူးပေါ့ဗျား။ ထောင်းလိုက်တာဗျာ။ အခြေအနေတွေ … အကောက်ခွန်က သုံးဆယ့်ငါးယောက်ကို အရေးယူလိုက်ပါပြီ။ ဒါဆိုရင် ကျန်တဲ့လက်နက်တိုင်း အဖွဲ့အစည်းတွေ ဝန်ထမ်းတွေ ဘယ်သူမှမစားဘူးပေါ့။ ဘယ်နှယ်လဲ။ သုံးဆယ့်ငါးယောက်ပဲတယ်။ အခြေအနေတွေ တော်တော်ကောင်းလာပြီ။ မယုံရင် ဌာနဆိုင်ရာ သွားကြည့် လက်မှတ်ထိုးခိုင်းကြည့်ပါ။ ဘယ်လိုဖြစ်လာ မလဲဆိုတာကို ကိုယ်တိုင်စမ်းကြည့်ပါ။

ဆိုနေတာတော့ ဆရာမလေးတစ်ယောက် အဲဒီလိုပဲ သူ့အလုပ် ကိစ္စအတွက် ထောက်ခံစာတွေကို လက်မှတ်သွားထိုးခိုင်းတာ။ သူဘာတတ်တော့ အားလုံး၊ လိုအပ်တာအားလုံးပေးလိုက်တာပဲ။ ရဘူး။

"တစ်ခုလိုနေတယ်၊ အစ်မ တစ်ခုလိုနေတယ်"

အဲဒါနဲ့ …

"ဘာလိုသေးလဲ … လူစင်စစ်ဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံစာပါ ထိုးပြီးပါပြီ …"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မဟုတ်ဘူး ... တစ်ခုလိုတယ်"

နောက်ဆုံးကျတော့ ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးဆွဲဖွင့်လိုက်ရတာပဲ။ အဲဒီတော့မှ ဆတ်ခနဲထိုးပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီတော့ ... အဲဒီဆရာမလေးက ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ မလျှော့မပြန် တော့ ... အဲဒီဌာနကို သူကြည့်ပြီးတော့ ပြန်ထွက်လာရင်းနဲ့ ... အဲဒီဝင်းထဲမှာ ကလေးတွေဆော့နေတာတွေ့တယ်။

"ဪ ... ဒါက ဒီဌာနကအရာရှိတွေရဲ့ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ သားသမီးတွေကိုး ... ကောင်းပြီကောင်းပြီ ... အေး သူ့အလှည့်မှာ ငါ့ကို အဲလိုကူညီသွားတဲ့အတွက် ငါကလည်းကျောင်းဖွင့်ချိန်ကို ပြန်စောင့်မှာပဲ။ ဒီကလေးတွေ ကျောင်းမထားတဲ့နေ့မလား။

စောင့်တယ်။ ကျောင်းဖွင့်ချိန်ရောက်ပါပြီ။ လာပြီ။ သူ့ကလေးလေး လက်ဆွဲပြီးတော့လာတော့ ဆရာမက အရမ်းဝမ်းသာတယ်။

"မှတ်မိတယ်နော် ... ကျွန်မကို မှတ်မိတယ်နော်၊ ဆရာတို့ ဌာနတုန်းက ကျွန်မကိုကူညီခဲ့တာလေ ... ခု ကျွန်မအလှည့်ရောက်လာပြီ ... ကူညီပါရစေ"

ဦးမဲ့မဲ့ကြီးနဲ့ ... ဟိုက ပိုက်ဆံမတောင်းပါဘူး။

"ဟိုမှာ ဖလားရှိပါတယ်။ ဖလားထဲကိုပဲထည့်ခဲ့ပါ။ ထံမြတ်စည်းဖိုး၊ သောက်ရေခွက်ဖိုး၊ ရေအိုးဖိုး ..."

ဝိုင်းပြီးတော့ ကူညီကြရပြန်တာပဲ။

ထည့်တဲ့လူက သူတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘူး။ ဌာနပေါင်းစုံက

...လေးတွေလာအပ်တဲ့ လူထိုင်းတည့်ကြရတဲ့ပေါ့ ... တခြား ဌာနတွေ ...လည်း အဲဒီဆရာမလေးကိုစောင့်နေပြန်ရော ...

ဒီဆရာမလေးတစ်သက်လုံး နေမကောင်းမဖြစ်တဲ့နေမလား။ ဆေးရုံ ...ိ သွားခဲ့လိုကတော့ ငါနဲ့တွေ့မယ်။

စောင့်နေပြန်ရော ... ဆရာမလေးကလည်း နေမကောင်း ဖြစ်ပေး ...တာ့တာပေါ့ ... မဟုတ်ရင်လည်း သူ့အမေ တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့။ ...စု။ ရောဂါတစ်ခုခုဆေးရုံသွားတဲ့အခါ ...

"ဆရာမလေး ... ကြွပါ။ ကျောင်းဖွင့်တုန်းက ကူညီခဲ့တာလေးတွေ ...တော့မှ မမေ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပြီးကူညီပါရစေ ..."

"လူနာကိုတင်ပါတင်ပါ၊ ကျွန်တော်တင်ပေးမယ်၊ ထွန်းလှည်း ... ..."

တင်လည်းတင်ပြီးရော ... စကြိုန်လမ်းတစ်လျှောက်မှာ အပေါက်အပြ ...တွေက တမင်သက်သက် ထားထားတာတွေလား မသိဘူး။

"ထဲ ဆရာမရေ ..."

လက်ဖြန့်တယ် ...

"စတ္တကာကြည့်ခိုင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဖာတ်လမ်းလေး ...ကြရအောင်" ဆိုတော့ ...

ပေးလိုက်ရပြန်ရော ... မပေးတဲ့လူကျတော့ အဲဒီချောက်ကြီးထဲ ...ပိုက်တာ ...

ဒုန်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုပြီးတော့ နဂိုမူလရောဂါတစ်ခု၊ ခါးနာသွားတာတစ်ခု

အဲဒီခါးနာတဲ့အထဲမှာ ပါတဲ့ဝန်ထမ်းတလည်း ဆေးရုံကတောင်ကို မှတ်ထားပြန်တယ်။

"အေး ... အေး လုပ်ထား လုပ်ထားပါ၊ သူတော မိန်းမ မရှိဘဲ နေမလား၊ ထလေးမရှိဘဲနေမလား၊ အဲဒီကလေး ဆယ့်သုံးနှစ်ပြည့်တဲ့အခါကျရင် ငါ့ဆီတောပြီးကဒ်ပြားလုပ်ဦးမှာပဲ တွေ့မယ်"

ဆိုပြီးစောင့်နေပြန်ရော ...

ဘယ်တော့ပြီးမလဲ ... ကျွန်တော်တို့တွေ ... ဘယ်တော့မှ မပြီးဘဲ အချင်းချင်းလှည့်ပြီးတော့ ညီညွတ်မှုပြိုကွဲတာတွေပဲဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ခက်တာက ဒီဝန်ထမ်းတွေတိုလည်း အတုန်းလုံးသိမ်းထုံးပြီးတော့ အဖြစ်သက်သက်လည်းပြောလို့မရဘူး။ တကယ့် ပတတိတရားကိုကြည့်ရမယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ အနာရောဂါကို တချင်ရင်ဖြစ်ပေါ်တဲ့ အကြောင်းအရင်းကို ရှာရလိမ့်မယ်။ ဒီပါပဲ။ ဝဋ္ဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားနဲ့ပြောရင်တော့ အကျိုးဖြတ်ဖို့အကြောင်း တိုဖြတ်ရတာ ... အကြောင်းတာဘာတဲ့လဲ။

မူရင်းလစာနဲ့ မလောက်ငအောင်ပေးထားပြီးတော့ အဲဒီဥပဒေတို့ချိုးဖောက်မိရင် မသမာတဲ့နည်းတွေကို တရားဝင်နီးပါးခွင့်ပြုထားတဲ့အခါ ကြာလာတော့ လူတွေဟာလာဘ်ပေးလာဘ်ယူ ကိစ္စတွေ အစ အလေ့အထ တစ်ခုလို ဖြစ်သွားတယ်။ ယောက္ခမက သမက်ကို ကြည့်ရင်တောင်မှ မူရင်းလစာဘယ်လောက်လဲလို့ ဘယ်သူမှမကြည့်ဘူး။ သိပ်ရှင်းတယ်။

"ဒီကောင် ဘယ်လောက်အရှာအဖွေတော်လဲ"

ဆိုတဲ့ စကားလုံးပဲသုံးတယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့အစွမ်းအစဟာ အဲသလို ငွေညှစ်တဲ့နည်းနဲ့ မတရားတဲ့နည်းနဲ့ အဂတိလိုက်စားတဲ့နည်းနဲ့ ငွေရတာ အစွမ်းအစဖြစ်သွားတယ်။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ အစွမ်းအစဖြစ်သွားတယ်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေ အဲဒါတ တရားရိပ်သာမှာပဲ ထားခဲ့ခဲ့သလိုဖြစ်သွားပြီ။ အဲလိုမျိုးပဲဖြစ်သွားတာ။

တကယ်ကျတော့ ဝန်ထမ်းတွေအထူးသဖြင့် ပြန်ကြည့်ပါ။ အခြေအနေ မူရင်းလစာနဲ့ မလောက်တဲ့အပြင်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ပြည်သူတွေနဲ့ အနီးကပ်နေရတဲ့ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေ သူတို့ ကျွန်တော်တို့ရင်ဖွင့်ဖူးပါတယ်။

"အစ်ကိုတို့ ပြည်သူတွေချစ်တဲ့ ပြည်သူ့အချစ်တော် တကယ်ဖြစ်ချင်ပါတယ်" တဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ ... ကျွန်တော်တို့ ပွင့်လင်းခရီး စဉ်အနေနဲ့ ဆောင်တထွက်လာတုန်းကဆိုရင် လမ်းတွေမှာကြိုပါတယ် လမ်းတွေပြည့်နေအောင် ပြည်သူတွေထွက်ပြီးတော့ ကြိုပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပန်းတွေနဲ့ပြည်သူတွေ လမ်းတွေပေါ် ပြည့်နေတဲ့ အခါမှာ သူတို့လမ်းကျပြီးတော့ရှင်းပေးရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ပြည်သူ တွေရဲ့ အပျော်ဟာ သူတို့ဆီကိုကူးစက်တယ်။ အဲဒီအချိန် သူတို့ ရောက်လာတာဟာ ပြည်သူကြားကိုရောက်လာတာဟာ ကျွန်တော်တို့ကို လုံခြုံဖို့ ပြီးတော့ ... လမ်းတိုဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းသွားဖို့ အောင် အဆင်ပြေအောင်လာတူတာပဲ။ ကျွန်တော့်တိုလာမေးတယ် ...

"ညီလေး ... ဘာတူညီရမလဲ အစ်ကိုတို့ ... လုံခြုံရေး အဖွဲ့ သား ... ယူနီဖောင်းနဲ့ချပေးရမလား၊ အရပ်ဝတ်နဲ့ ချပေး ... ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ယူနီဖောင်းတွေ အများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည်သူတို့ခြိမ်းခြောက်တယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်သွားမယ် ... အဲလိုလည်း မဖြစ်ချင်ဘူး ...”တဲ့

ထထယ်လာပြောတာပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း ပြောတယ်။

“မလိုပါဘူး။ လမ်းရှင်းရင်တောင်မှ ကျွန်တော်တို့တိုးစားမပေးပါနဲ့၊ ဝုံမန်အတိုင်း သွားသမျှ၊ လာသမျှကို အဆင်ပြေအောင်ပဲ လုပ်ပေးပါ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

အဲဒီမှာ နေပူကျဲကျဲကြီးထဲမှာ ချွေးသံရွှဲရွှဲနဲ့ လမ်းကိုတကယ် ထထကြွကြွ ရှင်းပေးတာ။ တကယ် အဲဒီမှာ သူတို့လည်း မျှော်လင့်ချက်တွေ အပြည့်နဲ့။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အများကြီးထောင်ထတ လွတ်တယ်လည်းဆိုရော ပြန်စဉ်းစားကြည့်။

၁၉၉၀ ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရပါတီခေါင်းဆောင်နဲ့လည်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးတယ်၊ စကားပြောတယ်။ ပြီးတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ဆဲစီမံကိန်းမှာလည်း ပြည်သူတွေလိုချင်တဲ့အတိုင်း ဒီသမ္မတသက်တမ်းအတွင်းမှာတော့ ဆက်မလုပ်ရဆိုပြီးတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည်သူ့ဆန္ဒကိုလိုက်လျောတယ်။ ပြီးတဲ့အခါ အကျဉ်းထောင်အသီးသီးမှာရှိတဲ့ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတွေ များစွာများစွာ အသုတ်လိုက်လွတ်ပေးတယ်ဆိုတော့ ...

နိုင်ငံတကယ်ပဲ အကောင်းဘက်ကိုပြောင်းလဲပြီလား။ ပြည်သူတွေလည်း မျှော်လင့်ချက်နဲ့နိုးထလာတယ်။ ခုနက အဲဒီယူနီဖောင်း ဝတ်တဲ့ လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းတွေကလည်းပဲ ပြည်သူတွေကြားထဲမှာ မျှော်လင့်ချက်နဲ့နိုးထလာတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ပြည်သူတွေကလည်း သူတို့ထိုအကောင်းမြင်လာတယ်။ အပျော်တွေက ထူးစက်သွားတာပေါ့။ နေပူထဲမှာ ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ သူတို့ ငိုင်းထည့်ထားတွေ့တဲ့အခါမှာ ပြည်သူတွေက သူတို့နဲ့တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားပြီးတော့ အတူတူပဲ ကိုးကြ၊ ချွေးကြနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရတဲ့ အဲဒီဝန်းစည်းလေးကို သူတို့ထို သွားပြီးတော့ပေးတော့ သူတို့ ယူပြီးတော့ ဝမ်းသာတယ်။ ပြည်သူတွေကလည်း အဲဒီအချိန်မှာ စေတ္တာတရား ရှိတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်အပေါ် တကယ်ဖြစ်ရမှာလည်း ဒီအတိုင်းဖြစ်ရမှာ သူတို့က ကျွန်တော့်ကိုပြောပါတယ်။

“ပြည်သူ့အချစ်တော်ပဲဖြစ်ချင်တာပေါ့၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ပြည်သူ့ ရန်သူဖြစ်တဲ့ ဘယ်သူမှမဖြစ်ချင်ပါဘူး”တဲ့

ကောင်းပြီ။ စဉ်းစားကြည့်ရအောင် ... သူတို့ယူနီဖောင်းတွေတအစ ဆုတ်ထိုးတိုက်ဆဲနဲ့သူတို့ဝယ်ရတယ်။ ကြည့်စမ်း ... Equipment ခေါ်တဲ့ပိုနပ်တွေ အစအဆုံး ဦးထုပ်တွေတအစလုံးတောက်အောင် မရပါဘူးတဲ့။ နောက်ဆုံး ရေချိုးခံမ်းဖို့တောင် ကိုယ့်စားရိတ်နဲ့ကိုယ် သွားရတယ်တဲ့။

ကောင်းပြီ။ ဒါဆိုရင် နှစ်မျိုးပဲ ... လစာနဲ့မိသားစု လူတန်းစေ့အောင် နေနိုင်အောင်၊ ကလေးတို့ကျောင်းထားနိုင်အောင်၊ နေမကောင်းရင် ဆေးကုနိုင်အောင်၊ အနည်းအကျဉ်းလေးစုမိအောင်၊ လစာအရင်းမျိုး ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးဖို့လည်း တကယ်ကိုလိုတယ်။ ဒါပေမဲ့ အားလုံးထား ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအဖြစ်၊ ပြည်သူချစ်တဲ့ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ဖို့ အားတိုးယုံကြည်မှုကို ရရှိနဲ့ ကျေနပ်တဲ့လူချည်းပဲတော့ မဟုတ်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆုံးသော ... တချို့ကတော့ ကျေနပ်ပါပြီ။ ဘဝမှာ ... တချို့ကျတော့ ဝန်ထမ်းလည်း လုပ်သေးတယ်။ သူဌေးလည်းဖြစ်ချင်တယ်။ အကျင့်ကောင်း အတိုင်း၊ စနစ်ကောင်းအတိုင်း၊ အကောင်းပဲစားနေတဲ့သူတွေအတွက်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ခေတ်သစ်မှာနေရာ မပေးနိုင်ဘူး။ ဒီလိုလူတွေ အဲဒါနှစ်မျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရင်းရလိမ့်မယ်။

အရင်အကောင်းအကျင့်ကြီးအတိုင်း ဝတ်မယ်၊ ကျင့်မယ်၊ ပြည်သူကို ဖြုတ်ထုတ်သလိုကြိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီဝန်ထမ်းမျိုးတွေကို လက်ခံလို့ မရဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကြိုးစားရမှာက ဝန်ထမ်းတွေ လစာတိုးဖို့ပဲ။ ဟုတ်ပါ တယ်။ လွှတ်တော်ထဲမှာ ဘတ်ဂျက်တွေ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတွေအတွက် လုံလောက်အောင်ပေးဖို့ တကယ်လည်း တောင်းရတော့မယ်။ အကျင့်စာရိတ္တ လည်း တစ်ဖက်ကပြင်ရမယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဝန်ထမ်းနဲ့ပြည်သူ မညီညွတ်ဘူးဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မယုံကြည်ဖြစ်ပြီဆိုရင် ... ဘယ်နိုင်ငံ ကိုမှ တည်ဆောက်လို့မရဘူး။ ကြိုက်တဲ့ကြွေးကြော်သံဆိုင်းဘုတ် တွေ့ဘင်၊ ဆိုင်းဘုတ်ရေးတဲ့လူပဲ ချမ်းသာသွားမှာ။ တင်ထားတော့ အင်မတန် လွယ်တာပေါ့။

“ဤရပ်ကွက်သည် လောင်းကစားကင်းစင်သောရပ်ကွက်ဖြစ်ရမည်”

ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးနောက်မှာ ဖဲဝိုင်းကတော့ရှိမှာပဲ။ နှစ်လုံးထီ၊ သုံးလုံးထီကတော့ရှိမှာပဲ။ ဆိုင်းဘုတ်က ဆိုင်းဘုတ်ပဲ။

“ဤဒေသသည် မူးယစ်ဆေးကင်းစင်ရမည်”

ဆိုတာရဲ့နောက်မှာ ဆေးဝယ်လို့ရနေတယ်။ ထထည့် လက်တွေ့

ကျတာက ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက ယုံကြည်ပြီးတော့ ဗူးပေါ်ငြမ်းရှာ။ ဖြန့်စဉ်စား ကြည့်တာက ကျွန်တော်အမြဲတမ်းပြောပါတယ်။

“ပြည်သူတွေ လက်မခံဘူးဆိုရင် ... ဘယ်လိုပဲအမိန့်ပေးပေး ဘယ်လိုပဲအာဏာနဲ့ခြိမ်းခြောက် ခြိမ်းခြောက်၊ နွေရာသီရောက်ရင် မီးထပ်၊ မီးချိတ်၊ ရေ၊ သဲတွေ အိမ်တွေမှာ ဆောင်ထားရမယ်၊ မဆောင်ရင် တည်ဆဲ ဥပဒေအရ ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ ပြည်သူဘာလုပ်လဲ ဒါကျွန်တော်အမြဲတမ်း ပြောတယ်။ သိပ်လည်းအရေးကြီးတယ်။ ဒီတစ်ချက်တည်းကြည့်ရုံနဲ့ ဒီတိုင်းပြည်ဘာဖြစ်သလဲဆိုတာပေါ် လိမ့်မယ်။ ပြည်သူတွေဘာလုပ်လဲ။ ဆောင်ခဲနေရ။ စဉ်းစား၊ ဒါမီးသတ် ဌာနကလုပ်ရမယ့်ကိစ္စ၊ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်မလုပ်ဘူး။ သူတို့တနေပြီးတော့ ပြည်သူ့ပခုံးပေါ် ကိုလာတင်တယ်။ လာတင်ပြီ။ ဘယ်ပြည်သူက နေပြီးတော့ ဒါငါ့တာဝန်မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ် ပါလားလို့ မပြောနိုင်ဘူး။

လုပ်တယ်၊ လုပ်ရတယ်။

မီးထပ်ကလွယ်ပါတယ်ကွာ။ ဒီလောက်သောက် ဘီယာဘူး ခွံကို နှစ်ခွမ်းခွဲပြီး ဖြန့်လိုက်တော့ မီးထပ်ပေါ့။ အိမ်ရှေ့မှာချထားလိုက်တာ။ သံချောင်းလေးသေးသေးလေးကို ကောက်လိုက်ပြီးတော့ မီးချိတ်ပေါ့။ အိမ်ရှေ့မှာ တုတ်ကလေးတစ်ခုနဲ့ချိတ်ထားလိုက်တာ။ ရေသဲကတော့ ဖွတ်ဒါး ဘူး တွပ်တွပ်အိမ်ကလေးကို ရေတစ်ခွက်ထည့်၊ သဲတစ်ဆုပ်ထည့်ပြီး ချိတ်ထားလိုက်တယ်။ ပြီးပြီ၊ မီးတပ်၊ မီးချိတ်၊ ရေ၊ သဲတဲ့။ [illegible] လူကလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ ဟုတ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ရှိ၊ ရှိ၊ ရှိ၊ ရှိ ... ဆိုပြီးတော့ရေးတယ်။ တကယ်မီးလောင် တော့မှ ဘာမှမကယ်နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီမီးတစ်၊ မီးချိတ်၊ ရေ သဲတွေက အိမ်ရှေ့တွေမှာ ချိတ်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ လက်ပံတောင်းတောင်က တိုယ်တော် တွေကို ခါးမှာ ဝတ်ပေးရမှာ။ ဒါတောင်မလွယ်ဘူး။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်တဲ့ထိစွ ပြည်သူ တ မယုံကြည်တဲ့အခါကျတော့ မပူးပေါင်းဘူး၊ စတိပဲလုပ်ပစ်လိုက် ကြတယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်လို့ ဟုတ်ပါတယ်။ မီးသတ်တပ်ဖွဲ့က ညှော်စာရင်း စစ်ရတယ်။ မီးသတ်ရမယ့်လူကနော် ... ညှော်စာရင်း ဝင်စစ်တယ်။ အိမ်တွေ ထဲကို အပျိုသော၊ အအိုသောမသိ၊ ခြင်ထောင်တွေဖျောက်ပြီးလှန်၊ တကယ်လုပ်ရတာတွေ ... (သူတို့ချာလည်း သနားပါတယ်၊ မလုပ်ချင်ဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်ထင်တာကတော့ လုပ်ရတယ်၊ လုပ်တော့အိပ်ရေးတွေပျက်၊ ညတွေမှာလိုက်ပြီးတော့ ကင်းစောင့်တဲ့အချိန်၊ တကယ့်တကယ် မီးလည်း လောင်ရော သူတအိပ်ရေးပျက်လို့ မရောက်နိုင်ဘူး။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ် မရဘူးနော်။ ကြည့်နော် ... ကျောင်းဆရာမတွေကိုကျတော့ ဘာလုပ်လဲ ဖောင်ကြီးတို့၊ ဝန်ထမ်းတက္ကသိုလ်တို့မှာတက်ပြီးတော့ သေနတ်တွေပေးပြီး တော့ စစ်သင်တန်းပေးတယ်တဲ့။ ကလေးတွေကို အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ ပေးရမယ့် ဆရာမတွေကို သေနတ်ကိုင်ခိုင်းပြီးတော့ ...

"မှောက် ..."

"ထက် ..."

"မိတျောင်းသွား ... သွား"

ဩော် ... ကျောင်းဆရာမလေးတွေက လုံခြုံရေးအတွက် ပြီးလည်း ပြီးရော လက်ပတ်အနီကြီးတွေပတ်ပြီးတော့ ကလေးတွေကို လိုက်ပြီးတော့ ချောင်းခိုင်းတယ်။ တာဝန်၊ လုံခြုံရေး။ စာသင်ရမယ့် ဆရာမတွေက ကာကွယ် ရေး၊ လုံခြုံရေးယူရတယ်။ မီးသတ်ရမယ့် လူတွေကျတော့ ညှော်စာရင်း စစ်တယ်။ ကာကွယ်ရေးတာဝန်ယူရမယ့် တပ်ကအရာရှိတွေကျတော့ လွှတ်တော်မှာ ငုတ်တုတ်ကြီးဝင်ထိုင် လိုက်တယ်။ ပြီးရော ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဘာလဲ။ ဒါက ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်တာပေါ့။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်မလုပ်တော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ကြားဖူးတဲ့ ဖတ်ဖူးတဲ့ စာအုပ်ထဲကအတိုင်းဖြစ်သွားတာပေါ့။

ကြောင်တို့ ခွေးနဲ့မြင်းက‌ပြောသလိုပေါ့။

"ဒီကြောင်ဟာ သခင်တိုခေါင်းနဲ့ခွေ့ပြီးတော့ ငါးကြော်လည်း စားတယ်၊ နွားနို့လည်းသောက်တယ်။ ငါတို့ကျတော့ ပင်ပန်းလိုက်တာ ..."

ဆိုတော့ ကြောင်တပြောတယ်။

"မဟုတ်ဘူးလေ ... ငါကြွက်ခုတ်ရတယ်လေ ..."

www.burmeseclassic.com

"ဟာ … ကြွက်လောက်ထဲတော့ ငါလည်းခုတ်တတ်တာပေါ့ ဆေ …"

တဲ့။ ခွေးကပြောတယ်။

"မဟုတ်ဘူးနော် … ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်တာကောင်းတယ်"

"မဟုတ်ဘူး … ငါကြွက်ခုတ်မယ်"

ခွေးထပြောတော့ …

"ကိုင်း … ဒါဆိုလို့ရှိရင် ကင်းဘယ်သူစောင့်မလဲပေါ့"

မြင်းက …

"ငါစောင့်မယ်" တဲ့။

"အဲဒါဆိုရင် ဒီညစမ်းကြည့်လိုက်၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်ဘူးဆိုရင် မင်းတို့နှစ်ယောက်အောင်မြင်တယ်ဆိုရင် မနက်ကျ ငါလှည်းကို ဆွဲမယ်ကွာ"

တဲ … ကြောင်ကလည်းပြောတယ်။

ညကျတော့ဘာဖြစ်လဲ …

သူခိုးလာတော့ ခွေးကမဟောင်တော့ဘူး။ သူ့အလုပ်သူမလုပ်တော့ဘူး။ မြင်းကထဟီရတယ်။

အဲဒီမှာ အိမ်ရှင်ကနေပြီးထလာပြီး အိပ်ရေးပျက်တော့ မြင်းကို ဝိတ်ရိုက်လိုက်တယ်။ မြင်းကပြန်ရှင်းပြလို့လည်းမရတော့ဘူး။ ရှင်းပြစရာစကားလည်းမရှိဘူးလေ … အိမ်ရှင်စိတ်ဆိုးပြီးတော့ ပြန်တက် သွားတော့ သူခိုးက ပြန်ထွက်လာတော့ မြင်းကခွေးအလုပ်လုပ်ပြီ ဆိုတော့ ပြန်ဟီရတာပေါ့ …

"ဟီ … ဟီ"

ဆို အိမ်ရှင်က ဆင်းလာပြီးတော့ ပြန်ရိုက်ရော …

"အရူးထမနေနဲ့ …"

ဆိုပြီး ရိုက်တော့ ရှင်းပြလို့လည်းမရဘူး။ သူခိုးက အမှောင်ရိပ်ထဲ မှာ ရယ်နေပြီ။

အဲဒါနဲ့ တစ်ညလုံးအဲလိုဖြစ်နေတော့ အိမ်ရှင်ကဒေါသလည်းဖြစ်။ နောက်အချိန်မှာ မီးဖိုချောင်ထဲမှာလည်း …

ဂလုံ …

ဂလွမ် …

ခန် ခွေးကကြွက်လိုက်ခုတ်နေတာ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရမလဲ၊ အိုးတွေ၊ ခွက်တွေထဲကို ခေါင်းကြီးဝင်သွားတဲ့အခါကျတော့ …

"ဟေ့စမ်း … ဟင်းခိုးစားတဲ့ခွေး" ဆိုပြီးတော့ အရိုးထပ်အောင် အရိုက်ခံရတာပဲ။ နှစ်ကောင်လုံး မနက်မိုးလင်းတော့ အရိုးတွေထပ်နေပြီ။ နောက်အချိန်မှာ ကြောင်ကပြောတယ်။

"ဘယ်နှယ့်လဲ ခွေးအလုပ်ခွေးလုပ်၊ ကြောင်အလုပ်ကြောင် လုပ်ဆိုတာ သိပြီလား"

တဲ့။ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ကြရတာပေါ့။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်သရွေ့ ဘာတိုင်းပြည်၊ ဘာနိုင်ငံတော်သစ်ကြီးမှ တည်ဆောက်လို့မရဘူး။ အရှည်ကြီး သူ့ဟာကြီးကလည်း …

"အေးချမ်းသာယာ၊ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် ကြီး …"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ့ အရှည်ကြီး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က "တော်သစ်ကြီးပဲ" မှတ်ထား ဆိုထားတယ်။ တော်ပြီ။ အဲလောက်ဆို ...

ဘယ်တော့မှ မရောက်ဘူး။ ရောက်ချင်ရင် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ကြ။ နှိပ်ထိတ်ထစ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ရုံနဲ့တင်မကဘူး။ တချို့ကျတော့ နယ်ချဲ့ တယ်။ နယ်ချဲ့တယ်ဆိုတာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ တိုင်းတစ်ပါးကလာပြီး တော့ ချဲ့မှနယ်ချဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ့် ဝန်းခြံခတ်ထားပြီးတော့ ဌာနကလူတွေအပေါ်မှာပဲ အာဏာတည်ကြပါ။ ဆိုပါတော့ ...

ကျောင်းဆရာက ကျောင်းသားတွေပေါ်မှာ သြဇာရှိရမယ်။ ကျောင်းဆရာတွေ အပြင်ထွက်လာပြီးတော့ ... ဈေးထဲကဈေးသည်တွေ ကို ...

"ထစ်အလီဆို ..."

"နှစ်အလီဆို ..."

"အားလုံးမတ်တတ်ရပ် ..."

လုပ်လို့မရပါဘူး။ အဲဒီလိုပဲ ... စစ်တပ်ထဲကထိုက်သလောက် ကြီး ... ဝန်းချွေးကြီးတွေပဲ ပခုံးပေါ် တင်ထားတင်ထား၊ ဆန္ဒင်းမထင် တုန်းကြီးပဲတင်ထားတင်ထား ကိုယ့်တပ်ထဲမှာပဲ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ပါ။ တပ်စည်းနဲ့ အပြင်ကို ထွက်လာပြီးတော့ အရပ်ထဲမှာ ဗိုလ်ကျပြီဆိုရင် အဲဒါနယ်ချဲ့ပဲ။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

အဲဒါပဲ၊ အဲဒါပဲ။ နယ်ချဲ့ဆိုတာ ... တခြားတိုင်းပြည်က လာတာချည်းပဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ပြောချင်တာ။

ဖြစ်နေတာက ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ အတွေးအခေါ် အယူအဆ နှစ်မျိုး ရှိ။ ဘာလဲဆိုတော့ ...

ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေ့အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် [illegible]ချင်တယ်။ ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ [illegible] ... လို့ လူတိုင်းလည်းပြောတယ်။ မေးတယ်။ သိတယ်။ ပြည်သူက [illegible]ချယ်တင်မြှောက်တဲ့စနစ်ဆိုတာလောက်နဲ့ ထပ်ပြီးတော့ ပြည့်စုံအောင် [illegible]ရင် ရိုးရိုးလေးပါ။ ကိုယ့်အယူအဆ ကိုယ်လွတ်လပ်စွာပြောခွင့်ရှိတယ်။ [illegible]ကောင်းပြီ။ ကြည့်ရအောင် ...

ပြိုင်ဘက်ကို ရင်သန်ခွင့်ပေးတယ်။

အာဏာရှင်တုန်းကတော့ ပြိုင်ဖက်ကို အသေသတ်တယ်။ ရှင်းတယ်။ [illegible]ရှင်းတယ်။ ဒါ အာဏာရှင် ...

ပြည်သူကို ဘာလုပ်လဲ ... ခြိမ်းခြောက်တယ်၊ မိုးလင်းတာနဲ့ [illegible]ခြောက်တယ်။

"အားလုံးနားထောင်၊ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ လုပ်သားပြည်သူများ [illegible] ... နွေရာသီရောက်လာပြီဖြစ်ပါ၍ အဲဒါတွေလုပ်ပါ။ ဟောဒီမှာ [illegible]တွေမလုပ်ပါနဲ့"

ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ကြည့်ဖူးတဲ့ ဟိုဟာလိုဖြစ်နေ[illegible] [illegible]တော်တို့အမေ့ရွာဘက်မှာ စွန့်ပြည်နယ်ဘက်မှာ၊ မင်းသမီး [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေတွေထားလည်းအုံခဲ့ပြီးတော့ ပွဲဈေးတန်းကြီးစည်ကားနေတယ်၊ အဲဒီမှာ ဆတ်ဆာပြီးတော့ ထစ်ယောက်က စာရွက်ကြီး နဲ့ ...

"အားလုံးနားထောင်၊ အကယ်၍ထောလာခဲ့သည်ရှိသော် မနောရ၊ မပြောရ ..."

ခင်းသမီးထွက်လာရင် မနောတ်ရ၊ မပြောင်ရတဲ့။

"ဖစ် ဖစ် မမှုတ်ရ ... တဲ့"

ဖစ်ဖစ်မမှုတ်ရဆိုတာ ၊ ဝီစီ၊ လက်ခေါက်မမှုတ်ရလို့ပြောတာ။

"ပြီးရင် ကြက်ပေါင်ကွင်းနဲ့ မပစ်ရ"

သားရေကွင်းနဲ့ ပစ်တာကိုပြောတာ။

"အသံမြည်စေသောအရာဆိုလျှင် ဘဲဥပြုတ်ဖင်ဖင်ချင်း ခေါက်ရ"

ဟာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့။ ဒါပြီမဝပ်ပီပြားမှုတို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မယ်တဲ့ ထြည့်စမ်း ..."

"ချွန်တက်သော အရာဆိုလျှင် ... ခဲတံလက်ထစ်ဆစ်လောက် မကိုင်ရ"

လူတွေ ဘာမှ လုပ်လို့မရတော့ဘူး ...

အဲဒါလည်းပြီးရော ရွာမှာဆိုတော့ ...

"ပုံ ... ဘယ်သူဖြစ်မလဲ ..."

"သူကြီး ..."

"ဘယ် ... သူကြီးဆိုရင် မပြောတော့ဘူး ... ပုံ သူကြီးသမက်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတဲ့"

ဖြစ်ရပုံကတော့ဗျာ ...

အခုလည်း ထိပ်ဆုံးကသမ္မတက သူကြီးပေါ့။ ရွာဆိုရင် သမ္မတ ပြောနေပြီ။ ပြည်သူတွေကို ...

"ပူးပေါင်းပါ၊ ဆောင်ရွက်ကြပါ၊ အတူတူလက်တွဲကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ ...ထိုတည်မတ်ပေးပါ" တဲ့

"သန့်ရှင်းတဲ့ အစိုးရဖြစ်ချင်ပါတယ်" တဲ့

ချော့ပြီး ဆပ်ပြာတိုက်တာကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။

"သန့်ရှင်းတဲ့အစိုးရလည်းဖြစ်ချင်တယ်၊ ကောင်းမွန်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး ...တယ်၊ ကျွန်တော်တို့အစိုးရကို ဝိုင်းတည့်မတ်ပေးပါ။ ထိန်းကျောင်း ... လက်တွဲပါ"

သူကြီးက အဲလိုပြောနေတဲ့အချိန်မှာ သူကြီးသမက်ရဲ့ သူငယ် ...တွေက အောက်မှာ ...

"လုပ်သားပြည်သူများခင်ဗျာ ..."

အမယ် ... လေသံကမာတုန်း ... သူကြည့်တော့လည်း သူကြီးလည်း ... သူကြီးသမက်လည်းမဟုတ်၊ သူကြီးသမက်ရဲ့သူငယ်ချင်းရဲ့ယောက်ဖ ...ထောင် ကျနေသေးတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ... တာဝန်ကိုလုပ်ပိုင်ခွင့်လို့ထင်နေတယ်။ တာဝန်ကို အာဏာဆို့ ...တယ်။ ဒါဟာ ... ကိုယ် လုပ်ရမယ့် တာဝန် ...

"ထိုတာကျရင် ... ဟိုဟာထွက်ခဲ့၊ ဘယ်နှစ်ယောက်တွေ ...ရင် ဘယ်တော့ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီလို ... ခြိမ်းခြောက်မှုတွေပဲပေးတယ်၊ လူရယ်လို့ဖြစ်လာတာဟာ အပြစ်ဒဏ်တွေပဲခံရမယ်ဆိုတဲ့ အသိမျိုးဖြစ်လာတာကြာလာတော့ ...

ကျွန်တော်တို့လိုချင်တာက ဒါမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့သွားချင်တဲ့ ဒီမိုကရေစီဆိုတာက ခင်ဗျားလည်းခင်ဗျားယုံကြည်တာကိုပြော၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ကျွန်တော်တို့ယုံကြည်တာကိုပြောမယ်။ အများစုက အားလုံးနားထောင်ပြီးတော့မှ အများစုဆန္ဒနဲ့ဆုံးဖြတ်မယ်။ ရိုးရိုးလေး ...

အဲတော့ ... တစ်ဖက်သားကို ကျွန်တော်တို့ချိုးနှိမ်ဘူး။ မပြောရဘူးလို့မပြောဘူး။ ပြော ... ကိုယ်လိုချင်တာ တိုက်ပြောသည့်။ ပြောပြီ။

"လူဆိုတာ ဗလကောင်းဖို့လိုတယ်၊ လတ်နတ်ကောင်းဖို့လိုတယ်"

ပြောလိမ့်မယ် ... အိမ်တစ်အိမ်အနေနဲ့ပြောရင် ...

"ခြံစည်းရိုးတွေကောင်းဖို့လိုတယ်၊ လုံခြုံရေး အရေးကြီးတယ်"

လို့ သူတို့ပြောလိမ့်မယ်။

"ပြောပါ ... ကိုယ်ယုံကြည်တာတိုက်ပြောပါ၊ ကျွန်တော်တို့က တစ်လှည့်ပြောမယ်"

"အဲဒီ လုံခြုံရေးကို ငါတို့နားမျက်စိတွေဖွင့်ပြီးတော့ ဝိုင်းစောင့်ပြီးတော့ ကူပြီးတော့ကြည့်ပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးတွေ စာတတ်ဖို့လိုတယ် လူကြီးတွေ ကျန်းမာဖို့လိုတယ်"

ကျွန်တော်တို့ပြန်ပြောပြီ။ စဉ်းစားပြီ။ အိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ဝင်ငွေ တစ်ရာ ရတယ်။ ငါတို့ဘယ်လိုသုံးမယ် ... အင်မတန်ရိုးတဲ့ ဥပမာနဲ့ ကျွန်တော် ပြောတော့ အဲဒီလူတွေက ဘာပြောမလဲ ...

"ဟာ ... လုံခြုံရေးအကြီးတာပေါ့၊ အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေ အကုန်လုံးကို ခြံစည်းရိုးအသစ်ခတ်လိုက်မယ်"

"ဟာ ... ကျွန်တော်တို့ကလေးတွေ ဆေးမကုရတော့ဘူး၊ စာမသင်ရတော့ဘူး ... အေးလေ ဒီတစ်နှစ်တော့ ရှိစေတော့ နောက်နှစ်ကျ တော့ ..."

"ခြံစည်းရိုးကပြီးသွားပြီတွေ၊ အပေါ်မှာ သံဆူးကြိုးတွေကာဦး မယ်"

"ဟာ ... ကလေးတွေ စာမသင်ရဘူး၊ လူကြီးတွေ ဆေးမကုရ ဘူး"

နောက်နှစ် ...

"လုံခြုံရေးအရေးကြီးတယ်ကွ ... သတ်နတ်တွေဝယ်ရဦးမယ်၊ ငါတို့ ...တောင်းတောင်း၊ ဓားကောင်းကောင်းတွေ ဝယ်ရဦးမယ်"

ထိုင်း ဘယ်တော့ပြီးမလဲ ... သူဟာကြီးက ဘယ်တော့မှ မပြီးဘူး။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ချင်တဲ့လူ့ဘောင်ကြီးဟာ ပညာတတ်ပြီးတော့ ...တဲ့ ပြည်သူတွေဖြစ်ဖို့ ဝေးသထက်ဝေးလာတယ်။

...ပြည်ကရတဲ့ ကျွန်းသစ်တွေထုတ်ရောင်းတယ်။ ဘယ်ရောက် ...

...ပြည်နယ်မှာ ဖြစ်နေတဲ့စစ်ပွဲတိုပဲပြည့်ဆိုယ်၊ ... ...တော့ ဒီနားခနဲ့ပစ်လိုက်တဲ့ အမြောက်ဆံဟာ သိန်းနှစ်ဆယ် ...နိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

တိုင်း … အတွေးအခေါ် တွေကွာပြီး ကျွန်တော်တို့စိတ်ထဲမှာကျတော့ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ …

အဲဒီ အဖြောက်တစ်ချက် ပစ်လိုက်တိုင်း …

“သွားပြန်ပြီ … ဆေးပေးခန်းလေးတစ်ခုတော့”

“သွားပြန်ပြီ … မူလတန်းကျောင်းလေးတစ်ခုတော့”

ဒီလိုတွေးတယ်။

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြောင်း …

ဖြစ်နေရတဲ့စစ်ကလည်း ကြည့်တော့ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း အမေ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ …

ကျွန်တော် ဖားကန့်ကိုရောက်ပါတယ်။ ခုနကပြတွက်ထို ကျွန်တော်မြင်တဲ့အခါမှာ … ချက်ချင်းသတိရပါတယ်။

အဖြူအစိမ်းလေးတွေ နှစ်ဖက်ပစ်တဲ့ကြားထဲမှာ လဲသေသွားတယ်ဆိုတာကိုပြတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဖားကန့်မှာ ကိုးတန်းကျောင်းသူလေးပါ။ ကျောင်းကအပြန်မှာ အဲလို နှစ်ဖက်ပစ်နေတဲ့အထဲမှာ ကျည်ဆံမှန်ပြီးတော့ကျသွားတာ။ ဖားကန့်မှာ၊ ကချင်ပြည်နယ်မှာပါ။

အဲတော့ ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းတားနေတဲ့ကြားထဲက ရောက်အောင်သွားတယ်။ မထူးတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ မသွား ဘဲနဲ့ပစ်ထားရင် ပိုဆိုးတော့မယ်။ ဒီနေရာက …

အစ်မတန်ရိုးပါတယ်နော် … အဲဒီ ဒေသကျောက်စိမ်းသိပ်ထွက်ပါတယ်။ ကျောက်စိမ်းတို့ ဘယ်သူတွေကြိုက်လဲဆိုတာ ဖြည်ဘူတွေသိပါတယ်။

တိုဘတ်တဆောဝန်ကြီးတွေ သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။ ကျောက်စိမ်းတွေ …

ကျွန်တော့်တိုင်းပြည်ရဲ့ ဖားကန့်ဒေသ … အမေဟာတိုယ့်ရင်ဘတ်ကိုခွဲပြီးတော့ အသဲနှလုံးတွေထုတ်ပေးသလို ကျောက်စိမ်းတွေပေးပါတယ်။ အဲဒီ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာပဲ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း ပစ်နေခတ်နေ တိုက်နေကြတယ်။ ရန်တိုက်တဲ့လူတကိုက်ပေး … ထပြီး တော့ သတ်ကြခုတ်ကြတဲ့အခါ အငယ်ဆုံးညီလေးက ဓားစာခံဖြစ်ပြီးသေရတယ်။ ဆောပန်ကြီးက ကြိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်လေ မှုက်ဖြူဆိုက်လေ … ဆောပန်ကြိုက်လေ ပါ။ ဒါသေချာပါတယ်။ ဆောပန်ကြီးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးမဟုတ်တာ သေချာပါတယ်။ ရသမျှ ရတနာတွေ သူ့လက်ထဲရောက် …

ကျွန်တော်တို့တိုင်းရင်းသားတွေက အဲဒီမှာ အညာကသွားတဲ့ လူတွေရှိတယ်။ တောဒီရောဝတီတိုင်းသားတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဆောဝန် ဆောင်းသီချင်းကိုဆိုပြီးတော့ …

“ကျောက်တုံးသမားတွေဟာ ဆောပန်ဆောင်းတွေပါ”

လို့ဆိုရင်းဆိုရင်းနဲ့ တူကလေးတစ်ချောင်းနဲ့ပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ထိုင်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ကျောက်တုံးလေးကို တူလေးနဲ့ခေါက်ပြီးတော့ နေပူကြီးထဲမှာ … ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြာတဲ့အခါ၊ ပင်ပန်းတဲ့အခါ ... အရက်တွေသောက် သိပ်လွယ်တယ်။ အဲဒီမှာ မူးယစ်ဆေးဝါးသိပ်ပေါတယ်။ ဆေးထိုးအပ်တွေဆို မြင်မကောင်းဘူး။ ထားတာ သွေးတန်းလန်းတွေနဲ့ ဆေးတွေသုံးကြတာ၊ ပင်ပန်းတဲ့အခါကျတော့၊ နောက်ဆုံးကျတော့ ... ယောကျ်ားသား၊ အမျိုးသားကောင်းတွေဟာ လောဝန်လောင်းသီချင်းဆိုရင်း လောပန်ကြီးရဲ့အောက်မှာပဲ ပြောရရင် ... သေချင်းဆိုးနဲ့ သေကြရတာ။ ပိန်ညှောင်ပြီးတော့ အာဟာရမပြည့်၊ အရှုံးနဲ့ ဘဝကို ရင်ဆိုင်ကြရတယ်။

အမျိုးသမီးလေးတွေကရော အဲဒီလောပန်ကြီးတွေရဲ့ ကာရာအိုကေခန်းတွေထဲမှာ၊ အနှိပ်ခန်းတွေထဲမှာ၊ နောက်ထပ် ဒီထက်ပြောဖို့ အင်မတန်အခက်အခဲရှိသွားတဲ့ ဘဝတွေနဲ့ လောပန်ကြီးခြေရင်းမှာပဲ ဝပ်ဆင်းကြရတာပဲ။

ကျွန်တော်တို့ လက်နက်ကိုင်ထားတဲ့ နှစ်ဖက်သော တပ်တွေတတော့ အခန့်မသင့်တိုင်း ထတိုက်တယ်။ နောက်ဆုံး အခြေအနေလည်း အားလုံးသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ အရေးထဲမှာ အဲလိုအဖြူအစိမ်းဝတ် ကျောင်းသူလေးတွေပါ ထိကုန်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ရသမျှပိုက်ဆံ၊ ပြည်ထောင်စုမှာရသမျှပိုက်ဆံတို့ ကလေးတွေကို စာသင်ချင်တယ်၊ လူကြီးတွေကို ဆေးကုချင်တယ်။ ပိုက်ဆံမရှိလို့ ဆေးမကုနိုင်တဲ့ ပြည်သူတွေ အဖြစ်တော့အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ပိုက်ဆံမရှိလို့၊ ကျောင်းမထားနိုင်လို့ စာမတတ်ရဘူးဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်ကြမလဲ ...

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြားလေဆိပ်မှာ ကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့ရတယ်။ တော်ရင်နာဖို့ကောင်းတယ်။ နိုင်ငံတကာက လူတွေက လေဆိပ်မှာ ကြွားကြွားနဲ့ သူတို့နိုင်ငံက ပတ်စပို့တွေထုတ်ကြပြီးတော့ မေးသမျှကို ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက်နဲ့ဖြေပြီးတော့ရင်ကော့ ပြီးတော့ ထွက်နေတဲ့အချိန်မှာ ... ယိုးဒယားနိုင်ငံက သုဝဏ္ဏဘူမိလေဆိပ်မှာ န်တော်တို့ဆီက အလုပ်သွားလုပ်ကြတဲ့ ဟောဒီက ဧရာဝတီတိုင်းသား လေးတွေ လယ်ပေါင်၊ ယာပေါင်၊ အညာသားလေးတွေ အဖြစ်ရှိတဲ့ င်သားတွေလို ပုံစံရပ်သလိုမျိုး ညိုးညိုးငယ်ငယ်နဲ့ အဲဒီမှာ လေဆိပ်မှာ ကြည်ကပတ်စပို့အနီရောင်ဆိုလိုရှိရင် တစ်ခါတစ်လေမှာ စိတ်မရှည်လို့ဆိုပြီး ဆိုတ်တာ။ ထကယ့်မျက်နှာဖြူတွေ အနောက်တိုင်းတလာတဲ့ ပြန်းနိုင်တဲ့ ခရီးသည်သူဌေးတွေကျတော့ ဆက်ဆံတာကတစ်မျိုး။

ကျွန်တော်တို့ဆီက အများစု၊ အားလုံးကိုတော့ မပြောဘူး။ ညာနဲ့ကိုယ် အသတ်မွေးတဲ့လူတွေတော့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်နည်း တယ်။

မလေးဘာသွားလုပ်မလဲ အားလုံးသိပြီးသား။

တောင်ကိုရီးယားမှာ ဘာသွားလုပ်မလဲ၊ သံချည်သံကွေး။

မလေးမှာ ဘာလုပ်မလဲ၊ စားသောက်ဆိုင် စားပွဲထိုး ...

ဂျပန်မှာ အိုက်ထိုးပဝေးဆံ ...

ယိုးဒယားမှာတော့ အဲဒီသားငါးအပုပ်တွေ ပင်လယ်စာ ခိုင်တဲ့နေရာမှာ လုပ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတော့ … သူတို့မလုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကြမ်းတွေ သန့်ရှင်းရေးတွေ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးက သွားလုပ်ရတယ်။ ကြာတော့ ကျွန်တော်တို့လူမျိုးကို ဘယ်လိုမြင်လာပြီလဲ …

အောက်တန်းစားအလုပ်တွေ လာလုပ်တဲ့ ပညာမတတ်တဲ့ကောင်တွေ ထထယ်မြင်သွားပြီး ကြာလာတဲ့အခါ အများစုက ဒီလိုဖြစ်သွားတယ် …

ထိုင်းနိုင်ငံရောက်နေတဲ့၊ ဈေးဝယ်ထွက်နေတဲ့ ညီမ တစ်ယောက်က ဖုန်းဆက်ရင်းနဲ့ ငိုပြီးတော့ပြောတယ်။

ဗမာတွေ အချင်းချင်းပြောတယ်။

"ဒါလှတယ် … ဒါယူသွားလေ"

ပြောတဲ့အခါ အောက်မှာကြမ်းတိုက်နေတဲ့ တလေးမ တစ်ယောက်က မော်ကြည့်ပြီးတော့ပြောတယ်။

"အစ်မတို့ ဗမာတွေမဟုတ်လား"

"အေး … ဟုတ်တယ်"

"ဗမာစကားလေးကြားလိုက်ရတာ အားရှိလိုက်တာ အစ်မရယ် … ဒီမှာ သမီးတစ်ယောက်တည်း ကြမ်းတိုက်နေရတာ နိုင်ငံတကာ လူမျိုးပေါင်းစုံတက်နင်းတဲ့ ခြေထောက်ရာတွေတိုက်နေရတာ။ သမီးမှာ အဝိမတန်ချက်နှာငယ်တယ်။ အနှိမ်လည်းခံရတယ်။ ဗမာတွေရှိနေလို့ အသံလေးကြားလိုက်ရလို့ ငါ့လိုဗမာတွေရှိနေပါလား ဆိုပြီးတော့ အားရှိလိုက်တာ"

တဲ့။ အဲဒီညီမက အဲဒါကြားတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီကိုဖုန်းဆက်ရင်းနဲ့ငိုတယ်။

"သမီးတို့လူမျိုးတွေအနှိမ်ခံနေရပြီ"

တဲ့ … ။

ကျွန်တော်ပြောပါတယ်။

"အေး … ကြမ်းတိုက်နေရတာ တော်ပါသေးတယ်၊ တရုတ်ပြည်မှာ အလှပြင်ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်ရမယ်၊ စားသောက်ဆိုင်မှာ စားပွဲထိုးထိုးရမယ်၊ တစ်လတို သုံးသိန်းလောက်ရမယ်"

ဆိုပြီးတော့ ခေါ် သွားပြီးတော့ အားလုံးသိပြီးသားပါ။

တရုတ်ပြည်မှာ တလေးတစ်ယောက်ပဲဟူရမယ့်ပေါ် လစီကြောင့် မိန်းတလေးဆိုရင် မရအောင်လုပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ယောကျ်ားလေးပဲ မွေးထားတာ။ အမျိုးသားတွေ ထန်းသုံးဆယ်လောက်ပိုနေတယ်။ အဲဒီ အသနာထြိုးက ကျွန်တော်တို့ဘက်ကိုလှည့်ပြီးတော့ ရန်ရှာတယ်။ ကြည့် မင်း … ။

ခေါင်းစဉ်တို့ အယဉ်ကျေးဆုံးတပ်ရင် …

"လူကုန်ကူးမှု"

အလှပြင်ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်ရမယ်ဆိုပြီး ချောချောလှလှလေးတွေ ခေါ် သွားတယ်။ ဟိုကျတော့ … မကြားဝံ့၊ မနာသာ အခန်းထဲခါးပိတ်ပြီး ထည့်လိုက်တယ်။

ထိုယ်တစ်သက်လုံး မမြင်ဖူး၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူနဲ့ သူတို့ ထိုထဲကိုရောက်သွားတယ်။

ထိုယ်တစ်သက်လုံး မစားရထဲ့၊ မစားတတ်တဲ့ ထမင်းကြမ်းနဲ့ ... လောက်ဆိုရင် ကျေနပ်နိုင်တဲ့ဗမာမလေးရဲ့ အစာအိမ်တွေထဲ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အီကြာကွေး၊ ပေါက်စီဟာ ဘယ်လိုမှ ရေရှည်မှာ မစားနိုင်၊ စားလို့ရတော့ဘူး။

အမှုပေါင်း၊ ဘယ်လောက်ရှိနေပြီလဲ။ လှုံ့ဆော်မှု တရားဝင် ရထ ထုတ်ပြန်ထားတာ ရှစ်ရာနဲ့ရှစ်ဆယ်ရှိပါတယ်။ ဒါ ကျွန်တော်သိသမျှပါ။ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲဆိုတာ မသိပါဘူး။ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ရှစ်ရာနဲ့ ရှစ်ဆယ်မှာ တစ်မှုဘယ်နှစ်ယောက်လောက် ဘယ်သွားသလဲဆိုတာ မပါပါဘူး။ နောက်တစ်ခု ယုတ္တိရှိရှိ ပြန်စဉ်းစားပါ။ အဲဒီတစ်မှုပေါ် ဖို့ အတွက် အရင်တုန်းက ဘယ်နှစ်ခေါက်စီ လုပ်ခဲ့သလဲဆိုတာ စဉ်းစားစရာ ကောင်းပါတယ်။

တစ်ယောက်ကိုမိသွားတယ်။ အဲဒီတုန်းကတဲ့မိန်းမကြီးတစ်ယောက်၊ သူနဲ့ပါလာတဲ့ မိန်းကလေးတွေက အခေါ်ခံလာရတာ အထပ်လိုက်၊ မိသွားတာက ရှစ်ရာရှစ်ဆယ်၊ မမိတဲ့နဲ့ လွတ်ခဲ့တာက ဘယ်လောက်တောင်များခဲ့လဲ ... မရေတွက်နိုင်ပါဘူး။ ဟိုးမှာ အိမ်ပြန်ချင်လို့လည်း မရတော့ဘူး။ ကိုယ်မမြင်ဖူးတဲ့ မချစ်မနှစ်သက်ဖူးတဲ့လူနဲ့ ပေါင်းဖော်ရပြီးတော့ ထွက်ပြေးဖို့ကြံတာနဲ့ မိတာနဲ့ ရက်ရက်စက်စက် အနှိပ်စက်ခံရတယ်။ ငိုတော့ ... မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်နဲ့ ...

တချို့အိမ်နီးချင်းတွေက သနားလို့ကျွေးတဲ့ဟာကိုသိသွားရင် ထပ်အရိုက်ခံရတယ်၊ ဘယ်သူမှလည်း မတူနိုင်ဘူး။ မကယ်နိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ သူများတိုင်းပြည်မှာ ...

တချို့အဲလိုချောမော့ပြီး သူတို့ကိုမယားပြုထားတဲ့သူဆီမှာ တရုတ်ပိုက်ဆံတွေ မမြင်ဖူးလို့ပြပါ။ ဘာညာပြောပြီးတော့ လက်ထဲ ရောက်လာတော့မှ ရဲစခန်းတန်းပြေးတာ။ လွတ်တဲ့လူအင်မတန်နည်းပါ

တယ်။

ထပ်ပြီးတော့ ... ကိုင်း ... မယားမှတ်မှတ် သားမှတ်မှတ်ပေါင်းနေဆို စိတ်ဖြေရမလားလို့ မတွေးပါနဲ့။ နောက်တစ်ယောက် လက်ထဲကိုထပ်ပြီး ရောင်းစားပါတယ်။

ဘာကို ကျွန်တော်တို့ယုံကြည်ရမှာလဲ။ ဘယ်လိုတာတွယ်ရမလဲ။ အဲဒီအန္တရာယ်တွေကို ...

စင်္ကာပူကိုကြည့်လိုက်ပြန်တော့လည်း အိမ်ဖော်မလေးတွေ အများကြီး ဖြစ်နေပြီ။ ဗမာတွေဟာ ...

အစိုးရရဲ့မူဝါဒမှာ နိုင်ငံခြားမှာအကတွေအဆိုတွေနဲ့ နိုက်ကလပ်မှာ အဆိုသွားပြီးတော့ ဖျော်ဖြေတာမျိုး မလုပ်ရဘူး။ အိမ်ဖော်အဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် ခွင့်မပြုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရေးချင်တာရေးပြီးတော့ ဟိုကျမှတော့ လုပ်ချင်တာလုပ်ကြရတာပဲ။ တရားဝင်ခွင့် မပြုထားဘူး။

ဒီလိုဘဲ ကုမ္ပဏီမှာလုပ်မယ်ဆိုပြီးတော့။ စက်ရုံလုပ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ဟိုကျတော့ အိမ်ဖော်လုပ်ကြရတယ်။

သိပ်များနေလို့ပြောတာနော် ... နည်းနည်းပါးပါးမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရောက်ခဲ့တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီက အင်ဂျင်နီယာအများစုက ဒီကြီး ဘယ်နှယ့်လုပ်ကြမလဲ ... ကျွန်တော်တို့ကိုပြောတယ်။

တချို့ရှုတ်တဲ့အခါကတော့ ကိုယ့်အမျိုးသားချင်းဝတ္တုညီဖော် ကွာ ... အိမ်ဖော်လိုလို၊ မလိုလို ကိုယ့်အိမ်မှာခေါ် ထားလိုက်တယ် [illegible] လေးစားပေးတယ်။ ကလေးတွေကို စာသင်ပေးကွာ။

“သင်ပေးတယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သင်ပေးနိုင်မှာပေါ့၊ ဘွဲ့ရကလေးတွေ၊ မြန်မာပြည်မှာဘွဲ့ရပြီး အားဆေးတွေ ... မိသားစုအတွက်လိုတယ်လေ ... နောက်ကလေးတွေ အတွက် အနှိမ်ခံပြီးတော့ သွားဖြဲရတာ ..."

ကောင်းပြီ။ စင်္ကာပူမှာ ဗမာတွေပဲ အိမ်ဖော်လုပ်သလားလို့ မမေးနဲ့။ ရှိသေးတယ်။ အင်ဒိုနီးရှားက လာတာရှိတယ်။ မလေးက လာတာရှိတယ်။ ဖိလစ်ပိုင်ကလာတာရှိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့တွေ သူတို့ထက်ဆိုးနေတာက ဘာလဲဆိုတော့ ဗမာအိမ်ဖော်မလေးတွေဟာ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်လုံးဝမထွက်ရဘူး။

ဥပဒေ ကျောသား၊ ရင်သားခွဲခြားလို့လား။ မထုတ်ဘူး။

အိမ်ရှင်ကမေးတယ် ... နှစ်မျိုးရှိတယ်။ အပြင်ထွက်ခွင့်၊ လည်ခွင့် ယူမယ်ဆိုရင် ... ဒေါ်လာနှစ်ဆယ် စင်္ကာပူဒေါ်လာနှစ်ဆယ်လျော့မယ်။

ဗမာမလေးတွေအများစုက လုံးဝမထွက်ပါဘူးဆိုပြီးတော့ အဲဒီ စင်္ကာပူဒေါ်လာနှစ်ဆယ်၊ တစ်လကို စင်္ကာပူဒေါ်လာနှစ်ဆယ်မက်ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တိုက်ပိတ်ပစ်လိုက်တာ။

မေးပါ။ စင်္ကာပူတစ်ဒေါ်လာ ဘယ်လောက်ရှိလဲ။ ခြောက်ရာနဲ့ ခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ရာဝန်းကျင်လောက်ပဲရှိတာပါ။

ကြည့်စမ်း။ ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ကို နှစ်ဆယ်နဲ့မြှောက်ကြည့်ပါ။ အဲဒီလောက် ပိုက်ဆံလေးအတွက်နဲ့ တိုင်းတစ်ပါးမှာ သူများ လူမျိုးခြားတွေရဲ့ အိမ်ဖော်အဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ချုပ်ပြီး၊ တုတ်ပြီး၊ တိုက်ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။

သူတို့ ပထမ ... လွယ်တယ်ထင်မှာပေါ့။ ဘယ်မှမလည်ဘူး အိမ်ထဲမှာပဲနေ၊ လုပ်စရာရှိတာလုပ် ...

ဘယ်ထုတ်ပါ့မလဲ။ ကျွန်တော်တို့တိုက်ခန်းထဲမှာ ဆယ့်ငါးနှစ်၊ ဆယ့်ခြောက်နှစ်အပိတ်ခံထားရတဲ့ လူက သိပ်သိတာပေါ့။ ဒီဒုက္ခကို အခန်းတစ်ခုထဲမှာ ပိတ်မိသွားတဲ့ ကိစ္စကြီးက ရူးသွားနိုင်တယ်။

ဘာမထုတ်တဲ့ စင်္ကာပူဒေါ်လာနှစ်ဆယ်လောက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ မိန်းကလေးတွေက သူများတိုင်းပြည်က အိမ်ဖော်တွေထက်ကို ပိုဆိုးပြီးတော့ ဘဝကိုအနစ်နာခံလိုက်တာ။

ပြည်ပမှာချည်းပဲမကြည့်နဲ့။ ပြည်တွင်းမှာဆိုလည်း ဇာတ်လမ်းတွေက အထိတ်ထိတ်ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်တွေ အင်မတန် များတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဖတ်စပ်အလုပ်ရုံကလေးတွေမှာလုပ်နေကြတဲ့ အလုပ်သမကလေးတွေဟာ နေပူမိုးရွာထဲမှာ ဆန္ဒထွက်ပြတယ်။ ဘာကြောင့်ပြသလဲ။ နေပူမိုးရွာနော် ... သေသေချာချာစဉ်းစားကြည့်ပါ။

မိုးတွေရွာနေတယ်။ ဒလကြမ်း၊ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်ချမ်းပြီး တော့နေတဲ့အောက် ငုတ်တုတ်ကြီးတွေထိုင်နေကြတာ။ နေပူပြီဆိုလည်း ခံပြီးတောက်ပူနေကြတာ ...

"ထိုင်သပိတ်" တဲ့

ဘာကိုတောင်းသလဲလို့မေးတဲ့အခါ ...

"တစ်နေ့တာအလုပ်ချိန် အများဆုံးဆယ့်နှစ်နာရီလောက်ပဲ လုပ်ပါ" တဲ့ ...

"အဲလောက်ထားပေးပါ" တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်း … တရွာမှာ အလုပ်ချိန်အများဆုံးရှစ်နာရီပဲရှိတယ်၊ သတ်မှတ်ထားတယ်ဆိုတာ နိုင်ငံတကာအလုပ်သမားအဖွဲ့တွေရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဆို သတ်မှတ်ထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ခင်ဗျားတို့ ညီမတွေမသိရှာပါဘူး။ အသိဉာဏ်နည်းမှုဟာ ဥစ္စာမွဲမှုထက် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အကြောက်ဆုံးအရာကြီးဖြစ်နေတယ်။ ပညာမဲ့တဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်ဟာကျွန်လိုခံနေရတယ်ဆိုတာလည်း မသိ၊ နိုင်ငံတကာစံချိန်တယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာလည်းမသိ။

"ဆယ့်နှစ်နာရီလောက်ပဲလုပ်ပါရစေ" လို့တောင် သူတို့က တောင်းခံနေတယ်။ ပြန်ပြီးတော့ …

ဒါဆို ထရားဝင်အလုပ်ချိန်ရှစ်နာရီ၊ ကျန်တဲ့လေးနာရီက ဘာလဲဆိုတော့ Over Time လုပ်ရတာ …

"တာ … Over Time ကွာ၊ တောင်းတာပေါ့ကွာ၊ Over Time ကြေးရတာ မင်းတို့လုပ်ပါလားလို့ မပြောပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားလိုက်မယ်။ အဲဒီ Over Time ကြေးနဲ့ လုပ်မစားလို့ဖေးကြည့်ပါ၊ တစ်ရာ့ငါးဆယ်တဲ့။ တစ်နာရီကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်လုပ်ရမယ်တဲ့၊ ဘယ်မိန်းကလေးလုပ်နိုင်မလဲ။

သူတို့ဘယ်အချိန်ကနေ ဘယ်အချိန်အထိ လုပ်သလဲ။ ကျွန်တော်တို့ သွားကြည့်ပါတယ်။

မိုးမလင်းခင်၊ ကြိုးမနိုးခင်မှာ ထမင်းချိုင့်လေးတွေကိုင်၊ အနွေးထည်လေးတွေခြုံပြီးတော့ သူတို့ဝင်သွားကြတယ်။ တစ်နေ့လုံး သူတို့ရဲ့ နုပျိုတဲ့အင်အားတွေကို ကြံရည်ကြိတ်တဲ့စက်ထဲမှာ ကြံကြိတ်သလို အလုပ်ရှင်တွေ

သူတို့လုပ်အားတွေကို သွေးသားနုပျိုမှုတွေကို ယူလိုက်ပြီးတော့ … ညမိုးကြီးချုပ်မှ ဗိုက်တောင်းတောင်း၊ ထမင်းချိုင့်တောင်းဆောင်းတွေနဲ့ ယိုင်ထိုးယိုင်တိုင်နဲ့ အိမ်ပြန်သွားကြရတာ။

ကျွန်တော်တို့ တွက်ကြည့်ရအောင် …

ဘယ်မှာလဲ … သူတို့အပန်းဖြေ၊ အနားယူရမယ့်အချိန် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲကြည့်ရမယ့်အချိန် … သဘာဝအတိုင်း ရင်ခုန်ကြည်နူးရမယ့် အချိန် … မိသားစုနဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေးနေရမယ့်အချိန်၊ ပညာရေးလာ ဆိုက်စားရမယ့်အချိန် တစ်ခုမှမရှိဘူး။

ညဉ့်နက်ကြီးမှ ပြန်သွား၊ ထိုးအိပ်လိုက်၊ အိမ်မှာကျန်တဲ့ ထမင်းကြမ်းခဲလေးစားပြီး မနက်ကျတော့စောစောကြီးပြန်ထရတယ်။

အဲဒီအပေါ်မှာ လစာနည်းနည်းတိုးပေးသေးတယ်။ အလုပ်ချိန်ကို သယ်နှစ်နာရီလောက်ပဲထားဖို့ တောင်းခံတာမရဘူးဗျာ။

ရက်တွေကြာလာတဲ့အခါမှာ အထဲကနေပြီး ပြန်ပြီးတော့အချိုးချိုးရန်စတယ်။

ဒီကလေးမတွေကို …

ကျွန်တော်တို့သွားရတယ်။ သွားပြီးတော့ ရန်မဖြစ်မိစေနဲ့။ ရှုန်းရင်းဆန်ခတ်မဖြစ်မိစေနဲ့။ အကြမ်းမဖက်မိစေနဲ့၊ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်သွားမယ်။ ပြောတော့ …

ကောင်းပါပြီ။ သူတို့သည်းခံပါ့မယ် … တဲ့

ထမင်းချိုင့်လေးတွေကိုကြည့်လိုက်တယ်။ ဘာတွေပါလဲဆိုတော့ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြော်တစ်ခုနဲ့ စားနိုင်တဲ့လူက အတောင်းဆုံးဗျ။ အကောင်းဆုံး ထမင်းဗူး။ ဖြစ်ပုံတွေကတော့ ...

တစ်ယောက်ကျတော့ သွားမေးတယ်။

"ဘာနဲ့စားလဲ အစ်ကိုတို့ထိုပြပါဦး"

ဆိုတဲ့ဟာ မပြဘူး။ ဖွတ်ထားတယ်။

ဘဲဥ တစ်ခြမ်းဆို တော်တော်တုတ်ပြီ။

မပြဘူး တစ်ယောက်က ...

"ပြပါ ... ဘာနဲ့စားလဲ အစ်ကိုတို့လည်းကျွေးပါဦး"

နောက်ဆုံးကျတော့ အားလုံးကဝိုင်းပြီးတော့ ...

"ဖွင့်လိုက်စမ်း ... နင်အဲလိုမလုပ်ရဘူး။ ကိုယ့်သာအားပေးတဲ့အစ်ကိုတွေ ..."

ဆိုတော့ မျက်နှာလေးလွှဲပြီးတော့ပြတယ်။

"ကြည့်ဖို့မလိုတော့ဘူး ... နှာခေါင်းအနံ့နဲ့တင်သိသွားတယ်။ ချဉ်စုတ်နေပြီ ထမင်းတွေက ...

"ညီမလေး ... မင်းဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွာ ... အဲဒါတွေ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ဟာတွေ ဘာလို့စားရတာတုန်း"

"ဒါပဲရှိတယ် ..."တဲ့

မျက်နှာလေးညှိုးပြီးတော့ ခေါင်းလေးငုံ့ပြီးတော့ ရေဆမ်းပြီးတော့စားနေတာ ...

ကြည့်စမ်း ဘယာကြော်လေးတစ်လုံးနှစ်လုံးပါပြီဆို နတ်သုဒ္ဓါ ဖြစ်နေပြီ ... သူတို့မှာ ...

ဘယ်နှစ်ရက်တိုက်နိုင်မလဲ ... ဒီတိုက်ပွဲကို နိုင်ငံခြားက ရင်း[illegible] [illegible]နဲ့ပြိုင်ပြီးတော့ ...

အဲဒီမှာ နောက်ဆုံးမနေနိုင်တော့ အဆိုတော်တွေ၊ ရုပ်ရှင် မင်းသမီး[illegible]ဆီက သွားပြီးအကူအညီတောင်းပါတယ်။

ပေးပါတယ်ဗျာ။ သူတို့ရဲ့ချွေးနည်းစာ၊ အနုပညာခတွေထဲက ပေးပြီး[illegible] ...

"တဲ ဝယ်ကျွေးလိုက် ... ဒီလောက်တောင်ဖြစ်တာ"

ရေသန့်ဗူးတွေဝယ်သွားတယ်။

ပေါင်မုန့်တွေဝယ်သွားတယ်။

စားလိုက်တာ ကျွန်တော်တို့ညီမတွေ နပ်နေတာ ... သူတို့လေး[illegible] ဟုတ်ပြီ။ ဆက်တိုက်ကြမယ်။

တရားမျှတမှုအတွက် တိုက်ပွဲဝင်မယ်။

ဆက်ပြီး သပိတ်မှောက်မယ်။

နောက်နေ့ကျားပြီ။

ရန်စရာက ရှန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ပြီးတော့ တွန်းလား၊ ထိုးလား လုပ်တဲ့[illegible] ထမင်းချိုင့်ပါခြေထောက်နဲ့ကန်တယ်။

"မလုပ်နဲ့ ... သတိထား" လို့ပြောနေတဲ့ကြားထဲက ထမင်းချိုင့်[illegible] အကန်ခံရတော့ တွန်းလားထိုးလားဖြစ်တုန်းကြတဲ့အခါ ...

မျက်နှာနုနုလေးတွေကို လက်တွေနဲ့ဖြတ်ရိုက်တယ်။

မေးပါ။ ဘယ်အသက်လဲဆိုတာကို၊ တလေးမလေးတွေကို ...

ဆယ့်လေးနှစ်သမီး၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ခတ်ပုံတွေရှေ့အတုန်းဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိတယ်။ တစ်ချိန်က ဂျာနယ်တွေမှာတောင်ပါသေးတယ်။ ဆယ့်လေးနှစ် သမီးပါ ဝါတယ်။

မျက်နှာနုနုလေးတွေ။

ဆယ့်ငါးနှစ်

ဆယ့်ခြောက်နှစ်

ဆယ့်ခုနစ်နှစ်

အမေ့ရင်ခွင်မှာ ခေါင်းတိုးပြီးတော့ စာသင်ရမယ့်အရွယ်လေး တွေ ... ။

ကြည့်စမ်း ... မျက်နှာတွေ ဖူးရောင်သွားအောင်ရိုက်ထားတာ။

ကျွန်တော်တို့ရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ကို တိုင်ချင် တယ်။ သူတို့ ...

စကားကမထွက်တော့ဘူး ... တိုင်ချင်ပေမယ့် ...

မျက်ရည်တွေ ဝေါခနဲကျလာတယ်။

သူတို့ မျက်ရည်တွေကို လိုက်သုတ်ပေးတာလက်မလည်ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ...

ကျွန်တော်တို့လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တာဝန်မကျေသလို ခံစား ရတယ်ဗျာ။

အိမ်ထနေအကြာကြီး ပျောက်သွားပြီးတော့ ကိုယ်ပြန်လာတဲ့ အချိန်မှာ ယောကျ်ားသားမရှိတဲ့အိမ်မှာ သူများလာပြီး အနိုင်ကျင့် စော်ကား ထားချိုးခံရတာ ...

ဘာနဲ့ရှင်းမလဲ ...

အဲဒါကြီးကို တာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ်တွေထပ်ခါထပ်ခါတင် ...

စစ်တွေတိုက် ...

ညီအစ်ကိုချင်း သတ်နေ၊ ဖြတ်နေ

တာကွယ်ရေးကိုအကြောင်းပြ၊ တကယ်အနိုင်ကျင့်တဲ့လူ အိမ်ပေါ် [illegible]တ်နေပြီ၊ အိမ်ဦးခန်းရောက်နေပြီ ...

အဲဒါကြီးကို တင့်ထားတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့တာကွယ်လို့မရဘူး။

ကြည့်စမ်း ... အိမ်ပေါ် ကိုရောက်နေပြီ။

လေယာဉ်ပျံတွေနဲ့ တိုက်လေယာဉ်တွေနဲ့ ကင်းစောင့်နေလို့ မရဘူး။ [illegible]ပေါ် ကိုရောက်နေပြီ။

ရေငုပ်သင်္ဘောနဲ့ ပတ်နေလို့မရဘူး။ အိမ်ပေါ် ကိုရောက်နေပြီ။

ဘာနဲ့ တာကွယ်ကြမလဲ ... ကျွန်တော်တို့တွေ ...

ကျွန်တော်တို့ တစ်မျိုးသားလုံးကလည်း ဝန်ထမ်းနဲ့ပြည်သူတွေ [illegible]ည်း ချာလဝတ်လည်ပြီးတော့ စိတ်ဝမ်းကွဲနေပြီ။ ကျွန်တော် အခုန [illegible]ပြီးပြီ။ ကိုယ့်ခွင်ထဲရောက်ရင် ကိုယ်ရိုက်မယ်ဆိုတာပဲ။ သူများခွင်ထဲ [illegible]တ်ရင် တောင့်ခံလိုက်မယ်။

သွေးစည်းညီညွတ်မှုတပျက် ...

အုပ်ချုပ်သူနဲ့ အုပ်ချုပ်ခံတွေမှာလည်း အုပ်ချုပ်တဲ့ဘက်က အများစု [illegible] ဖိနှိပ်မယ်။ အခွင့်ထူးခံမယ်။

ကိုင်း ... တစ်မျိုးသားလုံးကို ပေးထားတဲ့ သတင်းစကားက [illegible]လဲ ...

အတ္တအတွက်ပဲလုပ်၊ မင်းတို့ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်လုပ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုယ့်အတွက်ကိုယ်လုပ်ရို့ မင်းတို့ပေါင်းစားထတ်ရင် မင်းတို့ ထွင်ချင်ရင်၊ ထူထွေးဖြစ်ချင်ရင် ဂေါ်တွင်းကိုလာခဲ့။ ငါနဲ့အတူတူ ညှိလိုက် ရင်ရတယ်။

ထည့်စမ်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ငါနဲ့ပေါင်းလိုက်ပါကွာ ... ပေါင်းပြီးတော့ ကိုယ့်အတွက် ကိုယ်လုပ်ကြ မယ်ဆိုရင် ... မင်းဟာ တွန်းထစ်တွေအားလုံးကို ရိုက်လိုက်၊ ဖြတ်ရိုက် သလိုရိုက်လိုက်ပြီးတော့ ...

မင်းဟာ ဘတ်တိုက်ကြီးတွေကိုလည်းပိုင်နိုင်တယ်။

လေကြောင်းလိုင်းတွေကိုလည်း ပိုင်နိုင်တယ်။

ဘောလုံးအသင်းတွေကိုလည်း မင်းပိုင်နိုင်တယ်။

ကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေပေါင်းပြီးတော့ ထုတ်ပြီးတော့ လုပ်ကြ ရအောင်ကွာ ... မင်းကြိုက်တာဖြစ်နိုင်တယ် ...

အေး ... တိုင်းပြည်အတွက်တို့၊ လူမျိုးအတွက်တို့ နိုင်ငံရေးတော့ မင်းမလုပ်နဲ့၊ ခြောက်ဆယ့်ငါးနှစ်နဲ့ ခြောက်လနဲ့တွေ့သွားတယ်။

တကယ့်လက်တွေ့ပဲ တကယ်ဖြစ်နေတာပဲ။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ကျွန်တော်ပြောချင်နေတာ ဘာလဲ ... ဒါဆိုရင်

အဲဒီ အပြောင်းပြချက်အမျိုးမျိုးနဲ့ တာတွယ်ရေးစရိုက်တွေသုံး စင်တွေကိုက် ...

တစ်ဖက်မှာ ကိုယ့်အချိုးတောင်းသား၊ အမျိုးတောင်းသမီးတွေ အသီးသီး၊ နေရာအသီးသီးမှာ ကျရှုံးနေတာ။ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာ မိုင်ခကောင်းဘူး။

လမ်းဘေးအရက်ဆိုင်တွေမှာ ကျွန်တော်တို့ညီမအရွယ်၊ ထူ အရွယ်လေးတွေ ချောချောလှလှလေးတွေ ယောကျ်ားသားတွေ ထောက်ခံ့ အရက်ခွက်ကိုလိုက်ငှဲ့ပေးနရတာ။

ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးရဲ့ယဉ်ကျေးမှုက ဒီဟောက်ပဲ။

ကျွန်တော် ယောကျ်ားတစ်ယောက်အနေနဲ့ သာယာချင် သာယာမယ်။

အဲဒီဆိုင်မှာ ကျွန်တော်ထိုင်ထည့်နေတာ၊ စိတ်ထူးနဲ့မိန်းမချောလေး ထောပြီးတော့ အရက်ငှဲ့ပေးမယ်ဆိုရင်လေ ...

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ အစဉ်အလာနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ဟိုးအတွင်းခန်းထဲမှာ ငှဲ့ပေးရင် ကျွန်တော်မပြောသေးဘူး။

လမ်းမကြီးမှာ၊ လမ်းမပေါ်မှာ၊ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ... အဲဒီဆိုင် တွေရဲ့၊ အရက်ဆိုင်တွေ၊ ဘီယာဆိုင်တွေရဲ့အပြင်မှာ ထုတ်ထားတဲ့ အမိုးအောက် အောက်မှာ လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းပေါ် ထင်ကပ်ပြီးတော့ ...

မျက်နှာချေလေးတွေ လူးပြီးတော့ ...

လှတပတလေးတွေ ပြင်ပြီးတော့ ...

မိန်းကလေးတွေက အရက်ငှဲ့ပေးရတယ်။ အပျိုအရွယ်လေးတွေ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ …

အဲဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ကလေးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သားထားနိုင်ပါ့မလား …

အများကြီးပါ …

ဒါအားလုံးသိပြီးသား …

ဖြစ်လာတာက အကုန်လုံးပညာမတတ်လို့ …

ဘာကြောင့်မတတ်လဲ …

ကျောင်းမထားနိုင်လို့ …

ဘာလို့မထားနိုင်လဲ …

ပညာရေးအသုံးစရိတ်ကိုမပေးနိုင်လို့ …

ဘယ်လောက်လဲ …

တိုင်းပြည်မှာ ငွေတစ်ရာထိုးမှ နှစ်ကျပ်ပဲစာသင်ရတယ်။ ကလေးတွေ အကုန်လုံးနဲ့ ရှိသမျှကျောင်းသားတွေအကုန်လုံး အတွက် နှစ်ကျပ်ဖိုးပဲ ရှိတယ်။

တိုင်းပြည်ငွေတစ်ရာဝင်ရင် အားလုံးပြည်သူပြည်သားအားလုံး ကျန်းမာရေးဆေးကုဖို့အတွက် နှစ်ကျပ်ကျော်ကျော်ပဲရှိလိမ့်မယ်။ သုံးကျပ် ထက် ဘယ်တော့မှမပိုဘူး … ဆိုတော့

ဒီတိုင်းပြည်လောက် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့တာရှိဦးမလား။

ဒီတိုင်းပြည်လောက် ပညာရေးနိမ့်ကျတာရှိဦးမလား။

အရှေ့တောင်အာရှဆယ်နိုင်ငံမှာ လွတ်လပ်ရေးရပြီးခါစမှာ ကျွန်တော် တို့တိုင်းပြည်မှာ

အကောင်းဆုံးတက္ကသိုလ်

အကောင်းဆုံးဆေးရုံကြီး

လာပြီးတော့ ကုရတာနော် … စင်ကာပူတွေ၊ ထိုင်းယား နိုင်ငံတွေ …နေထပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဆေးကုခဲ့ရတာ၊ အခု ပြောင်းပြန်တွေ …ဖြစ်ထှန်ပြီ။

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ တက္ကသိုလ်လာတက်ရတာ၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် … …

ဒီကတက်ပြီး ပြန်သွားရင် အကောင်းဆုံးအတော်ဆုံးတွေဆိုပြီး …နိုင်ငံမှာ အကြီးအကဲတွေ ပြန်လုပ်တယ်။ အခု … ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားပြီ။

စင်ကာပူမှာ ကျောင်းထားနိုင်တယ်ဆိုရင် ဘဝမှာထိပ်ဆုံးတွေပေါ့။ …ပြောလို့ မကောင်းတော့ဘူး။

ပြောင်းပြန်တွေချည်းပဲဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ။

(၁) ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်ကြဘူး

(၂) အခွင့်ထူးခံတွေက ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ထားကြတာ

ဒီထက်ပိုပြီးအရေးကြီးတာက …

(၃) သမိုင်းကိုအမှန်အတိုင်းမရေးကြတာ

ဒါနဲ့ ဘာဆိုင်သလဲမေးတော့ …

သိပ်ဆိုင်တာပေါ့။ သမိုင်းကိုအမှန်အတိုင်းမရေးကြတော့ တိုင်းပြည် …ကြောင့် ဒီလောက်တောင် အောက်ကျသွားသလဲဆိုတာ အဖြေမှန် …ဘူး။ သိလည်း သိခွင့်မရဘူး။

တစ်ခါလာလည်း တိုင်းပြည်ချောက်ထဲကျရန် လက်တစ်လုံးသာ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူညီတယ်ဆိုတာတဲ့။

၁၉၅၈ အိမ်စောင့်အစိုးရ

နောက်တစ်ခါ ...

၁၉၆၂ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂ ရက်နေ့မှာလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းတော်လှန်ရေးကောင်စီက တိုင်းပြည်ချုပ်ကိုင်ထားဖို့ လက်တစ်လုံး အလိုမှာ တယ်ပြန်ရော ...

နောက်နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မှာလည်း န-ဝ-တတဲ့။ စစ်အစိုးရ က ထပ်တယ်ပြန်ရော ...

ကျွန်တော်တို့က တယ်ပါတွေဖြစ်နေပြီ။ ကြာတဲ့အခါကျတော့ နောက်ထပ်ဓတယ်ပါနဲ့ဆို ကျွန်တော်တို့ကတောင်းပန်ရမလိုဖြစ်နေပြီ။ တယ်မဲ့ဆိုးလေ။

ကိုယ်မကျွမ်းကျင်တဲ့အလုပ်တွေ လိုက်လုပ်နေတာကိုး။

ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပါလို့ ကျွန်တော်ပြောပြီးပြီ။

ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်မလုပ်ကြတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း အချိန်ကုန်ခံပြီး လျှောက်ပြောနေရ ဟှည့်နေရ ...

ဘာဖြစ်လာတာလဲဆိုတော့ ...

အခွင့်ထူးခံမှုနဲ့ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုတပဲ အားကြီးလာတယ်။

ဗလကောင်းမှ ...

လက်နက်ကောင်းမှ ...

အသတ်အပုတ်ကောင်းမှ ...

လူတွေဆိုတာမျိုးဖြစ်နေပြီ။

ထိုင်း ...

ဒါ ... ဘာလဲ ... ဘယ်ကလာတာလဲ ဒီအတွေးအခေါ်က ...

တောထဲက ...

Jungle Law ဆိုတဲ့ တောရိုင်းဥပဒေ ...

အစွယ်ရှိတဲ့ သူတွေက အစွယ်နဲ့ကုတ်မယ်၊ ဖဲ့မယ်။

ရင်အုပ်ကွားကွားကြီးနဲ့ ...

လက်သည်းခြေသည်းတွေနဲ့ ဖမ်းမယ်။

ကြည့်ပါ ...

ပြေးရမယ့်သူတွေက ... သမင်လေးတွေ၊ ဒရယ်လေးတွေကျ [illegible]ပေးထားတယ် ပြေးရမယ်လူတွေ ...

ကြည့်စမ်း ...

သူက အစွယ်နဲ့၊ ခြေသည်းလက်သည်းတွေမရှိတော့ ဖမ်းမစားရဘူး။ [illegible]အရှုတ်၊ သတ်သတ်လွတ်ပဲစားရတာ ... သမင်တွေ၊ ဒရယ်တွေ၊ [illegible]အောင်ကြည့်ပါ။ နွားတွေ၊ ဆိတ်တွေ၊ သိုးတွေ သူများအသားတိုဖမ်း[illegible] [illegible]မတုတ်ဘူး ... သူတို့က လွတ်အောင်ပြေးရမှာ ... မပြေးနိုင်ရင် [illegible]တ အင်အားကြီးတဲ့ ရင်အုပ်ကွားကွားကြီးတွေက ခြေသည်း [illegible]သည်းကြီးတွေနဲ့ ကုတ်တပ်ပြီး ဖမ်းမယ်။

အစွယ်တွေနဲ့ ကိုက်စားဆိုက်မယ်။

ဒါက တိရစ္ဆာန်လောက ...

တောရိုင်းဥပဒေ ...

ဒူသားယာ လက်နက်အင်အားကောင်းတဲ့ လူတအိုင်ကြ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာဖြစ်လာမလဲကြည့်ပါ။

ပုဂံခေတ်တစ်ခေတ်ကြည့်၊ အဘောင်းစည်သူမင်းကြီးကိုကြည့်၊ တွန်တော် အမြဲတမ်းပြောတယ်။

အသက်ကြီးပြီ ပလ္လင်ပေါ် တမဆင်းဘူး။ လက်ကြီး ဒီလို မြှောက်လိုက် တော့ အောက်က လက်ဖျံဦးကြီးတွေကျနေတော့ အောက်က ရယ်ကြ တယ်။

"ငါ့ကိုလျှောင်တယ်ပေါ့"

ငါပလ္လင်ပေါ် ကမဆင်းလို့ အသက်ကြီးနေပြီ၊ အားမနာဘူးဆိုပြီး တော့ "ဦးပေါင်းစင်းနဲ့ မြင်းညိုရှင် တုရွှင်းတောင်မှာ ထကြွ သောင်းကျန်း နေတယ် သွားနှိမ်နင်းကြ" လုပ်တယ်လေ ...

ဆိုပြီးတော့ သူကပဲဦးပေါင်းစင်းနဲ့မြင်းညိုရှင်ဆိုပြီးတော့ လုပ်တယ်။ ညာဖက်ကြီး ...

စစ်တပ်ကြီး ဝိုင်းဖမ်းတာ ဘယ်လိုမှမရဘူးတဲ့။ ယုတ္တိရှိလား၊ မရှိလား စဉ်းစားကြည့်။

အောက်ကလည်းဝိုင်းညာတယ်လေ ... သူတို့

သူနဲ့ထိုးကြခုတ်ကြတဲ့အချိန်မှာ အတုန်လုံးပြုတ်ကျကြတယ်။

"အမယ်လေး ... ကြောက်ပါတယ်၊ လန့်ပါတယ်"

လို့ စစ်ဗိုလ်တွေ၊ စစ်သားတွေ၊ မှူးတွေ၊ မတ်တွေက အဘိုး ကြီးကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီးတော့ ...

အဲဒါနဲ့ နောက်နေ့ညီလာခံကျတော့ ပြန်မေးတယ်။

"ဘယ်နှယ့်လဲ ဦးပေါင်းစင်းနဲ့မြင်းညိုရှင် ဖမ်းလို့ရလား"

"ဟာ ... မရပါဘူး၊ လူစင်စစ်မယုတ်ဘူး၊ နတ်စစ်သည်ဖြစ် ပါလိမ့်မယ်"

လို့လျှောက်တဲ့အခါ ဘိုးဘိုးတော်ကြီးတာဗျာ ... အပေါ်နဲ့ အောက်နဲ့လိုက်လည်းလိုက်တယ်နော် ... ကြည့်ပါ ...

"ထင် ..."

"ငါ မအိုသေး"

တဲ့ ထပ်ပြီးတော့ ကြွေးကြော်လိုက်သေးတယ်။

အဲဒီတော့ ငါမအိုသေးဆိုပြီးတော့ ပလ္လင်ပေါ်က ဘယ်တော့မှ မဆင်းဘူး။

ငါ့မှာ လက်နက်တွေရှိတယ်လို့ပြောတဲ့အခါကျတော့ သူ့သား အရင်းခေါက်ခေါက်က ...

ကြားတယ်ဆိုပြီး ခေါင်းအုံးထိုးနဲ့ ဖိသတ်လိုက်တော ... အဘောင်းစည်သူမင်းကြီးကို ...

ဒါကတယ် အဖြစ်အပျက်လေ ... ဘာလဲ ...

လက်ရုံးရည်အရပဲ။ ဘာမဆို ရှင်းတာပြဿနာအတုန်းလုံး ထင် နှုံး ရည်နဲ့ပဲ။

အဲဒီအခါကျတော့ ဒီမိုကရေစီနည်းနဲ့ဖြေရှင်းတာလည်း မရှိဘူး ပြည်သူကဖြုတ်ချလို့လည်း မရဘူးဆိုတဲ့အခါကျတော့ အားအင်ချိနဲ့ ခေါင်းအုံးနဲ့ ဖိသတ်လိုက်တယ်။

ဆက်တိုက်သတ်တာ ပုဂံခေတ်တစ်ခေတ်လုံးတော့ မြင်ကိုကြီး ထိုင်း အဆက် တန်းဘောင် ကြိုက်တဲ့ခေတ်ကိုကြည့်လိုက် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုန်းဘောင်ခေတ် တစ်ခေတ်လုံးကိုကြည့်လိုက် …

သားနဲ့အဖေနဲ့သတ်ကြ …

ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းသတ်ကြ …

စားထက်တဲ့လူက ဘုရင်ဖြစ်စတမ်းပဲ၊ ရှင်းတယ်။

ဒီအတွေးအခေါ် ကြီးသာ ဆက်ပြီးတော့ပါလာမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ပြည်သူတွေရွေးချယ်တင်မြှောက်တဲ့စနစ်၊ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်တွေ လွှတ်တော်ထဲရောက်နေတဲ့ အချိန်မှာတောင် … တစ်ရာမှာ အစိတ်သား သိတဲ့အတိုင်းပဲ …

“ … ”

ဘာနဲ့တူသလဲ။

အချောင်ဝင်ထိုင်တယ်လို့ပဲတည့်တည့်ပြောပါရစေ … ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ …

ဟိုမှာ ပိုက်တော်ချောင်းတွေ ဘာတွေခတ်မယ်ဆိုရင် အမှတ်အကြောပေးရသလိုဖြစ်နေတယ်။

နိုင်ငံတကာမှာ Handy Cut ဆိုပြီး အကြောပေးတာ၊ ဂေါက်ရိုက်ရင် အမှတ်အကြောပေးရတာကိုး Handy Cut ပေးရတယ်ဆိုတာ ဒုတိယ တွေကိုပဲပေးရတာ … အခုက ယန်သန်မာမာကြီးတွေပဲ နည်းနည်းနောနော လည်း မဟုတ်ဘူး။ ကြည့်စမ်း … တစ်ရာမှာ အစိတ်သားလျှော့နေတယ်။ တျပ်မပြည့်ဘူး။

ကျပ်မပြည့်တဲ့ ဒီမိုကရေစီဆိုတော့ တော်တော်ပြောရဆိုရ ခက်သွားတာပေါ့။

အဲဒီ အခြေအနေတွေအကုန်လုံး ပြောင်းပစ်ရမယ်။ အထက်ပို အထောင်းဆက်လုပ်မှာ မပြောင်းလဲလို့မရဘူး။ အဲတော့ … သမိုင်းအမှန် ဆို ရေးဖို့လည်းလိုတယ်။

သမိုင်းအမှန်က ဘာကိုပေးတာလဲ …

လွတ်လပ်ရေးကို ဘယ်သူယူပေးခဲ့တယ်ဆိုတာကအစ …

တပ်မတော်က ယူပေးခဲ့တယ်ဆိုပြီးတော့ လိမ်လို့မရပါဘူး။

တပ်မတော်က ကယ်ခဲ့တယ်ဆိုပြီးတော့ လိမ်လို့မရပါဘူး။

အနှစ်ငါးဆယ်တောင် … သိဖို့တောင်းတာပေါ့။ တိုင်းပြည် တယ်ဆို ထယ်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်တုန်းဆိုတာ။

ရှိသမျှလည်း အားလုံးထုန်ပြီ။

ထတယ်တို့ ကုန်ပါတယ်။ သယံဇာတတွေ။

နောက်ထပ်လည်း လက်ကျန်တွေ ထပ်ပေးဖို့အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။ ဆုံးသိပြီးသားပါ။ ဘာလို့ပြောခွင့်မရတော့တာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတွေက ပြောကိုပြောရလိမ့်မယ်။

သမိုင်းအမှန်ကို မရေးတဲ့အခါကျတော့ အသိမှားတုန်ပြီ။ လွတ်လပ်ရေး ဦးအောင်ဆန်းယူပေးခဲ့တာ …

အရင်သားအစိုးရ …

အရင်သား …

ဦးအောင်ဆန်းက အဲဒီအချိန်မှာ အရပ်သား …

ဗိုလ်ချုပ် မဟုတ်တော့ဘူး …

သူ့အရေခွံကိုချွတ်ထယ် …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ထဲမှာအကြီးဆုံး အဖြစ်ကနေပြီးတော့မှ တပ်ကထွက်လိုက်ပြီး တော့မှ ဝင်ပြိုင်တာ အများနည်းတူ ...

သိပ်ရှင်းတယ်နော် ဒီအချက်က

အများနည်းတူ ဝင်ပြိုင်တယ်။ မဲဆန္ဒနယ်မှာ

သိမ်ဖြူမဲဆန္ဒနယ်မှာ

ပြည်သူတို့ သူယုံတယ်။

ယုံမှာပေါ့ သူ့သီလသူယုံတာကိုး ...

ပြည်သူတို့သူယုံတယ် ...

မဲပေးတယ်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာတယ်။

ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ခေါင်းဆောင်အနေနဲ့ အောင်ဆန်းအတိတ်တသီး သွားထိုးတာ ...

ပြည်သူ့ကိုယ်စားသွားတာ ...

ဘယ်လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းကမှ ကလေးတွေကို ရော ရော ဆိုပြီး ယူပေးတာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ လွတ်လပ်ရေးကို ပြည်သူ့ခေါင်းဆောင် အနေနဲ့ ကိုယ်စားလှယ်အနေနဲ့သွားယူပေးတာ။

သမိုင်းအမှန်က အဲဒီ ...

ပြည်သူမပါဘဲနဲ့ လွတ်လပ်ရေးမပြောနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်အမြဲထပ် ပြောပါတယ်။

ဂျပန်ကိုတောင်တော်လှန်လို့ရပါဘူး။ ပြန်စဉ်းစားကြည့်။

ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးမှာ အားမမျှလို့ဆိုပြီး အကြာကြီးစောင့် နေရသေးတယ်။

တဲ ... ပါးတွေရိုက်တယ်၊ နားတွေရိုက်တယ်၊ မတော်မတရား တွေလုပ်တယ်။ ခြေသည်းလက်သည်းတွေ ဆွဲနုတ်တယ်၊ ပလာယာနဲ့ ညှပ်စိတ်နဲ့တို့တယ်၊ ရေနွေးပူနဲ့စိမ်တယ်။

တစ်မျိုးလုံးကို နှိပ်စက်နေတာ ... ပြန်မချနိုင်ဘူး။ အားကိုး မရှိ ဆို ... နောက်ဆုံးကျတော့ တော်လှန်ရေးလုပ်ကြတဲ့အခါမှ ပြည်သူတွေ ပါရတာ ...

ဘုန်းကြီးတွေပါတယ်။

ဘယ်လိုပါလဲ။

အဲဒီတော်လှန်ရေး စစ်သားတွေပေးတဲ့စာတွေကို သင်္ကန်းထဲ၊ သပိတ်ထဲထည့်ပြီးတော့ သယ်ပေးရတယ်။

ကလေးတွေပါ ပါတယ်။

ဘယ်လိုပါလဲ။

ကင်းစောင့်ပေးရတယ်။ နွားကျောင်းသလိုလို၊ ကျွဲကျောင်းသလိုလိုနဲ့ ဆုပ်ရင်းနဲ့ဂျပန်တွေဘယ်ကလာပြီ၊ ဘယ်လိုလာပြီဆိုတာကို ...

မိန်းမတွေပါတယ် ...

ဘယ်လိုပါလဲ ...

အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမတွေက ထမင်းချက်ပေးရတယ်၊ အဝတ် လျှော်ပေးရတယ်။ ဒီတော်လှန်ရေးရဲဘော်တွေကို ...

အသက်ငယ်တဲ့ မိန်းကလေးတွေက သူ့အရေးကြုံလာရင် ဂျပန်[illegible] ဝင်လာရင် ...

ဒါလူမိမ်းလား၊ တော်လှန်ရေးတပ်သားလား ... သံ[illegible] [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်မလင်ပါ ..."

ဆိုပြီး အပျိုလေးတွေက ဒီလိုတာတွယ်ပေးခဲ့ရတာ ...

ကြည့်စမ်း ... လူတိုင်းလူတိုင်း ထလေးရော၊ မိန်းမရော၊ ဘုန်းကြီးရော အထူနိုပါမှ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကြီးနိုင်တာ၊ လက်နက်ကိုင်ထစ်ဖွဲ့တည်းနဲ့ တိုက်လို့နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။

ဒီသမိုင်းက အမှန် ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်အမြဲတမ်းပြောတယ်။

ရောင်စုံကြက်လျှော အလံကလေးများဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ကျွန်တော်ပြောပါတယ်။

ကျောင်းတွေမှာ အထကကျောင်းတွေမှာကြည့်ပါ။ အလံလေးခု အရောင်နဲ့ ... ကြက်လျှောအလံလေးတွေ အားလုံးသိပါတယ်။

အပြာ ...

အဝါ ...

အနီ ...

အစိမ်း ...

အဲဒီလေးခုလုံးဟာ ဘာတွေလဲ။ တူနေတဲ့အချက်က အားလုံးဟာ လက်နက်ကိုင်တွေချည်းပဲ။ လက်နက်ကိုင်တဲ့ အကြီးအကဲတွေချည်းပဲ။ ဗြိန်စဉ်းစားကြည့် ... စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေ၊ ဘုရင်တွေ ...

သူတို့ရုပ်တုကြီးတွေကြည့်လိုက်၊ လက်ပိုက်ရင်ပိုက်ထားမယ်၊ ဓားကိုင်ရင် ကိုင်ထားမယ်၊ လှံကိုင်ရင်ကိုင်မယ်။ သေချာတာကတော့ လက်နက်ကိုင်တွေချည်းပဲ။

ဘာလဲ ...

ကျောင်းသားတွေဟာ လက်နက်ကိုင်တွေချည်းပဲ အလေးပြုရမှာလား။

အဲဒီအထဲမှာ အရုပ်သားဖြစ်သွားတဲ့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးရဲ့ ခေါင်းနောက်ဆုံး လုပ်ကြံခံရတဲ့အချိန်မှာ ...

ထိုက်ပုံအင်္ကျီလေးနဲ့ ...

ပိုးပုဆိုးလေးနဲ့ ...

ဦးအောင်ဆန်း ...

တျည်ဆံရာဆယ့်သုံးချက်ဖောက်ပြီးတော့ ဝင်သွားတာ။ သူ့ရဲ့ ဆိုထ်ပုံအင်္ကျီလေး ...

အရပ်သားစစ်စစ်ဆိုတဲ့ သင်္ကေတ ...

အသက်ပေးပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေးယူပေးတဲ့ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးတောင်မှ အဲဒီအလံလေးလက်ထဲမှာ ပါဝင်ခွင့်မရဘူး။

ဘာကြောင့်လဲ ...

အရပ်သားဖြစ်သွားတာကိုး ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ထပ်ခါ ကျွန်တော်တို့ အာဏာနည်ခေါင်းဆောင်တွေ ထပ်ထောက်မှ ပါဝင်ခွင့်မရသွားဘူး။

ကျွန်တော်တို့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီစစ်ဘုရင်တွေ၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေကိုပဲ အလေးပြုရသလဲ …

ကျောင်းသားတွေ … လွတ်လပ်ရေးမရခင် နယ်ချဲ့ ကျွန်ခေတ်မှာ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေဟာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂမှာလည်း ဦးဆောင်ခဲ့ ထယ်။

တိုင်းပြည်အစည်းအရုံးထဲလည်းဝင်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး ရဲဘော်သုံးကျိပ် ထအစ ကျောင်းသားတွေကစပြီး တည်ထောင်ခဲ့တာ။

အဲဒီကျောင်းသားတွေထဲမှာ အားလုံးသိပြီးသား …

မကွေးကနေပြီးတော့ ရေနံမြေသပိတ်တပ်ကြီး စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ ဒုက္ခရောက်လွန်းလို့ ရန်ကုန်ထိချီတက်ပြီး လမ်းလျှောက်တဲ့အခါမှာ အဖိတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ရေနံမြေသပိတ်တပ်ကြီးကို သွားအားပေးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တို့ပဟိန်း …

"မတြောက်နဲ့ ဆက်တက်၊ ကျွန်တော်တို့ရန်ကုန်က လိုက်လာပြီးတော့ အားပေးတယ်"

စစ်ပုလိပ်တွေမြင်းတွေနဲ့ ပိတ်ထားတဲ့ထဲက ရအောင်ထွက်၊ ခင်ဗျား တို့ကို မြင်းခွာတစ်ချက်ပေါက်ရင် မီးဟုန်းဟုန်းတောက်စေရမယ်ဆိုပြီးတော့ ခေါ်ပြီးတော့ မကွေးတောင်အုတ်ရိုးကြီးကို လှုပ်နိုးပြီးတော့ ထောင်ထဲ ရင် တော့ပြီးတော့ဝင်သွားတဲ့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် တိုပဟိန်း၊ ဘူတိုဖမ်းတဲ့ အခါမှာ ရန်ကုန်မှာ အတွင်းဝန်ရုံးကိုဆန္ဒပြကြတဲ့အခါမှာ ဗိုလ်အောင်ကျော်

[illegible]ကြောင်းဖြောင်းနဲ့ နံပါတ်တုတ်တွေကြားမှာ … မြင်းခွာသံ၊ နံပါတ်တုတ် [illegible]ကြားမှာ …

"တိုက်ဝှဲတို့ လိုက်ရဲလို့ ပါလာတဲ့ခေါင်းကွဲ၊ ရိုက်ခွဲစမ်း"

ဆိုပြီးတော့ အဲဒီစစ်ပုလိပ်တွေရဲ့ နံပါတ်တုတ်တွေအောက်မှာ [illegible]တ်လပ်ရေးအတွက် သွေးမြေကျအသက်ပေးခဲ့တဲ့ ကျောင်းသား [illegible]ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်အောင်ကျော် … အဲဒီအလံထဲမှာ ပါဝင်ခွင့် မရပြန်ဘူး။

ကြည့်ပါ … ။

ကျောင်းသားတွေဟာ အသက်ပေးပြီး လွတ်လပ်ရေးအတွက် [illegible]ဝင်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ထစ်ယောက်ကိုတော့ အလေးမပြု [illegible]

သတ်နှယ်လဲ … ဒီအလံထဲမှာ ပါဝင်ခွင့်မရပါလား။

ငြိမ်းချမ်းရေးခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းလည်း ပါဝင်ခွင့် [illegible]

ထောင်သူလယ်သမားခေါင်းဆောင်ကြီး ဆရာစံပါဝင်ခွင့် မရဘူး။

အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်ဖိုးလှကြီး ပါဝင်ခွင့်မရဘူး။

အားလုံး စစ်ဘုရင်တွေကိုပဲ အလေးပြုနေရပါလား။ မျှထပါရဲ့ … ။

ထလေးတွေရဲ့ စံပြပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လက်နက်ကိုင်ချည်းပဲလား။

အမိမြေလွတ်မြောက်ရေးအတွက် သစ္စာတရားအတွက် အများ [illegible] အနိုင်ကျင့်မှုတွေကို မခံဘူး။ အမှန်တရားဘက်က ရပ်တည် [illegible]ထမှုဘက် ငါလက်နက်မကိုင်ပေမယ့် ငါစွန့်လွှတ်စွန့်စား[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်။ ဦးဆောင်သွားမယ်ဆိုတဲ့ သူတွေဟာ ဘယ်တော့မှ သူ့ရဲ့တောင်းဖြစ်ခွင့် မရှိဘူးလား ... အားမကျရဘူးလား။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဲဒီရောင်စုံအလံကလေးတွေမှာ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တွေ၊ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်တွေ၊ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးခေါင်းဆောင်တွေတစ်ယောက်မှ ပါဝင်ခွင့်မရတဲ့ အတွေး အခေါ် မျိုးနဲ့ ရှေ့ဆက်လို့မရပါဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးဟာ အစောတလျှင် လိုအပ်နေသလို အဲဒီအလံတွေရဲ့အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပြောင်းရလိမ့်မယ်။ လူငယ်တွေရဲ့ အားကျရမယ့်ခေါင်းဆောင်တွေဟာ လက်နက်ကိုင်ချည်းပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ အားလုံးဟာ တောရိုင်းသတ္တဝါတွေလို ဖြစ်သွားပါလိမ့် မယ်။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

နိုဝ်ရာစားပါ ... ဉာဏ်ပညာကိုရှေ့တန်းမတင်တော့ပါဘူး။ ဉာဏ်ပညာက လောကကြီးကို တောင်းရာမှန်ရာကိုပို့မှာမို့ သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်ပါ။ ဆရာကြီး ဦးဖိုးလှိုင်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ သတ္တိလည်းရှိတယ်၊ ဉာဏ်ပညာလည်းရှိတယ်။

တချို့က ဉာဏ်တင်ရှိတယ်။ သတ္တိမရှိဘူး၊ မပြောရဲဘူး။

ဟိုမှာ ၈-၀-၀ ပတ္တမြားကြီး၊ ပုလဲကြီး၊ နီလာ၊ အတန်ပေါ် ပြီးတဲ့အခါမှာ နောက်ဆုံးပေါ်စရာမရှိတော့ဘူး။ ၈-၀-၀ ဆင်ဖြူ တော်ကြီးဆိုပြီးပေါ် ခဲ့ပါတယ်။

ပြည်သူတွေ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိတော့ဘူး။ ဘာဖြစ် လဲ ... ဆင်ဖြူတော်ကြီးပေါ်တော့ ဘယ်သူမှမပြောဝံ့ဘူး။

ဒါကြီးဟာ အမေရိကန်မှာ ... ပြင်သစ်မှာ၊ အင်္ဂလန်မှာ၊ ဂျပန်မှာ၊ ထောင်ကိုရိုးယားမှာ ... တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုလိုစီးပွားရေးမှာ ထိပ်တန်း ရောက်နေတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာ တစ်ခါမှဆင်ဖြူတော်မပေါ်ပါဘူး။ ပြန်စဉ်းစား ကြည့်ပါ။ ဆင်ဖြူတော်ပေါ်လေ ပိုမွဲလေလေဖြစ်နေတာပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ ဒါကြီးကို ဘယ်သူမှလည်းမပြောရဲဘူး။ ဘွဲ့တွေပေးတယ်။ အရှည်ကြီး ... ဆရာတော် သံဃာတော်ကြီးတွေ၊ တိပိဋကတ်အောင်တဲ့ ဆရာတော်ကြီး တွေတောင် သူ့လောက် ဘွဲ့မရှည်ဘူး။ ဆင်ဖြူတော်ကြီးသောထ ... ။ ဘွဲ့တွေအများကြီး ပေးလိုက်တယ်။ ယောင်ရမ်းပြီး လက်အုပ်ချီနေတဲ့လူတ ချီနေကြပြီ။ ကြည့်စမ်း ...

“တိရစ္ဆာန်ကို လက်အုပ်ချီသတဲ့ ... လူသားတ ...”

အဲဒီလိုလုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ အမေးအဖြေအင်တာဗျူး ရေဒီယို အစီအစဉ်တခုကနေ မေးလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမေးလဲဆိုတော့ ဆရာကြီး၊ အမျိုးဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်း၊ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသား သမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ယူဖူးတဲ့ ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းကို မေးပါတယ်။

“ဆရာကြီး ဆင်ဖြူတော်ကြီးလို့ ပြောနေပါတယ် ... ဘာထူးပါသလဲ ခင်ဗျာ သိချင်လို့ပါ”

ဆိုတော့ ...

“ခင်ဗျား သိချင်ရင်တက်နင်းကြည့်လိုက်တဲ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ထိရှဆွန်ပဲဟာ ထိရှဆွန်ပေါ့ဗျာ ... ရှင်းသွားရော ... အဲဒီလို ပြောရတဲ့ ပညာရှင်မျိုးလိုတာပေါ့။ ပညာရှိတယ်ဆိုပြီးတော့ ကြောက်နေရင်လည်း မရပါဘူး။

သတ္တိရှိတယ်။ ဘယ်လောက်ရှိရှိ ပါ။ ပညာမရှိရင်လည်း မရဘူး။ စေတနာဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ပညာမရှိရင်မရဘူး။

"ဟာ စေတနာကောင်းတယ်လေ ... မရဘူးလား"

"မရပါဘူး ..."

ထောင်ထဲမှာ ကျွန်တော်တွေ့ဖူးတာ ... လူတစ်ယောက်က ကိုယ်တွေ လက်တွေ အရမ်းကိုက်ခဲနာကျင်နေလို့ပြောတဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်က စေတနာနဲ့ သူကိုယ်လက်ကိုက်ခဲတုန်းက ပျောက်တဲ့ဆေး ... တခြားလူတွေ ကိုက်ခဲတုန်းကလည်းပျောက်တဲ့ဆေးကို ပေးလိုက်ပါတယ် ...

သောက်လိုက်တယ်။ သောက်ပြီးတော့ မကြာခင်မှာပဲ အူတွေ ပေါက်ပြီးပြီးတော့ အစာအိမ်ပေါက်ပြီးဆေးရုံတင်လိုက်ရတယ်။ သေလား ရှင်လား မသိရဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ...

Buspro ... ဘာ့စ်ပရိုဟာ သာမန်လူတော့ အကိုက်အခဲ ပျောက်တယ်။ အစာအိမ်အနာရှိတဲ့လူ၊ အစာအိမ်မကောင်းတဲ့လူ သောက်လို့မရဘူး။ အူပေါက်တယ်ဆိုတာကို သူမသိပါဘူး။ စေတနာ ကောင်းရင်တောင်မှ ပညာမကောင်းရင် ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။

ပညာရေး အသုံးစရိတ်၊ တစ်ရာမှာနှစ်ကျပ်ပဲရတဲ့ တိုင်းပြည်မှာတော့ ဘယ်တော့မှ ပညာကောင်းဖို့ မစဉ်းစားပါနဲ့။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အနာဂတ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အနာဂတ်ရင် သွေးတို ရအောင်ပြန်ယူရမှာပါ။ ပုဆိန်ရိုးလို့ခေါ်ခေါ် ... ကျွန်တော်တို့ မီးခင်းစီတ် ရှိရိုးမှန်ရင် ကျွန်တော်တို့ရအောင်ယူရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရင်သွေး အနာဂတ်တာ ... နောက်မမွေးသေးတဲ့ ကလေးတွေအတွက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဖြစ်ချင်တာ ရိုးရိုးလေး ... လက်နက်တောင်းမှ အားကောင်းမှ လက်နက်ထိုင် တပ်ဖွဲ့တွေအားကောင်းမှ တိုင်းပြည်တောင်း မယ်လို့တွေးတော်ပါစေ သူတို့အလုပ် ... ကျွန်တော်တို့ဘက်က ...

ပညာထက်ရမယ် ...

ကျန်းမာရမယ် ...

ပြည်သူတွေ ပညာတက်မှလည်း နိုင်ငံတကာမှာဘယ်လောက် ခေါင်းထောင်ထနိုင်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြောပြီးပါပြီ။

အဲဒီတော့ ဘာနဲ့ကျွန်တော်တို့သွားကြမလဲ။ အဲဒီလူတို့သစ်တို ...

အဲဒီအနိုင်ကျင့်ခံရတဲ့၊ ကျွန်ပြုခံရတဲ့၊ လက်နက်နဲ့အာဏာကို ကျွန်ပြုခံနေရတဲ့ အစော်ကားခံဘဝလွတ်အောင်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အလံတော်ဟာ သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဘယ်သူ့လက်အောက်မှာမှ ဒူးမထောက်ခဲ့တဲ့ ...

ခွပ်ဒေါင်းအလံ ...

အဲဒီ ခွပ်ဒေါင်းအလံဟာ ကျွန်တော်တို့အားလုံးရဲ့ အချိုးသား အလံ ...

အာဏာရှင် အဆက်ဆက်ကိုတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တဲ့ အလံ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပညာကို တန်ဘိုးထားတဲ့ ကျောင်းသားထုကိုကိုယ်စားပြုတဲ့ အလံ ...

တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့အလံ ...

နိုင်ငံတော်အလံတွေ အမျိုးမျိုးပြောင်းသွားပါတယ်။ မှတ်မိပါတယ်၊ ကြယ်ငါးပွင့်အလံတနေ့၊ ပဒိုနီယံတွေ၊ စပါးနှံတွေအလံကို ပြောင်းပါတယ်။ နောက်ဆုံး သုံးရောင်ခြယ်အလံကိုထပ်ပြောင်းပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အလံတွေသာ ပြောင်းသွားဦးမယ်။ တစ်မျိုးသားလုံးရဲ့ တိုက်ပွဲဝင် ခွပ်ဒေါင်းအလံကတော့ ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့စိတ်ထဲမှာ နှလုံးသားထဲမှာ အမြဲရှိနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားထုရဲ့သမိုင်းဟာ နိုင်ငံ့အမှုထမ်းခဲ့တာ ချည်းပါပဲ။ ဘယ်တော့မှလည်း မရိုင်းခဲ့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကျောင်းသားထုရဲ့ နှလုံးသည်းပွတ်အလယ်မှာ စိုက်ထားတဲ့ခွပ်ဒေါင်းအလံနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူတွေ ချီတက်ကြရအောင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ပန်းတိုင်ကိုရောက်ဖို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ဟာ စိတ်ထား တစ်ခုတည်းပါ။

ငါတို့ဟာ ... ကျွန်မဟုတ်ဘူး။ အနိုင်မကျင့်နဲ့၊ ငါတို့ မကြောက်တတ်ဘူး။ ငါတို့ဟာ တန်းတူညီမျှမှုကို သဘောတူတဲ့ လူတွေ ... ညီညွတ်ရေးဟာ အခြေခံသုံးချက်ပဲရှိပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ချင်လည်းဒါပဲ၊ ညီညွတ်ရေး လုပ်ချင်လည်း ဒါပဲ။

(၁) တရားမျှတရမယ်။

(၂) လွတ်လပ်ရမယ်။

(၃) တန်းတူညီမျှရမယ်။

တရားမျှတမှုဆိုတာ ဘာလဲ ... လယ်သမားတွေကို ထမင်းတစ်နပ်ပဲ စားပါလို့ပြောပြီးတော့ ... ကိုယ်တိုင်တိုင် မကျင့်နိုင်ဘူးဆိုရင် မမျှတပါဘူး။

လွှတ်တော်ထဲကို အိမ်မှာထမင်းချက်လေးယောက်ဖို့ တောင်းပါတယ်။ အိမ်မှာအိမ်ဖော်လေးယောက်တောင်းပါတယ်။ အိမ်မှာ ခြံစောင့်လေးယောက်တောင်းပါတယ်။ တစ်အိမ်ကို ဆယ့်နှစ်ယောက်စာ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတွေရဲ့ ချွေးနည်းစာထဲက၊ အခွန်အခထဲက၊ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူတွေ၊ ကလေးတွေ၊ စာသင်မယ့်ပိုက်ဆံထဲက၊ ဆေးကုမယ့်ပိုက်ဆံထဲက သူတို့ တစ်အိမ်ကို အလုပ်သမားဆယ့်နှစ်ယောက်စာပေးရမယ်ဆိုတာ တရားမျှတပါဘူး။ ဒါသိပ်သေချာပါတယ်။

လယ်သမားတွေ ထမင်းတစ်နပ်စားရမယ်လား။

ထမင်းချက်လေးယောက် တစ်အိမ်မှာထားမယ်ဟုဆိုတာ

မမျှတပါဘူး။ ဒီလိုမမျှတမှုမျိုးကို ကျွန်တော်တို့ပြောခွင့် ရှိရမယ်၊ [illegible]းတောင်ခွင့်ရှိရမယ်။ ဆက်လက်ပြီးတော့ ဖြန့်ခွင့်ရှိရမယ်၊ အဲဒီ [illegible]ထုတ်ဝေခွင့်၊ တရားမျှတမှုနဲ့ လွတ်လပ်ခွင့် ...

တန်းတူညီမျှမှုဆိုတာဘာလဲ ... မေးပါ။

တန်းတူညီမျှမှုဆိုတာ ဗြိတိန်တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရဆို [illegible] ကျောင်းဆင်းလာတယ်။ စစ်တက္ကသိုလ်က ဆင်းလာတဲ့ B.S.C. D.S.A နဲ့ အရပ်သားတက္ကသိုလ်က ဆင်းလာတဲ့ B.S.C နဲ့ [illegible] ရပါမယ်။ ဒါသေချာပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥာနဆိုင်ရာထဲဝင်သွားလို့ စစ်တက္ကသိုလ်ကတွဲ့ရန့်၊ အရပ်သား တက္ကသိုလ်ကတွဲ့ရကို ခွဲခြားဆက်ဆံတာမျိုး တစ်ယောက်ကိုဖားပြီးတော့ တစ်ယောက်ကိုဖိတာမျိုး လုပ်နေမယ်ဆိုရင် အဲဒါတရားမျှတမှု မရှိပါဘူး။ တန်းတူညီမျှမှု မရှိပါဘူး။ တိုင်းရင်းသားနဲ့ပြောရင် ဒီပါပဲ။ အဲဒီတော့ တိုင်းရင်းသားတွေလိုချင်တာလည်း တရားမျှတမှုကိုလိုချင်တာပဲ။ လွတ်လပ်မှု ထို လိုချင်တာပဲ၊ တန်းတူညီမျှမှုကို လိုချင်တာပါပဲ။

ဒါတွေဟာ ကျွန်တော်တို့နေ့စဉ်ဆိုနေရတဲ့ နိုင်ငံတော်သီချင်းရဲ့ အစ ... ဿောတပါလတရားသုံးပါးပါ။ ဝေးဝေးလံလံ ရှာစရာမလိုဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ယုံယုံကြည်ကြည် နှလုံးသွင်းပြီးတော့ ရှတ်ဆိုဖို့ ကျင့်ကြံဖို့ပဲ လိုပါတယ်။ အဲဒီ ဿောကပါလတရားသုံးပါးနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမျိုးသား ခွပ်ဒေါင်းအလံအောက်မှာ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ဟောဒီပုသိမ်မြို့မှာ ခွပ်ဒေါင်းအလံအမြင့်မားဆုံး လွှင့်ထူလိုက်ပါပြီလို့ပြောရင်း အဆုံးသတ်ပါ တယ်။

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြောင်း ...

ဖြိုးဝါဖြိုး

ကဲ၊ ကဲဒါအကျိုးကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ကြကုန်သော အမျိုးကောင်း သား အမျိုးကောင်းသမီးအပေါင်းတို့ ...

လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာမှသည် အနှိုင်းမဲ့ချမ်းသာ ခြင်းတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတိုင်အောင် ချမ်းသာခြင်းအဖြာဖြာတို့ရှိ နိုင်ဆိုင်နိုင်သည့်တစ်ခုတည်းသော အရင်းအမြစ်၊ အကြောင်းတရားသည် ဒါနကုသိုလ်သာလျှင်ဖြစ်၏။

"ပေးကမ်းခြင်းသာ အောင်မြင်ရာ"

"ဒါနနည်းက မွဲတာတ်သည်"

"လှူနိုင်မှ ချမ်းသာမည်"

ဟူသော တရားကိုယ်တို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသာမက ကမ္ဘာ့သူ ကမ္ဘာ့သားတိုင်း နှလုံးသားဖြင့် မှတ်ပိုက်ခံယူပြီး ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ လူသားတိုင်း၏ ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှာ ကျွန်တော်တို့ "ဓမ္မအလင်းရောင် အသင်းကြီး"မှ (၇)ရက်သားသမီးတို့၏ စေတနာ ဒါန၊ ဝတ္ထု ဒါနတို့တို့ တွင် အာစိန္နကံအလှူဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ကြီး အနှံ့ရှည်ဝေဆာတင့်ဆန်းနိုင်ရန်လည်းကောင်း ရည်မျှော်လျက် သာသနာ့ စခန်း ဥပသကာအသင်းဖွဲ့စည်းလှူဒါန်းခဲ့သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ဆယ်ကြိမ်တိုင်ခဲ့လေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ အသင်းသည် ဝေတနာစင်ကြယ်သည့် ရည်ရွယ် ချက် မွန်မြတ်သည်။ သာသနာစည်ပင်ရေးအတွက် အသင်းသားပေါင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဝမ်းညှိုးညှိုးချိတက်နေကြသည်။ သို့သော်ငြားလည်း ကျွန်တော်တို့ အသင်းအနေဖြင့် စေတနာဒါနသာ မြောက်နိုင်ပြီး ဝတ္ထုဒါနမမြောက်နိုင်သေးသော သာသနာတော်တွင်း အမှန်တကယ် လိုအပ်နေသည့်လှူဖွယ်အများကျန်ရှိနေပါသေးသည်။ ဤသို့သော အခြေအနေတွင် ကျွန်တော်တို့ “မမွှအလင်းရောင်အသင်း” ရန်ပုံငွေအဖြစ် သဒ္ဓါထက်သန်စွာဖြင့် ဤ“ထာဝရအောင်လံ” စာအုပ်ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ရန် ဤစာအုပ်အတွင်းပါ ဟောပြောချက်များ လှူဒါန်းသော ၈ မျိုးဆက် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် စာရေးဆရာ ကိုမင်းကိုနိုင်အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။ ကိုမင်းကိုနိုင်ကဲ့သို့သော အလှူရှင်အများလည်း များစွာလိုနေဆဲ ဖြစ်သည်။ စေတနာသွားတိုင်း အလှူဖြစ်ဖို့ ရန်ပုံငွေသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်ဆိုက မငြင်းနိုင်ပါ။

သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အသင်းနှင့်အတူ ဒါနနှစ်မျိုးလုံး မြောက်သည့် သာသနာပြုခရီးလျှောက်လှမ်းကြပါစို့ အလှူရှင်သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ... ။

မိုးသန့်ဇင်

လှူဒါန်းနိုင်သောနေရာများ

ဦးရဲထွဋ်
ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ
မမွှအလင်းရောင်အသင်း
၀၉ ၇၃၁၁၃၉၀၉၊ ၀၁ ၄၀၁၃၆၄

ဦးမိုးသန့်ဇင်
တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
မမွှအလင်းရောင်အသင်း
၀၉ ၄၂၀၁၆၉၈၅၀

ဦးနန္ဒ
ဥက္ကဋ္ဌ
မမွှအလင်းရောင်အသင်း
၀၉ ၄၂၀၀၀၇၃၉

ဦးကျော်ဝင်းနိုင်
ဘဏ္ဍာရေးမှူး
မမွှအလင်းရောင်အသင်း
၀၉ ၄၂၀၀၆၅၁၀၆

မမွှအလင်းရောင်အသင်း

“ဆောင်ရွက်ပြီးစီးခဲ့သောအလှူများ”

[ပထမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၆-၆-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – စတုဘုမ္မိက မဟာသတိပဋ္ဌာန် တောင်တိုက်ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးကျောင်း အမှတ်(၁၇/၁၈/၁၉)၊ အနောက်မြို့ပတ်လမ်း၊ ဆရာစံမြောက်အနောက်ရပ်ကွက်၊ဖယာန်းမြို့နယ်။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၁၄၃၀၈၀ ကျပ်

[ဒုတိယအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၄-၇-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ဆုတောင်းပြည့်အမှတ်(၂) ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးနှင့်တိုင်းရင်းသားဖွံ့ဖြိုးရေးပရဟိတကျောင်း ဘုရားကုန်းအုပ်စု၊ ကျောက်ရေတွင်း ကျေးရွာ၊ သန်လျင်မြို့။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၃၆၄၉၀၀ ကျပ်

[တတိယအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၈-၈-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ရွှေရတနာသီလရှင်စာသင်တိုက် အမှတ်(၂၀)၊ မကွေးလမ်း၊ သံအင်းရပ်ကွက်၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၆၀၀၀၀၀ ကျပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[စတုတ္ထအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၅-၉-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ဆုထူးပန်ဗုဒ္ဓဝိဇ္ဇာစာသင်တိုက် ဆယ်တောင်ရပ်ကွက်၊ ဘုရားလမ်း၊ (၁၀၈)တောင်ဘုရားအနီး၊ သာကေတမြို့နယ်။

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၇၇၈၇၅၀ ကျပ်

[ပဉ္စမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၃၀-၁၀-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – သာသနာ့ဗေဒမွေစရိယ၊ စေတီယင်္ဂဏာ ဓမ္မာစရိယအလယ်ကျောင်း၊ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်နှင့် (၃၃၂)ဓမ္မရံသိမ်းကုတ်ရိပ်သာ၊ ကမာကဆစ်ရပ်ကွက်၊ ဒလမြို့နယ်။

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၉၄၀၀၀၀ ကျပ်

[ဆဋ္ဌမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၇-၁၁-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ၁။ မဏိရတနာသီလရှင်ကျောင်းတိုက် သုနန္ဒာလမ်း၊ (၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
၂။ သာသနမဏ္ဍိုင် သီလရှင်စာသင်တိုက် သုနန္ဒာလမ်း၊ရတနာကျွန်းရိပ်သာ၊ ရွှေ့မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မဏိရတနာသီလရှင်ကျောင်း ၄၆၆၈၀၀ ကျပ်

သာသနမဏ္ဍိုင်သီလရှင်ကျောင်း ၄၆၆၈၀၀ ကျပ်

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၉၃၃၆၀၀ ကျပ်

[သတ္တမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၅-၁၂-၂၀၁၁(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ပဒံပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ကမ်းပြိုလမ်း၊ အတွင်းပဒံကျေးရွာ၊ လှိုင်သာယာမြို့။

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၁၀၃၇၀၀၀ ကျပ်

[အဋ္ဌမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၉-၁-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ကုမာရာရာမ ပရဟိတဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးကျောင်း။ အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်၊ အောင်သိဒ္ဓိလမ်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၁၁၇၂၆၀၀ ကျပ်

[နဝမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၆-၂-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ၁။ တိက္ခာရာမသီလရှင်စာသင်တိုက် နှင့် သီလရှင်သင်ပညာရေးကျောင်း သမာဓိလမ်း(၅)ရပ်ကွက်၊ ၇/၈ လမ်းဆုံအနီး၊ ဒဂုံမြို့သစ် (အရှေ့ပိုင်း)
၂။ ချမ်းသာအောင်သီလရှင်သင်ပညာရေးကျောင်း (၁၅၅)ရပ်[illegible] ဒဂုံမြို့သစ်(အရှေ့ပိုင်း)

ကျောင်း(၂)ကျောင်း

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်း စုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၁၇၀၉[illegible]၀ ကျပ်

www.burmeseclassic.com

[ဒသမအကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၂၇-၃-၂၀၁၂(အင်္ဂါနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - ရွှေနားပန် စာသင်တိုက်
၈/မြောက်ရပ်ကွက်၊ သဃ်န်းကျွန်း
မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၂၉၁၂၅၀၀ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၂၉-၄-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - မြရောင်ခြည်သီလရှင်စာသင်တိုက်
အောင်စည်းခုံဘုရားလမ်း၊
သဃ်န်းကျွန်းကြီးရပ်ကွက်၊
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်(ပုလဲ)။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၁၆၆၀၉၀၀ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၂၇-၅-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - လူမှုဝန်ထမ်းဦးစီးဌာန(ပထမဆင့်)
ဆုတောင်းပြည့်အမှတ်(၂)
ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးနှင့် တိုင်းရင်းသား
ဖွံ့ဖြိုးရေးပရဟိတဂေဟာကျောင်း
ကျောက်ရေတွင်းကျေးရွာ၊
ဘုရားကုန်းအုပ်စု၊ သန်လျင်မြို့။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၂၂၀၄၅၀၀ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၂၄-၆-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - အောင်မဂ္ဂရိပ်သာကျောင်းတိုက်(သစ္စာရွှေ)
ဗိုလ်သုန်လမ်း၊ (၄၆)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၂၀၆၀၅၀၀ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်လေးကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၂၉-၇-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - မေတ္တာကျောင်းတိုက်
ဝါးရုံစွန်းအုပ်စု(ခရိမ်ငါးရွာ)၊
မေတ္တာကျေးရွာ၊ လှည်းကူး
မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၃၄၇၆၆၅၀ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၂၆-၈-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - 'ဇမ္ဗူသျှောင်'သီလရှင်စာသင်တိုက်နှင့်
ပရဟိတ သီလရှင်(အခမဲ့)
ပညာရေးကျောင်း
မြိုင်သာယာ(၁)ရပ်ကွက်၊
ကျောက်တန်းမြို့။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၃၀၈၀၃၀၀ကျပ်

[တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် - ၃၀-၉-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း - မင်္ဂလာသိရိပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
[သံဃာတော် -၃၃၉ပါး]
မင်္ဂလာလမ်း၊ ဖောကန်ရပ်ကွက်
အင်းစိန်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး - ၃၁၈၁၈၅၅ ကျပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[တစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၈-၁၀-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – ရာဇဖြိုလ် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်နှင့်
အခမဲ့ပညာသင်ကျောင်း
ဗုဒ္ဓပြဝတိုက်ဆရာတော်
ရတနာလမ်း၊ (၆၁)ရပ်ကွက်၊
ဒဂုံမြို့သစ်(ဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်)။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၅၅၃၉၅၀ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂-၁၂-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – "ကျိုက္ကလော့သီလရှင်စာသင်တိုက်နှင့်
သီလရှင်သင်ပညာရေးကျောင်း"
ကျိုက္ကလော့စေတီဝင်းအနောက်၊
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၈၈၅၉၀၆ ကျပ်

[တစ်ဆယ့်ကိုးကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၃၀-၁၂-၂၀၁၂(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – "ဓမ္မသိပ္ပံပရိယတ္တိစာသင်တိုက်"
သံဃာတော်(၂၂၆)ပါး၊
သီလရှင်(၇)ပါး၊
ပါရမီလမ်း(၂)ဝိုင်း၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
ဘောလီတံတားအဆင်း
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၆၀၂၉၉၀ ကျပ်

[နှစ်ဆယ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၇-၁-၂၀၁၃(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – "မော်ကျွန်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်နှင့်
ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေး
ပရဟိတကျောင်း" သံဃာတော်
(၁၇၉)ပါး၊ ကျောင်းသား/
ကျောင်းသူပေါင်း(၅၈၆)ယောက်
(၂၁)ရပ်ကွက်၊ ပုဂံလမ်းမကြီး၊
ရွှေပေါက္ကံမြို့။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၆၃၄၅၄၀ ကျပ်

[နှစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂-၃-၂၀၁၃(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – "မြို့ဦးပရဟိတဘုန်းတော်ကြီးသင်
ပညာရေးကျောင်း"(တောင်စွန်း)
သံဃာတော်(၅)ပါး၊
ဆရာ/ဆရာမ(၁၀)ယောက်၊
ကျောင်းသား/ကျောင်းသူ
(၂၅၄)ယောက်
တောင်စွန်းမြို့၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊
မွန်ပြည်နယ်။
လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၇၇၈၁၅၀ ကျပ်

[နှစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၃၁-၃-၂၀၁၃(တနင်္ဂနွေနေ့)
လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – "သုခိတာရာမသီလရှင်စာသင်တိုက်"
ဓမ္မာစရိယ(၁၀)ပါး၊ ထေရကြီး(၅)ပါး၊
ပထမလတ်(၃)ပါး၊ ပထမငယ်(၂)ပါး၊

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့ကြီးတန်း(၆၈)ပါး၊ ပရိယတ္တိ(၁၃)ပါး
ပေါင်း (၁၀၃)ပါး
ကံဘဲ့ဘူတာရုံလမ်း၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၇၄၄၅၆၀ ကျပ်

[နှစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်]

လှူဒါန်းသည့်နေ့ရက် – ၂၈–၄–၂၀၁၃(တနင်္ဂနွေနေ့)

လှူဒါန်းသည့်ကျောင်း – "ပါဠိတက္ကသိုလ်အောင်မင်္ဂလာ
တိုက်သစ်ကျောင်း"
သစ်တောလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်။

လှူဒါန်းမှုပစ္စည်းစုစုပေါင်းတန်ဘိုး – ၂၄၃၉၇၀၀ ကျပ်

ပထမအကြိမ် မှ နှစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်အထိ
လှူဒါန်းမှုစုစုပေါင်းတန်ဖိုး
၄၄၈၉၅၉၃၁ ကျပ်

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုပါက

"ရွှေရောင်ဝင်း"ထောပတ်၊ နို့ဆီ ရောင်းဝယ်ရေး
အမှတ်(၆၀၈)/အေရုံ၊ သိမ်ကြီးဈေး၊ ကုန်ဈေးတန်းလမ်း။
ဖုန်း – ၀၉ ၄၂၀၀၆၅၁၀၆၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၁၇၃၉၊
၀၉ ၇၃၁၁၃၉၀၉၊ ၀၁–၄၀၁၃၆၄ သို့
ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။